

II.

(Nezakonodavni akti)

UREDBE

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/387

od 17. ožujka 2016.

o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na uvoz cijevi od duktilnog lijevanog željeza (poznato i kao sferoidno grafitno lijevano željezo) podrijetlom iz Indije

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 597/2009 od 11. lipnja 2009. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice ⁽¹⁾ („Osnovna uredba”), a posebno njezin članak 15.,

budući da:

1. POSTUPAK

1.1. Pokretanje postupka

- (1) Europska komisija („Komisija”) pokrenula je 11. ožujka 2015. antisubvencijski ispitni postupak povezan s uvozom u Uniju cijevi od duktilnog lijevanog željeza (poznato i kao sferoidno grafitno lijevano željezo) podrijetlom iz Indije („predmetna zemlja”) na temelju članka 10. Osnovne uredbe. Obavijest o pokretanju postupka objavila je u *Službenom listu Europske unije* ⁽²⁾ („Obavijest o pokretanju postupka”).
- (2) Komisija je pokrenula ispitni postupak nakon što je grupa Saint-Gobain PAM Group („podnositelj zahtjeva”) 26. siječnja 2015. podnijela zahtjev u ime proizvođača koji čine više od 25 % ukupne proizvodnje cijevi od duktilnog lijevanog željeza u Uniji. Zahtjev je sadržavao dokaze *prima facie* o subvencioniranju i posljedičnoj materijalnoj šteti što je bilo dostatno da se opravda pokretanje ispitnog postupka.
- (3) Prije pokretanja postupka te u skladu s člankom 10. stavkom 7. Osnovne uredbe Komisija je obavijestila vladu Indije („indijska vlada”) da je zaprimila propisno dokumentirani zahtjev u kojem se tvrdi da je subvencionirani uvoz cijevi od duktilnog lijevanog željeza podrijetlom iz Indije prouzročio materijalnu štetu industriji Unije. Indijska vlada pozvana je na savjetovanja u cilju objašnjavanja situacije u vezi sa sadržajem zahtjeva i postizanjem sporazumnog rješenja. Indijska vlada prihvatila je ponuđena savjetovanja, koja su kasnije održana. Tijekom savjetovanja nije bilo moguće postići sporazumno rješenje.

1.2. Daljnji postupak

- (4) Komisija je potom sve stranke obavijestila o bitnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih je namjeravala uvesti konačnu antisubvencijsku pristojbu na uvoz cijevi od duktilnog lijevanog željeza podrijetlom iz Indije. Osim toga, Komisiji se javio još jedan indijski proizvođač Tata Metaliks DI Pipes Limited („Tata”) i iznio svoje primjedbe.
- (5) Svim je strankama odobreno razdoblje unutar kojeg su mogle podnijeti primjedbe na objavu.

⁽¹⁾ SL L 188, 18.7.2009., str. 93.

⁽²⁾ SL C 83, 11.3.2015., str. 4.

- (6) Dana 28. siječnja 2016. održano je saslušanje sa službenikom za saslušanje u trgovinskim postupcima na zahtjev društva Electrosteel Castings Limited.

1.3. Usporedni antidampinški postupak

- (7) Komisija je 20. prosinca 2014. u *Službenom listu Europske unije* ⁽³⁾ objavila obavijest o pokretanju antidampinškog ispitnog postupka protiv uvoza u Uniju cijevi od duktilnog lijevanog željeza podrijetlom iz Indije na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 ⁽⁴⁾ („Osnovna antidampinška uredba”).
- (8) Komisija je 18. rujna 2015. Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2015/1559 ⁽⁵⁾ uvela privremenu antidampinšku pristojbu na uvoz cijevi od duktilnog lijevanog željeza podrijetlom iz Indije („Privremena antidampinška uredba”). Na konačne nalaze ispitnog postupka primjenjuje se zasebna uredba ⁽⁶⁾.
- (9) Analize štete, uzročnosti i interesa Unije provedene u navedenom antisubvencijskom i usporednom antidampinškom ispitnom postupku istovjetne su *mutatis mutandis* jer su definicija industrije Unije, reprezentativni proizvođači iz Unije i razdoblje ispitnog postupka isti u oba ispitna postupka.

1.4. Zainteresirane strane

- (10) Komisija je u Obavijesti o pokretanju postupka pozvala sve zainteresirane strane da joj se obrate radi sudjelovanja u ispitnom postupku. Točnije, Komisija je obavijestila podnositelja zahtjeva, ostale proizvođače iz Unije koji su joj poznati, poznate joj proizvođače izvoznike i nadležna indijska tijela, uvoznike koji su joj poznati, dobavljače, korisnike, trgovce i udruženja za koje se zna da se na njih odnosi pokretanje ispitnog postupka te ih pozvala na sudjelovanje.
- (11) Zainteresirane strane dobile su priliku dostaviti primjedbe na pokretanje ispitnog postupka i zatražiti saslušanje Komisije i/ili službenika za saslušanje u trgovinskim postupcima. Nijedna zainteresirana strana nije zatražila saslušanje kako bi iznijela primjedbe na pokretanje postupka.

1.5. Odabir uzorka

- (12) U Obavijesti o pokretanju postupka Komisija je navela da bi mogla provesti odabir uzorka zainteresiranih strana u skladu s člankom 27. Osnovne uredbe.

1.5.1. Odabir uzorka proizvođača i uvoznika iz Unije

- (13) Odabir uzorka proizvođača iz Unije nije bio potreban. Samo su tri društva ili grupe društava koja proizvode predmetni proizvod u Uniji, a dva su od njih, koja čine oko 96 % ukupne proizvodnje Unije, surađivala u ispitnom postupku.
- (14) U pogledu nepovezanih uvoznika, kako bi odlučila je li odabir uzorka uvoznika potreban i, ako jest, kako bi odabrala uzorak, Komisija je od nepovezanih uvoznika zatražila da dostave podatke određene u Obavijesti o pokretanju postupka. Nepovezani uvoznici nisu se javili Komisiji unutar rokova određenih u Obavijesti o pokretanju postupka.

1.5.2. Odabir uzorka proizvođača izvoznika iz Indije

- (15) Kako bi odlučila je li odabir uzorka potreban i, ako jest, kako bi odabrala uzorak, Komisija je od svih proizvođača izvoznika iz Indije zatražila da dostave podatke određene u Obavijesti o pokretanju postupka. Osim toga, Komisija je zatražila od Misije Republike Indije pri Europskoj uniji da utvrdi ostale proizvođače izvoznike, ako postoje, koji bi mogli biti zainteresirani za suradnju u ispitnom postupku i/ili stupi u kontakt s njima.

⁽³⁾ SL C 461, 20.12.2014., str. 35.

⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, 22.12.2009., str. 51.).

⁽⁵⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/1559 od 18. rujna 2015. o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz cijevi od duktilnog lijevanog željeza (poznato i kao sferoidno grafitno lijevano željezo) podrijetlom iz Indije (SL L 244, 19.9.2015., str. 25.).

⁽⁶⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/388 od 17. ožujka 2016. o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na uvoz cijevi od duktilnog lijevanog željeza (poznato i kao sferoidno grafitno lijevano željezo) podrijetlom iz Indije (vidjeti str. 53. ovoga Službenog lista).

- (16) Tri su proizvođača izvoznika iz predmetne zemlje dostavila zatražene podatke i pristala na uvrštenje u uzorak. Oni su obuhvaćali 100 % izvoza iz Indije tijekom razdoblja ispitnog postupka. Stoga je Komisija odlučila da odabir uzorka nije potreban.

1.6. Odgovori na upitnik i provjere

- (17) Trima indijskim proizvođačima izvoznicima ili skupinama proizvođača iz Indije, trima proizvođačima iz Unije te korisnicima koji su se Komisiji javili unutar rokova određenih u Obavijesti o pokretanju postupka poslani su upitnici.
- (18) Dva od tri indijska proizvođača izvoznika dostavila su odgovore na upitnik. Komisija je stoga zaključila da je treći proizvođač izvoznik prestao surađivati u ispitnom postupku.
- (19) U fazi pokretanja postupka proizvođači i korisnici iz Unije koji surađuju pristali su da se podaci prikupljeni u usporednom antidampinškom ispitnom postupku upotrijebe i u ovom postupku. Podatke je dostavilo više desetaka korisnika pored onih koji su se već bili javili Komisiji u usporednom antidampinškom ispitnom postupku.
- (20) Komisija je zatražila i provjerila sve podatke koje su dostavili proizvođači izvoznici iz Indije i koje je smatrala potrebnima za privremeno utvrđivanje subvencioniranja. Provjere su obavljene u sljedećim društvima:

— Electrosteel Castings Ltd, Kolkata, Indija („ECL”),

— Jindal Saw Limited, New Delhi, Indija („Jindal”).

1.7. Razdoblje ispitnog postupka i razmatrano razdoblje

- (21) Ispitnim postupkom u pogledu subvencije i štete obuhvaćeno je razdoblje od 1. listopada 2013. do 30. rujna 2014. („razdoblje ispitnog postupka” ili „RIP”). Ispitivanjem trendova važnih za procjenu štete obuhvaćeno je razdoblje od 1. siječnja 2011. do kraja razdoblja ispitnog postupka („razmatrano razdoblje”).

2. PREDMETNI PROIZVOD I ISTOVJETNI PROIZVOD

2.1. Predmetni proizvod

- (22) Predmetni su proizvod cijevi od duktilnog lijevanog željeza (poznato i kao sferoidno grafitno lijevano željezo) („duktilne cijevi”) podrijetlom iz Indije, trenutačno obuhvaćene oznakama KN ex 7303 00 10 i ex 7303 00 90. Oznake KN imaju samo informativnu svrhu.
- (23) Duktilne cijevi upotrebljavaju se za opskrbu pitkom vodom, odlaganje otpadnih voda i navodnjavanje poljoprivrednog zemljišta. Voda se kroz duktilne cijevi može provoditi s pomoću pritiska ili gravitacijom. Cijevi mogu biti promjera od 60 mm do 2 000 mm i duge 5,5, 6, 7 ili 8 metara. Uobičajeno su iznutra obložene cementom ili drugim materijalima, a izvana su obložene cinkom, obojene ili oblijepljene vrpcom. Glavni su krajnji korisnici javna komunalna poduzeća.
- (24) Jindal i indijska vlada tvrdili su da bi duktilne cijevi bez vanjske i unutarnje obloge („neobložene cijevi”) trebalo isključiti iz predmetnog proizvoda na temelju činjenice da su te cijevi poluproizvodi različitih fizičkih, tehničkih i kemijskih svojstava koji se bez daljnje prerade ne mogu upotrijebiti za prijenos vode. Neobložene cijevi nisu zamjenjive s predmetnim proizvodom i imaju različitu krajnju namjenu.
- (25) Podnositelj zahtjeva tu je tvrdnju osporio navodeći da sve duktilne cijevi, bez obzira na to jesu li obložene ili nisu, imaju zajednička osnovna fizička, tehnička i kemijska svojstva i istu krajnju namjenu. Podnositelj zahtjeva tvrdio je nadalje da se unutarnje i vanjsko oblaganje smatraju završnom obradom, da čine samo do 20 %

ukupnog troška proizvodnje duktilnih cijevi te se njima ne mijenjaju osnovna svojstva duktilnih cijevi. Podnositelj zahtjeva naglasio je i da neobložene cijevi nemaju učinkovitu krajnju tržišnu funkciju ili namjenu osim prijenosa vode i otpadnih voda te se ne prodaju na tržištu Unije, nego prije stavljanja u promet moraju nužno biti obložene radi njihova usklađivanja s normama EU-a. Osim toga, neobložene cijevi od duktilnog lijevanog željeza obuhvaćene su istom carinskom oznakom kao obložene cijevi i stoga bi njihovo isključivanje moglo dovesti do izbjegavanja svih kompenzacijskih mjera i umanjiti učinkovitost tih mjera s obzirom na znatan kapacitet indijskih izvoznika za obavljanje oblaganja u Uniji (oko 80 000 tona godišnje). U tom pogledu podnositelj zahtjeva nadalje je tvrdio da se indijski uvoz neobloženih cijevi znatno povećao od 2013. te da je taj uvoz bio gotovo tri puta veći 2015. nego 2013. Prema mišljenju podnositelja zahtjeva, taj bi se trend mogao nastaviti.

- (26) U ispitnom je postupku dokazano da neobložene cijevi nemaju nikakvu učinkovitu tržišnu funkciju/namjenu na tržištu i ne prodaju se kao takve na tržištu Unije. Te cijevi nužno moraju proći daljnju preradu, odnosno unutarnje i vanjsko oblaganje, prije nego što postanu prikladne za stavljanje na tržište i ispune norme EU-a za prijenos vode i otpadnih voda. Iako usklađenost s normama EU-a nije nužno odlučujući faktor za određivanje opsega proizvoda, činjenica da se na neobloženoj cijevi mora izvršiti dodatna obrada prije nego što se može koristiti za namjeravanu krajnju namjenu, jest čimbenik koji se ne može previdjeti prilikom analize kojom se utvrđuje je li neobložena cijev gotov proizvod ili samo polugotov proizvod. Stoga Komisija utvrđuje da bi neobložene cijevi od duktilnog lijevanog željeza trebalo smatrati polugotovim duktilnim cijevima.
- (27) Unatoč tome može se smatrati da su polugotova i gotova roba jedan proizvod ako i. imaju ista bitna svojstva; i ii. troškovi dodatne prerade nisu znatni (⁷). Nesporno je da se unutarnjim i vanjskim oblaganjem neobloženim cijevima dodaje fizičko svojstvo koje im daje bitno i osnovno svojstvo potrebno za njihovu bitnu namjenu na tržištu Unije, odnosno prijenos vode i otpadnih voda u skladu s normama EU-a. Štoviše, nesporno je da troškovi za dodavanje unutarnje i vanjske obloge na neobrađenu cijev uobičajeno iznose do 20 % ukupnih troškova proizvodnje duktilne cijevi. U skladu s tim dodatna prerada se mora smatrati znatnom.
- (28) Iz toga slijedi da se ne može smatrati da polugotove neobložene cijevi i cijevi od duktilnog lijevanog željeza čine jedan proizvod s gotovim (obloženim iznutra i izvana) duktilnim cijevima i stoga bi ih trebalo isključiti iz predmetnog proizvoda.
- (29) Štoviše, Komisija nije utvrdila da postoji znatan rizik od izbjegavanja antidampinske pristojbe budu li neobložene cijevi isključene iz predmetnog proizvoda. Neobložene cijevi uvozi samo jedno povezano društvo društva Jindal koje, suprotno tvrdnji podnositelja zahtjeva, ima ograničeni kapacitet za oblaganje u Uniji. Prema verificiranim podacima Komisije stvarni kapacitet iznosi oko 15 000 tona godišnje. Štoviše, iako se čini da je uvoz neobloženih cijevi iz Indije u porastu nakon razdoblja ispitnog postupka, prema informacijama podnositelja zahtjeva obujam je i dalje skroman (manje od 10 000 tona u 2015.). S obzirom na ograničeni kapacitet za oblaganje povezanog društva u Uniji i njegov poslovni plan za predstojeće godine u odnosu na neobložene cijevi, od 15 000–21 000 tona do 2017., nije vjerojatno da bi se predmetni proizvodni pogon mogao pretvoriti u ulaznu točku velikog priljeva neobloženih cijevi koje bi se oblagale samo radi izbjegavanja pristojbi za gotove cijevi u Uniji, što bi moglo predstavljati problem u smislu članka 23. Osnovne uredbe.
- (30) Jindal je zatražio da se cijevi s prirubnicama od duktilnog lijevanog željeza isključe iz opsega proizvoda.
- (31) Za razliku od neobloženih cijevi, cijevi s prirubnicama konačno su prerađene cijevi od duktilnog lijevanog željeza s unutarnjom i vanjskom oblogom. Stoga su cijevi s prirubnicama prikladne za prijenos vode i otpadnih voda bez daljnje prerade. One su u biti čitave željezne duktilne cijevi rezane po duljini na koje su postavljene prirubnice radi spajanja svornjacima i maticama, dok se druge cijevi od duktilnog željeza spajaju nasadno. Ne može se smatrati da se troškovima rezanja po duljini i dodavanja prirubnica mijenjaju osnovna svojstva cijevi od duktilnog željeza, a to je prijenos vode i otpadnih voda, ili da zbog toga nastaju znatni troškovi prerade. Stoga, iako je za proizvodnju cijevi s prirubnicama iz cijevi od duktilnog željeza potrebna određena dodatna prerada, Komisija je zauzela stajalište da su obje tek oblik jednog proizvoda i zato se zahtjev za isključenje odbija.
- (32) S obzirom na prethodna razmatranja, predmetni proizvod konačno se definira kao cijevi od duktilnog lijevanog željeza (poznato i kao sferoidno grafitno lijevano željezo) („duktilne cijevi“) podrijetlom iz Indije trenutačno obuhvaćene oznakama KN ex 7303 00 10 i ex 7303 00 90.

(⁷) Uredba Vijeća (EZ) br. 1784/2000 o uvođenju konačne antidampinske pristojbe i naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz cijevi od temperiranog lijevanog željeza ili pribora za cijevi s navojem podrijetlom iz Brazila, Češke Republike, Japana, Narodne Republike Kine, Republike Koreje i Tajlanda (SL L 208, 18.8.2000., str. 10.).

2.2 Istovjetni proizvod

- (33) U ispitnom postupku pokazalo se da predmetni proizvod, kako je prethodno definiran, koji se proizvodi i prodaje u Indiji te proizvod koji se proizvodi i prodaje u Uniji imaju ista osnovna fizička, kemijska i tehnička svojstva te su stoga istovjetni proizvodi u smislu članka 2. točke (c) Osnovne uredbe.

3. SUBVENCIONIRANJE

- (34) Na temelju podataka iz zahtjeva i odgovora na upitnik Komisije koje su dostavili indijska vlada i proizvođači izvoznici, ispitnim postupkom bile su obuhvaćene sljedeće prakse subvencioniranja i specifične povezane mjere (programi) koje navodno uključuju dodjelu subvencija:

- I. Izravni prijenos sredstava i mogući izravan prijenos sredstava (članak 3. stavak 1. točka (a) podtočka i. Osnovne uredbe)
- kreditna jamstva državne banke Indije,
 - zajmovi dodijeljeni iz Fonda za razvoj čelika,
 - promicanje istraživanja i razvoja u sektoru željeza i čelika,
 - program za pojednostavnjenje postupka stjecanja zemljišta (država Rajasthan),
 - program povrata carine
- II. Otpis ili nenaplata dospjelih prihoda vlade (članak 3. stavak 1. točka (a) podtočka ii. Osnovne uredbe)
- program izvozno orijentiranih jedinica,
 - program ciljnog proizvoda,
 - program ciljnog tržišta,
 - program odobrenja bescarinskog uvoza,
 - program za poticanje izvoza osnovnih sredstava,
 - program po prethodnom odobrenju,
 - program poticanja povećanja izvoza,
 - izuzeće ili oslobođenje od plaćanja PDV-a (vlada države Gujarat).
- III. Opskrba robom ili uslugama uz neprimjereno nisku naknadu (članak 3. stavak 1. točka (a) podtočka iii. Osnovne uredbe):
- dodjela vezanih rudarskih prava (ugljen),
 - dodjela vezanih rudarskih prava (željezna ruda),
 - osiguravanje zemljišta (država Rajasthan),
 - izvozni porez na željeznu rudu.

3.1. Programi za koje nisu nađeni dokazi subvencioniranja

3.1.1. Programi kojima društva nisu ostvarila korist:

— **Kreditna jamstva državne banke Indije**

- (35) Podnositelj zahtjeva tvrdio je da je indijska vlada proizvođačima u sektoru čelika u prošlosti davala kreditna jamstva putem državne banke Indije. Ostvarena korist navodno odgovara razlici između iznosa plaćenog za zajam za koje je dano jamstvo i iznosa koji bi bio plaćen za sličan zajam bez vladina jamstva. Subvencija se navodno sastoji od razlike između iznosa kamata ili premije koje bi društvo platilo za zajam da je on dobiven na komercijalnoj osnovi, uzimajući u obzir referentne vrijednosti, i iznosa koji je to društvo stvarno platilo zbog činjenice da je indijska vlada dala kreditno jamstvo.

(36) Dva indijska proizvođača izvoznika dobila su zajmove od više banaka, uključujući i državnu banku Indije. Međutim, za te zajmove indijska vlada nije jamčila. Osim toga, plaćene kamate bile su u skladu s tržišnim uvjetima koje su druge banke naplaćivale za slične zajmove.

(37) Stoga Komisija za taj program nije pronašla dokaze subvencioniranja.

— **Zajmovi dodijeljeni iz Fonda za razvoj čelika**

(38) Podnositelj zahtjeva tvrdio je da indijska vlada daje zajmove za financiranje projekata istraživanja i razvoja u sektoru željeza i čelika koristeći se Fondom za razvoj čelika. Ostvarena korist navodno odgovara razlici između kamata naplaćenih na zajmove iz Fonda za razvoj čelika i kamata koje bi bile naplaćene na komercijalni zajam prema tržišnim uvjetima.

(39) Dva indijska proizvođača izvoznika nisu dobila zajmove od Fonda za razvoj čelika tijekom RIP-a.

(40) Stoga Komisija za taj program nije pronašla dokaze subvencioniranja.

— **Promicanje istraživanja i razvoja u sektoru željeza i čelika**

(41) Podnositelj zahtjeva tvrdio je da indijska vlada osigurava sredstva za poticanje projekata istraživanja i razvoja u sektoru željeza i čelika. Korist navodno odgovara iznosu danih sredstava (50 % troškova nastalih radom na istraživanjima i razvoju).

(42) Dva indijska proizvođača izvoznika nisu dobila sredstva u okviru tog programa tijekom RIP-a.

(43) Stoga Komisija za taj program nije pronašla dokaze subvencioniranja.

— **Program za pojednostavnjenje postupka stjecanja zemljišta i osiguranje zemljišta uz neprimjereno nisku naknadu (država Rajasthan)**

(44) Podnositelj zahtjeva tvrdio je da jedan proizvođač izvoznik ispunjava uvjete za taj program. Program se sastoji od pojednostavnjenja kupnje zemljišta za projekte kojima se predviđa ulaganje 1 milijarde rupija ili više i ako 25 % zemljišta kupuje sam pokretač projekta. Korist navodno odgovara uplati vlade Rajasthana za preostalih 75 % vrijednosti zemljišta.

(45) Dva indijska proizvođača izvoznika nisu dobila sredstva u okviru tog programa tijekom RIP-a.

(46) Stoga Komisija za taj program nije pronašla dokaze subvencioniranja.

— **program izvozno orijentiranih jedinica**

(47) Podnositelj zahtjeva tvrdio je da proizvođači izvoznici predmetnog proizvoda ispunjavaju uvjete za taj program te se mora pretpostaviti da su se za njega prijavili s obzirom na to da većinu svoje proizvodnje izvoze.

(48) Društvo registrirano kao izvozno orijentirana jedinica ima pravo na izuzeće od i/ili povrat niza pristojbi i poreza. Korist navodno odgovara iznosu otpisa dospjelih prihoda vlade.

(49) Dva indijska proizvođača izvoznika nisu tijekom RIP-a bila registrirana kao izvozno orijentirane jedinice.

(50) Stoga Komisija za taj program nije pronašla dokaze subvencioniranja tijekom RIP-a.

— **program ciljnog tržišta**

- (51) Podnositelj zahtjeva tvrdio je da proizvođači izvoznici predmetnog proizvoda ispunjavaju uvjete za taj program kojim se stječe pravo na kredite za carine koji odgovaraju postotku vrijednosti FOB izvoza u određene zemlje. Krediti za carine mogu se upotrijebiti za prijeboj uvoznih carina te stoga ostvarena korist odgovara iznosu otpisa dospjelih prihoda vlade.
- (52) Dva proizvođača izvoznika nisu dobila kredite za carine u okviru tog programa tijekom RIP-a.
- (53) Stoga Komisija za taj program nije pronašla dokaze subvencioniranja tijekom RIP-a.

— **program odobrenja bescarinskog uvoza**

- (54) Podnositelj zahtjeva tvrdio je da proizvođači izvoznici predmetnog proizvoda ispunjavaju uvjete za taj program kojim se omogućuje bescarinski uvoz ulaznih faktora, goriva, nafte, izvora energije i katalizatora koji se upotrebljavaju kao ulazni materijal u procesu proizvodnje, uz ispunjenje određenih uvjeta. Korist navodno odgovara iznosu otpisa dospjelih prihoda vlade.
- (55) Dva indijska proizvođača izvoznika nisu ostvarila korist iz tog programa tijekom RIP-a.
- (56) Stoga Komisija za taj program nije pronašla dokaze subvencioniranja tijekom RIP-a.

— **program po prethodnom odobrenju**

- (57) Podnositelj zahtjeva tvrdio je da proizvođači izvoznici predmetnog proizvoda ispunjavaju uvjete za taj program, kojim se omogućuje bescarinski uvoz ulaznih materijala za proizvodnju određenog proizvoda ili kategorije proizvoda, ili međuproizvoda namijenjenih za izvoz ili za koje se smatra da su izvezeni. Korist navodno odgovara iznosu otpisa dospjelih prihoda vlade.
- (58) Dva indijska proizvođača izvoznika nisu ostvarila korist iz tog programa tijekom RIP-a.
- (59) Stoga Komisija za taj program nije pronašla dokaze subvencioniranja tijekom RIP-a.

— **program poticanja povećanja izvoza**

- (60) Podnositelj zahtjeva tvrdio je da proizvođači izvoznici predmetnog proizvoda ispunjavaju uvjete za taj program, koji je sličan programu ciljnog tržišta kojim se stječe pravo na kredite za carine koji odgovaraju postotku povećanog rasta ostvarenog u financijskoj godini 2012.–2013. u odnosu na financijsku godinu 2011.–2012. Krediti za carine mogu se upotrijebiti za prijeboj uvoznih carina te stoga ostvarena korist odgovara iznosu otpisa dospjelih prihoda vlade.
- (61) Dva indijska proizvođača izvoznika nisu ostvarila korist iz tog programa tijekom RIP-a.
- (62) Stoga Komisija za taj program nije pronašla dokaze subvencioniranja tijekom RIP-a.

— **izuzeće ili oslobođenje od plaćanja PDV-a (vlada države Gujarat)**

- (63) Podnositelj zahtjeva tvrdio je da jedan proizvođač izvoznik predmetnog proizvoda (koji posluje u Gujaratu) ispunjava uvjete za taj program i vjerojatno je ostvario korist iz tog programa, koji omogućuje izuzeće od plaćanja PDV-a za kupnju robe čija je upotreba povezana s izvozom. To je izuzeće navodno financijski doprinos jer se njime smanjuje vladin prihod od PDV-a. Ostvarena korist navodno odgovara iznosu otpisa dospjelih prihoda vlade.
- (64) Dva indijska proizvođača izvoznika nisu ostvarila korist iz tog programa tijekom RIP-a za predmetni proizvod.

- (65) Stoga Komisija za taj program nije pronašla dokaze subvencioniranja tijekom RIP-a.

3.1.2. *Vezana rudarska prava za ugljen i željeznu rudu*

- (66) Podnositelj zahtjeva tvrdio je da indijska vlada proizvođačima čelika osigurava robu time što im željeznu rudu i ugljen daje kroz dodjelu vezanih rudarskih prava (odnosno prava proizvođačima čelika da iz rudnika vade željeznu rudu i ugljen za vlastitu internu upotrebu).
- (67) Podnositelj zahtjeva pozvao se na primjenjivo indijsko zakonodavstvo o vađenju željezne rude i ugljena i na nedavne događaje te je spomenuo da određeni indijski proizvođači predmetnog proizvoda posjeduju vlastite rudnike.
- (68) Podnositelj zahtjeva smatrao je da je vađenje željezne rude u okviru programa vezanih rudarskih prava specifično *de facto* jer je ograničeno na određena poduzeća kao što su proizvođači čelika, dok je vađenje ugljena u okviru programa vezanih rudarskih prava specifično *de iure* jer se povlastica daje kroz dodjelu blokova ugljena proizvođačima čelika čiji je godišnji proizvodni kapacitet veći od milijun tona.
- (69) Podnositelj zahtjeva smatrao je da korist od vezanih rudarskih licencija za vađenje ugljena za indijske proizvođače predmetnog proizvoda odgovara razlici između ukupnih troškova plaćenih za naknade za licenciju za vađenje, troškova vađenja i rafiniranja radi postizanja tražene razine kvalitete i referentne cijene CIF australskog koksa u indijskoj luci.
- (70) U pogledu koristi od vezanih rudarskih licenci za vađenje željezne rude podnositelj zahtjeva smatrao je da bi tu korist trebalo procijeniti tako da se i. uzmu u obzir prevladavajući uvjeti na svjetskom tržištu za kupnju željezne rude u skladu s člankom 6. točkom (d) podtočkom ii. Osnovne uredbe ili ii. na temelju uvjeta koji prevladavaju u Indiji prilagođenih tako da se u obzir uzme i učinak izvoznog poreza na željeznu rudu jer je to čimbenik koji narušava uobičajene tržišne uvjete.
- (71) Podnositelj zahtjeva napominje da je Ministarstvo trgovine SAD-a istražilo i uvelo kompenzacijske mjere za vađenje željezne rude u okviru programa vezanih rudarskih prava i vađenje ugljena u okviru programa vezanih rudarskih prava u više ispitnih postupaka provedenih zbog uvoza toplo valjanih plosnatih proizvoda od ugljičnog čelika iz Indije.
- (72) Indijska vlada navela je pravne osnove u skladu s kojima se obrađuju zahtjevi za koncesije i podnositeljima tih zahtjeva dodjeljuju koncesije za minerale:
- Zakon br. 67 iz 1957. o uređenju i razvoju rudnika i minerala (*Mines and Minerals Development and Regulation Act „MMDR”*), kako je izmijenjen,
 - Zakon br. 3 iz 2015. o izmjeni MMDR-a,
 - Pravila o rudarskim koncesijama (*Mining Concession Rules „MCR”*) iz 1960.,
 - Pravila o očuvanju i razvoju mineralnih dobara (*Mineral Conservation and Development Rules „MCDR”*) iz 1988.,
 - Zakon o stjecanju i razvoju ugljenonosnih područja iz 1957.,
 - Zakon o rudnicima ugljena (nacionalizaciji) iz 1973.,
 - Drugi pravilnik o rudnicima ugljena (posebne odredbe) iz 2014.,
 - Izmjena Pravila o konkurentnom postupku nadmetanja za rudnike ugljena, 2012.
- (73) Indijska vlada objasnila je da je sektor željezne rude u Indiji oduvijek bio deregulirano tržište i da je sektor ugljena dereguliran s učinkom od siječnja 2000.
- (74) Jednom od dvaju indijskih proizvođača izvoznika dodijeljena su rudarska prava za željeznu rudu (ali ne za ugljen). Međutim, željezna ruda koja se vadi u tom rudniku ne upotrebljava se za proizvodnju predmetnog proizvoda (zbog niskog udjela željeza (Fe)), već za druge poslovne djelatnosti skupine. Predmetni je proizvođač željeznu rudu potrebnu za proizvodnju predmetnog proizvoda nabavljao od nepovezanih dobavljača u Indiji.

- (75) Drugom indijskom proizvođaču izvozniku dodijeljena su rudarska prava za ugljen (ali ne za željeznu rudu). Obujam ugljena koji je godišnje vadio nije bio dovoljan da zadovolji njegove potrebe te je taj proizvođač ugljen i kupovao od nepovezanih dobavljača u Australiji.
- (76) Nakon presude Vrhovnog suda Indije 2014. taj je proizvođač izvoznik pokazao da su sva prethodno raspodijeljena rudarska prava za ugljen povučena te je trenutačno u tijeku konkurentni postupak nadmetanja za stjecanje rudarskih prava za ugljen u Indiji. Predmetni proizvođač stoga ugljen više ne nabavlja putem vezanih rudarskih prava. Osim toga, taj je proizvođač izvoznik pokazao i da u skladu s novim postupkom za raspodjelu rudarskih prava koji je uvela indijska vlada on više neće imati pravo steći rudarska prava zbog ograničenja povezanih s tim postupkom.
- (77) Stoga nije potrebno da Komisija dalje analizira taj program.

3.2. Programi za koje su nađeni dokazi subvencioniranja.

3.2.1. Program ciljnog proizvoda (Focus Product Scheme – FPS)

(a) **Pravna osnova**

- (78) Detaljan opis FPS-a nalazi se u točki 3.15. Vanjske trgovinske politike (*Foreign Trade Policy – FTP*) za razdoblje 2009.–2014. i točki 3.9. Priručnika o postupcima (*Handbook of Procedures – HoP*) za razdoblje 2009.–2014.

(b) **Prihvatljivost**

- (79) U skladu s točkom 3.15.2. FTP-a za razdoblje 2009.–2014. izvoznici proizvoda navedenih u Dodatku 37.D HoP-a za razdoblje 2009.–2014. ispunjavaju uvjete za taj program.

(c) **Praktična provedba**

- (80) U okviru tog programa za izvoz proizvoda navedenih u Dodatku 37.D HoP-a može se dobiti kredit za pristojbe u iznosu od 2 % vrijednosti FOB. Stopa kredita za pristojbe za duktilne cijevi povećana je na 5 % 2012. Duktilne cijevi stoga su prihvatljive za kredit za pristojbe.
- (81) Krediti za pristojbe u okviru FPS-a mogu se slobodno prenositi i vrijede u razdoblju od 24 mjeseca od dana izdavanja odgovarajuće potvrde za pravo na kredit. Mogu se upotrijebiti za plaćanje carina na kasniji uvoz svih ulaznih faktora ili roba, uključujući i osnovna sredstva.
- (82) Potvrdu za pravo na kredit izdaje luka iz koje su se izvozi obavili i to nakon realizacije izvoza ili otpremanja robe. Sve dok podnositelj zahtjeva dostavlja nadležnim tijelima preslike svih odgovarajućih izvoznih dokumenata (npr. izvozni nalog, računi, otpremnice, bankovne potvrde o realizaciji), indijska vlada ne odlučuje o odobravanju kredita za pristojbe.
- (83) Oba su se društva koristila tim programom tijekom RIP-a.

(d) **Zaključak o FPS-u**

- (84) FPS-om se osiguravaju subvencije u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke ii. i članka 3. stavka 2. Osnovne uredbe. Kredit za pristojbe u okviru FPS-a financijski je doprinos indijske vlade jer će se kredit na kraju upotrijebiti za prijevoz uvoznih carina, smanjujući na taj način prihod indijske vlade od pristojbi koje bi u suprotnom trebalo platiti. Osim toga, kreditom za pristojbe u okviru FPS-a izvoznik ostvaruje korist jer se njime poboljšava njegova likvidnost.
- (85) Nadalje, FPS *de iure* ovisi o realizaciji izvoza te se stoga smatra specifičnim te se smatra da se protiv njega mogu uvesti kompenzacijske mjere na temelju članka 4. stavka 4. prvog podstavka točke (a) Osnovne uredbe.

- (86) Taj se program ne može smatrati dopuštenim sustavom povrata carine ili sustavom povrata kao zamjene u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke ii. Osnovne uredbe. On nije u skladu sa strogim pravilima utvrđenima u Prilogu I. točki i., Prilogu II. (definicije i pravila za povrat) i Prilogu III. (definicije i pravila za povrat kao zamjenu) Osnovnoj uredbi. Izvoznik nema obvezu doista iskoristiti robu uvezenu bez carine u proizvodnom postupku, a iznos kredita ne izračunava se u odnosu na stvarno upotrijebljene ulazne faktore. Ne postoji sustav ili postupak kojim bi se potvrdilo koji se ulazni faktori upotrebljavaju u proizvodnom postupku izvoznog proizvoda niti je li došlo do prekomjernog plaćanja uvoznih carina u smislu Priloga I. točke i. te Priloga II. i III. Osnovnoj uredbi. Izvoznik ispunjava uvjete za korištenje FPS-a bez obzira na to uvozi li uopće ikakve ulazne faktore. Da bi ostvario korist, dovoljno je da izvoznik jednostavno izvozi robu te ne mora dokazivati da su ulazni materijali bili uvezeni. Stoga čak i izvoznici koji sve svoje ulazne faktore nabavljaju lokalno i ne uvoze robu koja bi se mogla rabiti kao ulazni faktor ipak imaju pravo koristiti FPS. Nadalje, izvoznik može iskoristiti kredite za carine FPS-a kako bi uvezio osnovna sredstva iako se u opsegu dopuštenog sustava povrata carine ne nalaze osnovna sredstva kako je navedeno u točki i. Priloga I. Osnovnoj uredbi jer se ona ne troše za proizvodnju izvezenih proizvoda.

(e) **Promjene koje su nastupile s vanjskom trgovinskom politikom za razdoblje 2015.–2020.**

- (87) Novom petogodišnjom vanjskom trgovinskom politikom za razdoblje 2015.–2020. uveden je novi program nazvan „Program za izvoz robe iz Indije” (*Merchandise Exports from India Scheme – MEIS*) kojim je zamijenjen niz prethodno postojećih programa, uključujući i FPS. Budući da su kriteriji za prihvatljivost u okviru FPA-a i MEIS-a u stvari isti, jasno je da FPS nije prekinut već samo preimenovan, a korist koja se ostvarivala u okviru FPS-a nastavlja se ostvarivati u okviru novog programa. Stoga se protiv koristi ostvarene u okviru FPS-a još mogu uvesti kompenzacijske mjere.
- (88) Nakon objave ECL je tvrdio da se MEIS ne može automatski smatrati varijantom ili zamjenskim programom FPS-a. Komisija je taj argument odbila jer su kriteriji za prihvatljivost i korisnici FPS-a i MEIS-a isti što se tiče proizvođača željeznih duktilnih cijevi. U svojem odgovoru na upitnik sama indijska vlada potvrdila je da se FPS „spojio s novim programom [MEIS]” ⁽⁸⁾. Stoga je ta tvrdnja odbijena.
- (89) Postoje, međutim, različiti iznosi koristi koje je moguće ostvariti u okviru tih dvaju programa. Stopa otpisa pristojbi koja se trenutačno nudi kroz MEIS iznosi 2 % vrijednosti FOB izvoza (tijekom RIP-a je za FPS iznosila 5 %).
- (90) Dva indijska proizvođača tvrdila su prije i poslije konačne objave da bi ta niža vrijednost trebala biti parametar za određivanje visine iznosa koristi za koju je potrebno uvesti kompenzacijske mjere, ako je to uopće potrebno. ECL se pozvao na smjernice „Komisije za izračun iznosa subvencije u ispitnim postupcima u vezi s kompenzacijskim pristojbama” ⁽⁹⁾ i primjer 1. prema kojima bi trebalo primijeniti revidiranu korist primjenjivu na drugi dio RIP-a „ako je promjena trajna”. To je tvrdila i indijska vlada nakon konačne objave.
- (91) Komisija je tu tvrdnju odbila zbog sljedećeg razloga. U skladu s člankom 5. Osnovne uredbe „iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere izračunava se na temelju ostvarene koristi za primatelja čije je postojanje utvrđeno tijekom razdoblja subvencioniranja iz ispitnog postupka”. Korist koju su proizvođači izvoznici ostvarili tijekom RIP-a bio je kredit za carine od 5 % vrijednosti FOB izvoza predmetnog proizvoda.
- (92) U skladu s člankom 11. Osnovne uredbe „podaci u vezi s razdobljem nakon ispitnog razdoblja uobičajeno se ne uzimaju u obzir”. To znači da se kretanja nakon RIP-a mogu uzeti u obzir samo u iznimnim slučajevima, odnosno kad bi njihovo zanemarivanje bio „očigledno neprimjereno” ⁽¹⁰⁾. Na primjer, taj je prag dosegnut kad je deset novih država članica pristupilo Europskoj uniji 2004., uslijed čega je Komisija morala ispitati jesu li podaci dobiveni tijekom ispitnog postupka još reprezentativni za prošireni EU ⁽¹¹⁾.
- (93) U ovom predmetu, međutim, taj prag nije dosegnut. Nakon RIP-a na snazi ostaje osnovni program subvencija, a tijekom RIP-a izvoznici su ostvarili korist od stope od 5 %. Nije moguće potvrditi pretpostavku da je snižena stopa od 2 % nakon RIP-a trajna jer je vlada ovlaštena stopu u okviru programa promijeniti u bilo kojem

⁽⁸⁾ Odgovor indijske vlade na antisubvencijski upitnik od 15. svibnja 2015., str 24.

⁽⁹⁾ SL C 394, 17.12.1998., str. 6.

⁽¹⁰⁾ CFI, Predmet T-462/04, 2008. ECR II-3685, točka 67.

⁽¹¹⁾ CFI, Predmet T-462/04, 2008. ECR II-3685, točke 68.–74.

trenutku ⁽¹²⁾. Te promjene nisu samo hipotetske, što dokazuje i praksa iz prethodnog sustava. Prethodni je FPS uveden zakonom 2009., a vlada je stopu promijenila s 2 % na 5 % s učinkom od 31. prosinca 2012. ⁽¹³⁾ S obzirom na sve te čimbenike Komisija zaključuje da uvođenje kompenzacijskih mjera na iznos od 5 % za FPS tijekom RIP-a nije očigledno neprimjereno. Ako trenutna stopa od 2 % ostane dugotrajna, izvoznici će slobodno moći zatražiti privremenu reviziju kojom će se dokazati trajna promjena okolnosti u pogledu tog programa subvencija.

(f) **Izračun iznosa subvencije**

- (94) Iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere izračunan je na temelju koristi koju je ostvario primatelj, čije je postojanje utvrđeno tijekom RIP-a i koju je proizvođač izvoznik koji surađuje knjižio prema dospjeću kao prihod u fazi izvozne transakcije. U skladu s člankom 7. stavcima 2. i 3. Osnovne uredbe, taj se iznos subvencije (brojnik) raspodijelio na izvozni promet tijekom RIP-a kao primjereni nazivnik jer subvencija ovisi o realizaciji izvoza, a nije bila odobrena s obzirom na proizvedene, izrađene, izvezene ili transportirane količine.
- (95) Stopa subvencije utvrđena u odnosu na taj program tijekom RIP-a za ECL i njegovo društvo kćer Srikalahasthi Pipes Limited (dalje u tekstu „Grupa ECL”) iznosila je 4,35 %, a za Jindal Saw India 3,11 %.

3.2.2. Program za poticanje izvoza osnovnih sredstava (Export Promotion Capital Goods Scheme – EPCGS)

(a) **Pravna osnova**

- (96) Detaljni opis EPCGS-a nalazi se u poglavlju 5. FTP-a za razdoblje 2009.–2014. i u poglavlju 5. HoP-a za razdoblje 2009.–2014.

(b) **Prihvatljivost**

- (97) Proizvođači izvoznici, trgovci izvoznici „povezani s” pomoćnim proizvođačima i pružateljima usluga ispunjavaju uvjete za taj program.

(c) **Praktična provedba**

- (98) Pod uvjetom da ima izvozna obvezu, društvo smije uvoziti osnovna sredstva (nova i rabljena osnovna sredstva do 10 godina starosti) po sniženoj stopi carine. Izvozna obveza znači obveza izvoza robe najmanje u vrijednosti koja, ovisno o odabranom potprogramu, odgovara šestorostrukom ili osmerostrukom iznosu uštede pristojbe. U tu svrhu indijska vlada izdaje dozvolu EPCGS-a nakon podnošenja zahtjeva i plaćanja naknade. Programom se predviđa snižena stopa uvozne carine od 3 % koja se primjenjuje na sva osnovna sredstva koja se uvoze u okviru tog programa. Kako bi se ispunila izvozna obveza, uvezena osnovna sredstva moraju se iskoristiti za proizvodnju određene količine izvozne robe tijekom određenog razdoblja. Na temelju FTP-a za razdoblje 2009.–2014. osnovna se sredstva mogu uvesti po stopi carine od 0 % u okviru EPCGS-a, ali u tom je slučaju vrijeme za realizaciju izvozne obveze kraće.
- (99) Nositelj dozvole u okviru EPCGS-a može nabavljati osnovna sredstva i na domaćem tržištu. U tom slučaju domaći proizvođač osnovnih sredstava može iskoristiti mogućnost bescarinskog uvoza komponenata potrebnih za proizvodnju takvih osnovnih sredstava. U suprotnom, domaći proizvođač može zahtijevati olakšicu u obliku procijenjenog izvoza u pogledu osnovnih sredstava isporučenih nositelju dozvole u okviru EPCGS-a.

⁽¹²⁾ U točki 3.13. nove politike navodi se sljedeće: „...Vlada zadržava pravo uvesti ograničenje/promijeniti stopu/gornju granicu otpisa pristojbe na temelju ovog poglavlja ...”

⁽¹³⁾ Službeno priopćenje br. 42(RE2012)/2009-14 Glavne uprave za vanjsku trgovinu Indije.

- (100) Utvrđeno je da su dva društva u okviru EPCGS-a primila koncesije koje su mogle biti dodijeljene za predmetni proizvod tijekom RIP-a.

(d) **Zaključak o EPCGS-u**

- (101) EPCGS-om se osiguravaju subvencije u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke ii. i članka 3. stavka 2. Osnovne uredbe. Smanjenje carine financijski je doprinos indijske vlade jer se tom koncesijom snižava prihod od carina indijske vlade koji bi inače naplatila. Osim toga, smanjenjem carine izvoznik ostvaruje korist jer uštedene carine pri uvozu poboljšavaju likvidnost društva.
- (102) Nadalje, EPCGS *de iure* ovisi o realizaciji izvoza s obzirom na to da se takve dozvole ne mogu dobiti bez preuzimanja obveze izvoza. Stoga se EPCGS smatra specifičnim te se smatra da se protiv njega mogu uvesti kompenzacijske mjere na temelju članka 4. stavka 4. prvog podstavka točke (a) Osnovne uredbe.
- (103) EPCGS se ne može smatrati dopuštenim sustavom povrata carine ili sustavom povrata kao zamjene u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke ii. Osnovne uredbe. Osnovna sredstva nisu uključena u područje tih dopuštenih sustava, kao što se navodi u točki i. Priloga I. Osnovnoj uredbi, jer se ne upotrebljavaju u proizvodnji izvoznih proizvoda.
- (104) Novom petogodišnjom Vanjskom trgovinskom politikom za razdoblje 2015.–2020. taj se program zadržava, iako je njome predviđena samo mogućnost 0 % carine. Budući da su kriteriji za prihvatljivost u osnovi isti, ne može se reći da je EPCGS prekinut te da se stoga protiv njega više ne mogle uvesti kompenzacijske mjere.

(e) **Izračun iznosa subvencije**

- (105) Iznos subvencije protiv kojeg se mogu uvesti kompenzacijske mjere izračunan je, u skladu s člankom 7. stavkom 3. Osnovne uredbe, na temelju neplaćenih carina na uvezena osnovna sredstva tijekom razdoblja koje odražava uobičajeno amortizacijsko razdoblje takvih osnovnih sredstava u predmetnoj industriji. Tako izračunan iznos, koji se može pripisati RIP-u, prilagođen je tako da su mu tijekom tog razdoblja dodane kamate kako bi odražavao punu vremensku vrijednost novca. Komercijalna kamatna stopa tijekom razdoblja ispitnog postupka u Indiji smatrala se prikladnom za tu svrhu.
- (106) U skladu s člankom 7. stavcima 2. i 3. Osnovne uredbe, taj se iznos subvencije raspodijelio na odgovarajući izvozni promet tijekom RIP-a kao primjereni nazivnik jer subvencija ovisi o realizaciji izvoza, a nije bila odobrena s obzirom na proizvedene, izrađene, izvezene ili transportirane količine.
- (107) Nakon konačne objave ECL je tvrdio da se EPCGS koristio u ukupnoj proizvodnji duktilnih željeznih cijevi, a ne samo za proizvodnju izvozne robe. Stoga je zatražio da se subvencija izračuna na temelju ukupnog prometa, a ne na temelju izvoznog prometa.
- (108) Komisija je tu tvrdnju odbila budući da, kako je već prethodno navedeno, subvencija ovisi samo o realizaciji izvoza. Taj je pristup dosljedan i s praksom Europske komisije za isti program ⁽¹⁴⁾.
- (109) Isti proizvođač izvoznik zatražio je da pri izračunu koristi ne bi trebalo uzimati u obzir unose/strojeve koji su već bili amortizirani davno prije RIP-a. Komisija je prihvatila tu tvrdnju i o tome obavijestila društvo.
- (110) Stopa subvencije utvrđena u odnosu na taj program tijekom razdoblja ispitnog postupka za Grupnu ECL iznosila je 0,03 %, a za društvo Jindal Saw India 0,38 %.

⁽¹⁴⁾ Vidjeti Uredbu Komisije (EU) br 115/2012 od 9. veljače 2012. o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz određenih elemenata za pričvršćivanje od nehrđajućeg čelika i njihovih dijelova podrijetlom iz Indije (SL L 38, 11.2.2012., str. 6., uvodna izjava 64.).

3.2.3. Program povrata carine (Duty Drawback Scheme – DDS)

(a) **Pravna osnova**

- (111) Detaljni opis DDS-a nalazi se u Pravilima za povrat carina i središnjih trošarina iz 1995. kako su izmijenjena uzastopnim obavijestima.

(b) **Prihvatljivost**

- (112) Svaki proizvođač izvoznik ili trgovac izvoznik ispunjava uvjete za taj program.

(c) **Praktična provedba**

- (113) Izvoznik koji ispunjava uvjete može se prijaviti za iznos povrata koji se izračunava kao postotak vrijednosti FOB proizvoda izvezenih u okviru tog programa. Te je stope povrata odredila indijska vlada za više proizvoda, uključujući i predmetni proizvod. Određuju se na osnovi prosječne količine ili vrijednosti materijala koji su upotrijebljeni kao ulazni faktori u proizvodnji proizvoda i prosječnog iznosa plaćene carine na ulazne faktore. Primjenjuju se bez obzira na to jesu li uvozne carine stvarno plaćene ili ne. Stopa DDS-a za predmetni proizvod tijekom RIP-a bila je 1,9 % vrijednosti FOB.
- (114) Da bi ispunjavalo uvjete za koristi prema tom programu, društvo mora izvoziti. U trenutku kad se podaci pošiljke unesu u carinski poslužitelj (ICEGATE) utvrđuje se da se izvoz odvija prema DDS-u te se neopozivo određuje iznos DDS-a. Nakon što brodar dostavi opći izvozni tovarni list i carinarnica taj dokument na zadovoljavajući način uspoređi s podacima iz otpremnice, ispunjeni su svi uvjeti za odobrenje isplate povrata bilo izravnim plaćanjem na izvoznikov bankovni račun ili mjenicom.
- (115) Izvoznik je isto tako dužan bankovnom potvrdom o realizaciji (BRC) dokazati naplatu izvoznog prihoda. Taj se dokument može dostaviti nakon što je iznos povrata plaćen, a indijska vlada osigurati će povrat plaćenog iznosa ako izvoznik ne podnese BRC u zadanom roku.
- (116) Iznos povrata može se iskoristiti u bilo koju svrhu.
- (117) U skladu s indijskim računovodstvenim standardima iznos povrata carine moguće je knjižiti na obračunskoj osnovi kao prihod u komercijalnim računima nakon ispunjenja izvozne obveze.
- (118) Utvrđeno je i da su dva indijska društva imala koristi u okviru DDS-a tijekom RIP-a.

(d) **Zaključak o DDS-u**

- (119) DDS-om se osiguravaju subvencije u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke i. i članka 3. stavka 2. Osnovne uredbe. Takozvani iznos povrata carine financijski je doprinos indijske vlade jer se radi o izravnom prijenosu sredstava indijske vlade. Nema ograničenja za uporabu tih sredstava. Osim toga, iznosom povrata carine izvoznik ostvaruje korist jer to poboljšava njegovu likvidnost.
- (120) Stopu povrata carine za izvoz određuje indijska vlada za svaki proizvod zasebno. Međutim, iako se subvenciju naziva povratom carine, program nema značajke dopuštenog sustava povrata carine ili sustava povrata kao zamjene u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke ii. Osnovne uredbe. Gotovinsko plaćanje izvozniku nije povezano sa stvarnim plaćanjima uvoznih carina na sirovine i nije kredit za carine koji se upotrebljava za prijeboj uvoznih carina za prošli ili budući uvoz sirovina.

- (121) Nakon objave indijska je vlada najprije tvrdila da Komisija nije dostavila zahtjeve koje smatra obveznima kako bi se DDS smatrao legitimnim sustavom povrata carina te da nije obrazložila takvo utvrđenje. Drugo, prema mišljenju indijske vlade, postoji odgovarajuća veza između stopa povrata te plaćenih carina na sirovine. Razlog tome je što indijska vlada pri određivanju stopa povrata carine uzima u obzir prosječnu količinu ili vrijednost materijala koji su upotrijebljeni kao ulazni faktori u proizvodnji proizvoda i prosječni iznos plaćene carine na ulazne faktore. ECL je iznio argumente slične onima koje je iznijela indijska vlada.
- (122) Komisija je te argumente odbila zbog sljedećih razloga. O prvoj tvrdnji Komisija je u objavi navela razloge zbog kojih je smatrala da program nije dopušteni sustav povrata carine ili sustav povrata kao zamjene. Pojasnila je da gotovinsko plaćanje izvozniku nije povezano sa stvarnim plaćanjima uvoznih carina na sirovine i nije kredit za pristojbe koji se upotrebljava za prijebaj uvoznih pristojbi za prošli ili budući uvoz sirovina.
- (123) Što se tiče druge tvrdnje, Komisija ne smatra da je navodna veza između stopa povrata i plaćenih carina na sirovine dovoljna kako bi program bio u skladu s pravilima utvrđenima u Prilogu I. točki i., Prilogu II. (definicije i pravila za povrat) i Prilogu III. (definicije i pravila za povrat kao zamjenu) Osnovnoj uredbi. Točnije, iznos kredita ne izračunava se u odnosu na stvarno upotrijebljene ulazne faktore. Štoviše, ne postoji sustav ili postupak kojim bi se potvrdilo koji se ulazni faktori upotrebljavaju u proizvodnom postupku izvoznog proizvoda niti je li došlo do prekomjernog plaćanja uvoznih carina u smislu Priloga I. točke i. te Priloga II. i III. Osnovnoj uredbi. Stoga je i ta tvrdnja odbijena.
- (124) Stoga se plaćanje u obliku izravnog prijenosa sredstava indijske vlade nakon što su izvoznici obavili izvoz mora smatrati izravnim bespovratnim sredstvima indijske vlade koja ovise o realizaciji izvoza te se stoga smatraju specifičnima te se smatra da se protiv njih mogu uvesti kompenzacijske mjere na temelju članka 4. stavka 4. prvog podstavka točke (a) Osnovne uredbe.
- (125) S obzirom na navedeno zaključuje se da se protiv DDS-a mogu uvesti kompenzacijske mjere.

(e) *Izračun iznosa subvencije*

- (126) U skladu s člankom 3. stavkom 2. i člankom 5. Osnovne uredbe, Komisija je izračunala iznos subvencija protiv kojih se može uvesti kompenzacijska mjera u pogledu koristi koju ostvaruje primatelj, za koju je utvrđeno da postoji tijekom razdoblja ispitnog postupka revizije. U tom je smislu Komisija utvrdila da primatelj ostvaruje korist u vrijeme izvršavanja izvozne transakcije prema tom programu. U tom trenutku indijska vlada obvezna je platiti iznos povrata, što čini financijski doprinos u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke i. Osnovne uredbe. Nakon što carinska tijela izdaju izvoznju otpremnicu u kojoj je, među ostalim, naveden iznos povrata koji se treba dodijeliti za tu izvoznju transakciju, indijska vlada više ne može odlučivati o dodjeljivanju subvencije. S obzirom na prethodno navedeno, Komisija je smatrala primjerenim ocijeniti korist u okviru DDS-a kao zbroj iznosa povrata zarađenih u izvoznim transakcijama obavljenima u okviru tog programa tijekom razdoblja ispitnog postupka revizije.
- (127) U skladu s člankom 7. stavkom 2. Osnovne uredbe, Komisija je te iznose subvencija raspodijelila na ukupni izvozni promet predmetnog proizvoda tijekom razdoblja ispitnog postupka revizije kao primjereni nazivnik jer subvencija ovisi o realizaciji izvoza, a nije bila odobrena s obzirom na proizvedene, izrađene, izvezene ili transportirane količine.
- (128) Jedno od dva društva izračunalo je udjel sirovine upotrijebljene u proizvodnji predmetnog proizvoda koji je uvezen i za koji su plaćene pristojbe. Društvo je naknadno tvrdilo, prije i poslije konačne objave, da ako Komisija uvede kompenzacijske mjere za korist ostvarenu na temelju DDS-a, kompenzacijskim mjerama ne bio smio biti obuhvaćen ukupni iznos primljenog DDS-a, nego samo iznos koji je preostao nakon što su stvarno plaćene pristojbe na uvoz ulaznih faktora upotrijebljenih u proizvodnji predmetnog proizvoda. Tvrdnju društva potvrdila je i indijska vlada u svojim primjedbama na konačnu objavu.
- (129) Komisija je tu tvrdnju odbila jer, kako je objašnjeno u odjeljku (d) „Zaključak o DDS-u”, bez obzira na to što se u nazivu programa spominje „povrat carine”, u biti je riječ o izravnom prijenosu sredstava, a ne otpisu prihoda.

Gotovinsko plaćanje izvozniku nije povezano sa stvarnim plaćanjima uvoznih carina na sirovine i nije kredit za carine koji se upotrebljava za prijeboj uvoznih carina za prošli ili budući uvoz sirovina. Stoga nije sigurno da će udjel uvezenih sirovina i onih upotrijebljenih u proizvodnji duktilnih cijevi ostati nepromijenjen.

- (130) Stopa subvencije utvrđena u odnosu na taj program tijekom razdoblja ispitnog postupka za Grupu ECL iznosila je 1,66 %, a za društvo Jindal Saw India 1,37 %.

3.2.4. Opskrba željeznom rudom uz neprimjereno nisku naknadu

3.2.4.1. Uvod

- (131) Podnositelj zahtjeva tvrdio je da su cijene željezne rude (glavna sirovina za proizvodnju predmetnog proizvoda) u Indiji narušene zbog uvođenja izvoznog poreza na željeznu rudu i dvostruke politike vozarine u željezničkom prijevozu čiji su cilj i posljedica subvencioniranje indijskih proizvođača predmetnog proizvoda. Svrha tih intervencija navodno je smanjiti trošak za tu sirovinu u Indiji u odnosu na ostala tržišta koja nisu pogođena intervencijama indijske vlade.
- (132) Podnositelj zahtjeva dodao je da indijska vlada intervencijama na tržištu željezne rude ne opskrbljuje izravno željeznom rudom uz neprimjereno nisku naknadu, već rudarskim društvima koja vade željeznu rudu povjerava tu zadaću ili ih usmjerava da to čine.
- (133) Prema mišljenju podnositelja zahtjeva indijska je vlada svim rudarskim društvima koja vade željeznu rudu u Indiji povjerila zadaću ili ih usmjerila da nastave opskrbu željeznom rudom uz neprimjereno nisku naknadu kao dio strategije za pomoć industriji željeza i čelika.

3.2.4.2. Analiza

- (134) Za utvrđivanje postojanja subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere moraju biti prisutna tri elementa: (a) financijski doprinos (b) korist i (c) specifičnost (članak 3. Osnovne uredbe).

(a) **Financijski doprinos**

- (135) U članku 3. stavku 1. točki (a) podtočki iv. drugoj alineji Osnovne uredbe navodi se da financijski doprinos postoji ako vlada: „povjerava ili usmjerava privatno tijelo na obavljanje jednog ili više vrsta poslova navedenih u točkama i., ii. i iii. koje bi uobičajeno bili u nadležnosti vlasti pa se ta praksa ne razlikuje u pravom smislu od prakse koju vlade uobičajeno primjenjuju;”. Vrsta funkcija opisanih u članku 3. stavku 1. točki (a) podtočki iii. nastaje kad „vlada daje robu ili pruža usluge, osim opće infrastrukture, ili kupuje robu ...”. U tim se odredbama odražavaju članak 1. stavak 1. točka (a) prvi podstavak podtočke iv. i iii. Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama i trebalo bi ih tumačiti i primjenjivati s obzirom na relevantnu sudsku praksu WTO-a.
- (136) U predmetu WTO-a koji se odnosi na izvozna ograničenja, EU je kao treća strana odboru ponudio svoje početno tumačenje o tim odredbama, koje do tada nisu bile protumačene ⁽¹⁵⁾. Nakon objave nekoliko se strana pozvalo na te prijedloge.
- (137) Odbor je odlučio da se uobičajenim značenjima dviju riječi „povjeriti” i „usmjeriti” iz članka 1. stavka 1. točke (a) prvog podstavka podtočke iv. Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama zahtijeva da postupak vlade uključuje pojam ovlašćivanja (u slučaju povjeravanja zadaće) ili zapovjedi (u slučaju usmjeravanja) ⁽¹⁶⁾. Odbio je argument SAD-a o „uzroku i posljedicama” te je zatražio poduzimanje izričite i afirmativne radnje prijenosa ovlasti ili zapovijedanja ⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁵⁾ Izvješće odbora, DS 194, Prilog B-3, točka 4.

⁽¹⁶⁾ Izvješće odbora od 29. lipnja 2001., DS194 Sjedinjene Države – Mjere u okviru kojih se izvozna ograničenja smatraju subvencijama, točka 8.29.

⁽¹⁷⁾ Izvješće odbora, DS 194, točka 8.44.

- (138) Međutim, žalbeno je tijelo u jednom od sljedećih predmeta smatralo da je zamjena riječi „povjerava” i „usmjerava” riječima „ovlastiti” i „zapovjediti”, kao norma prekruta ⁽¹⁸⁾. Žalbeno tijelo smatra da se riječ „povjeriti” pojavljuje kad vlada privatnom tijelu prenosi odgovornost, dok se „usmjeriti” odnosi na situacije u kojima vlada nad privatnim tijelom provodi svoje ovlasti ⁽¹⁹⁾. U oba se slučaja vlada privatnim tijelom koristi kao zamjenskim putem za izvršenje financijskog doprinosa i „u većini bi se slučajeva očekivalo da povjeravanje zadaće privatnom tijelu ili usmjeravanje privatnog tijela uključuje i određeni oblik prijetnje ili navođenja” ⁽²⁰⁾. Istodobno, točkom iv. članicama se ne dopušta uvođenje kompenzacijskih mjera za proizvode „kad vlada samo provodi svoje opće regulatorne ovlasti” ⁽²¹⁾ ili kad intervencija vlade „može ili ne mora dovesti do određene posljedice samo na temelju određenih činjeničnih okolnosti i na temelju prava sudionika na tom tržištu na slobodan izbor” ⁽²²⁾. Povjeravanje i usmjeravanje podrazumijeva „aktivniju ulogu vlade od pukog poticanja” ⁽²³⁾.
- (139) Iz toga slijedi da je standard dokazivanja koji je utvrdilo žalbeno tijelo, a posebno njegov nalaz „da bi se u većini slučajeva očekivalo da povjeravanje zadaće privatnom tijelu ili usmjeravanje privatnog tijela uključuje i određeni oblik prijetnje ili navođenja”, manje strog od prvotnog stajališta EU-a koje se zagovara u predmetu SAD – izvozna ograničenja. Isto vrijedi i za mišljenje EU-a da bi privatno tijelo obavljalo poslove koji bi uobičajeno bili u nadležnosti vlasti samo ako privatno tijelo ne bi imalo nikakvog drugog izbora kad mu vlada povjerava zadaće ili ga usmjerava, na primjer kad vlada utvrđuje cijene po kojima je privatno tijelo dužno prodavati.
- (140) Stoga je EU prilagodio svoje tumačenje smjernica koje je primio od žalbenog tijela o tim pitanjima.
- (141) U skladu s tim odlukama WTO-a, ne smatraju se sve vladine mjere kojima se može ostvariti korist financijskim doprinosom u smislu članka 3. Osnovne uredbe i članka 1. stavka 1. točke (a) Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama. Moraju postojati dokazi vladine politike ili vladina programa za promicanje industrije obuhvaćene ispitnim postupkom (u konkretnom slučaju industrije duktilnih cijevi) kroz izvršavanje ovlasti nad javnim ili privatnim tijelima ili prenošenje odgovornosti na njih (u konkretnom slučaju rudarskim društvima koja vade željeznu rudu) da željeznom rudom opskrbljuju industriju duktilnih cijevi uz neprimjereno nisku naknadu.
- (142) U skladu s WTO-ovim testom u pet koraka ⁽²⁴⁾, Komisija je stoga vrlo pažljivo ispitala prirodu vladine intervencije (uključuje li ona povjeravanje zadaće rudarskim društvima koja vade željeznu rudu ili usmjeravanje takvih društava), vrstu tijela kojima su zadaće povjerene (jesu li rudarska društva privatna tijela u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iv. osnovne Uredbe) i djelovanje tijela kojima su zadaće povjerene ili koja su usmjeravana (jesu li rudarska društva koja vade željeznu rudu osiguravala željeznu rudu industriji duktilnih cijevi uz neprimjereno nisku naknadu i time djelovala kao privremena zamjena za vladu). Štoviše, Komisija je provjerila bi li obavljeni posao uobičajeno bio povjeren vladi (je li opskrba željeznom rudom uz neprimjereno nisku naknadu za proizvođačka društva u Indiji uobičajena aktivnost vlade) i ne razlikuje li se takva praksa u pravom smislu od prakse koju vlada uobičajeno primjenjuje (razlikuje li se opskrba željeznom rudom od strane rudarskih društava od onoga što bi sama vlada učinila).

i. Povjeravanje zadaće rudarskim društvima koja vade željeznu rudu od strane indijske vlade.

- (143) S obzirom na prethodno navedene zaključke žalbenog tijela, Komisija je prvo analizirala je li potpora indijske vlade industriji duktilnih cijevi uistinu cilj vladine politike, a ne tek „nuspjava” izvršenja općih regulatornih ovlasti. U ispitnom postupku posebno se ispitalo jesu li utvrđena narušavanja cijena bila dio vladinih ciljeva ili su pak niže cijene željezne rude bile „slučajni” nusprodukt opće regulatorne politike vlade.
- (144) Iz niza je dokumenata vidljivo je da je cilj politike na čijem je ostvarenju indijska vlada izričito radila bila potpora industriji duktilnih cijevi.

⁽¹⁸⁾ Izvješće žalbenog tijela, od 21. veljače 2005., DS296 Sjedinjene Države – Ispitni postupak o kompenzacijskoj pristojbi za *Dynamic Random Access Memory* (DRAMs) iz Koreje, točke 110. i 111.

⁽¹⁹⁾ Izvješće žalbenog tijela, DS 296, točka 116.

⁽²⁰⁾ Izvješće žalbenog tijela, DS 296, točka 116.

⁽²¹⁾ Izvješće žalbenog tijela, DS 296, točka 115.

⁽²²⁾ Izvješće žalbenog tijela, DS 296, točka 114., u suglasju s Izvješćem odbora, DS 194 točka 8.31 o toj temi.

⁽²³⁾ Izvješće žalbenog tijela, DS 296, točka 115.

⁽²⁴⁾ Izvješće odbora, DS 194, točka 8.25.

- (145) Stručna skupina koju je osnovalo Ministarstvo čelika radi oblikovanja smjernica za dodjelu ugovora o zakupu za rudarenje po povlaštenim uvjetima objavila je 2005. izvješće („Izvješće Dang”) s više važnih nalaza i preporuka. Već je tad primijećeno da „... se čini da, osim ljudskih resursa, jedna važna konkurentna prednost indijskog sektora čelika počiva u zajamčenom pristupu domaćim zalihama željezne rude po diskontnim cijenama u odnosu na svjetske. Tu se prednost mora čuvati, negovati i potpuno iskoristiti” ⁽²⁵⁾ (naglasak je dodan).
- (146) Nakon objave indijska vlada i ECL tvrdili su da se Komisija oslonila samo na Izvješće Dang kao pravnu osnovu. Citirali su Izvješće odbora u kojem je odbor zaključio da „nije uvjeren da samo jedno pozivanje na Izvješće Dang u [p]olitici zakupa rudarenja u okviru programa vezanih rudarskih prava” pruža potporu za utvrđivanje postojanja Programa vađenja željezne rude u okviru programa vezanih rudarskih prava ⁽²⁶⁾. ECL je također tvrdio da je Izvješće Dang pripremio nezavisni stručnjak bez ikakve pravne valjanosti i koji nije sposoban postavljati ciljeve politike za Indiju.
- (147) Komisija najprije primjećuje da ciljevi politike vlade nisu nužno sadržani u pravno obvezujućim tekstovima. Mogli su biti uključeni u cijeli niz vladinih dokumenata i izjava o politici, kao što su izvješća, govori i podnesci Parlamentu, deklaracije itd.
- (148) Drugo, tvrdnje koje su stranke iznijele činjenično su netočne. Kao što je prikazano u uvodnim izjavama 153.–169., uz Izvješće Dang, Komisija je uzela u obzir i niz drugih dokumenata i pravnih akata kako bi zaključila da je indijska vlada nastojala ostvariti cilj politike podupiranja industrije duktilnih cijevi.
- (149) Treće, što se tiče njihove tvrdnje na temelju Izvješća odbora uputno je citirati cijelu relevantnu točku 7.211.:
- „[...] nismo uvjereni da samo jedno pozivanje na Izvješće Dang u ‚[p]olitici zakupa rudarenja’ u okviru programa vezanih rudarskih prava pruža potporu za utvrđivanje postojanja Programa vađenja željezne rude u okviru programa vezanih rudarskih prava. Smatramo da je vrlo važno da se, iako se u Izvješću Dang opisuje indijska industrija željezne rude i politike koje se primjenjuju na tu industriju, u njemu se ne upućuje ni na koji program ili politiku koja bi koristila vađenju željezne rude u okviru programa vezanih rudarskih prava. Isto tako ne postoji nijedan navod da su se zakupi za rudarenje davali proizvođačima čelika pod uvjetima koji su drukčiji od uvjeta koje su dobili drugi rudari. U potpunosti je moguće da se pozivanjem na ‚[p]olitiku zakupa rudarenja u okviru programa vezanih rudarskih prava’, na koju se Sjedinjene Države oslanjaju, samo namjeravalo uputiti na činjenicu da se zakupi rudarenja daju društvima koja se bave proizvodnjom čelika i sugerirati da se zakupi rudarenja nastave davati proizvođačima čelika.” (naglasak je dodan, bilješka je izostavljena) ⁽²⁷⁾.
- (150) Iz tog je citata vidljivo da odbor nije osporio činjenicu da je u Izvješću Dang opisana indijska industrija željezne rude i politike koje se primjenjuju na tu industriju. Članovi stručne skupine ⁽²⁸⁾ bili su, među ostalim, predstavnici vlade i industrije i razumno je uzeti u obzir da su dobro informirani o postojećim vladinim politikama i stanju u industriji. Osim toga, za razliku od vađenja željezne rude u okviru programa vezanih rudarskih prava, izvješće je eksplicitno u pogledu cilja politike koji koristi indijskim proizvođačima čelika („zajamčeni pristup domaćim zalihama željezne rude po diskontnim cijenama u odnosu na svjetske”) i u pogledu činjenice da tu prednost treba čuvati i poticati.
- (151) U svjetlu prethodno navedenog, Komisija je odbila te tvrdnje.
- (152) Indijska vlada poduzela je sljedeće dvije mjere kako bi provela prethodno navedeni specifični cilj politike (destimuliranje izvoza željezne rude).

⁽²⁵⁾ Izvješće stručne skupine o dodjeli ugovora o zakupu za rudarenje željezne rudače, manganove i kromove rudače po povlaštenim uvjetima podneseno Ministarstvu čelika 26. kolovoza 2005., stranica 36. Izvješće je objavljeno na internetskim stranicama Ministarstva čelika, a posljednji put mu je pristupljeno 23. studenoga 2015.: <http://steel.gov.in/GRANT%20OF%20MINING%20LEASES.pdf>

⁽²⁶⁾ Izvješće odbora od 14. srpnja 2014., DS436 Sjedinjene Države – Kompenzacijske mjere na određene toplo valjane plosnate proizvode od ugljičnog čelika iz Indije, točka 7.211.

⁽²⁷⁾ Izvješće odbora, DS436, točka 7.211.

⁽²⁸⁾ Iz stranice 1. Izvješća Dang vidljivo je da je stručnom skupinom predsjedao Shri R.K. Dang, bivši ministar Ministarstva rudarstva te da su među njezinim članovima bili predstavnici odjela/ministarstava, državnih vlada, predstavnici industrije i predstavnici udruženja gospodarstvenika i stručnjaci iz područja okoliša i rudarstva.

- (153) Prva je mjera odluka donesena 1. ožujka 2007. o uvođenju izvoznih poreza na željeznu rudu, u početku po stopi od 300 INR po toni ⁽²⁹⁾, što je zatim povremeno mijenjano. Točnije, stopa je povećana u ožujku 2011. na 20 % ⁽³⁰⁾, a u prosincu 2011. na 30 % ⁽³¹⁾; u travnju 2015. izvozni porez na rudu slabije kvalitete (udjel željeza (Fe) manji od 58 %) smanjen je na 10 % ⁽³²⁾. Trebalo bi napomenuti da se ruda slabije kvalitete u Indiji ne upotrebljava mnogo i zbog toga je nema potrebe čuvati dostupnom za indijske korisnike željezne rude.
- (154) Općenito, potpora industrijama na kraju proizvodnog lanca može biti važan motivacijski čimbenik za uvođenje izvoznih ograničenja, a posebno izvoznih poreza. Činjenica da je glavni cilj politike ograničavanja izvoza, i znatnih izvoznih poreza, zaštititi i promicati industrije na kraju proizvodnog lanca tako što se domaćim industrijama na kraju proizvodnog lanca osiguravaju jeftine sirovine i ulazni faktori utvrđena je i u izvješću OECD-a „Gospodarski učinak ograničenja izvoza sirovina” (*The Economic Impact of Export Restrictions on Raw Materials*) ⁽³³⁾ („Izvješće OECD-a”).
- (155) Druga je mjera dvostruka politika vozarina (*Dual Freight Policy – DFP*) koju je uvelo Ministarstvo željeznice 22. svibnja 2008. ⁽³⁴⁾. DFP-om je stvorena razlika između vozarina za prijevoz željezne rude za domaću potrošnju i za izvoz. Prosječna je razlika trostruka ⁽³⁵⁾. Vozarine u željezničkom prometu čine znatan dio ukupnog troška željezne rude ⁽³⁶⁾.
- (156) Prije i nakon konačne objave ECL je tvrdio da je DFP bio ukinut 2009. Međutim, na temelju informacija dobivenih od indijske vlade i proizvođača izvoznika, Komisija je utvrdila da indijska vlada nizom okružnica o stopama i dalje tijekom i nakon RIP-a primjenjuje različite vozarine za prijevoz željezne rude za domaću potrošnju i za izvoz u korist domaće potrošnje ⁽³⁷⁾. Točnije, naknada koja se temelji na udaljenosti odnosi se na izvoz, dok se pod određenim uvjetima domaća potrošnja oslobađa te naknade. Stoga je Komisija odbila tu tvrdnju.
- (157) Te dvije mjere zajedno čine ciljno izvozno ograničenje, uvedeno 2007./2008. te dodatno prošireno u ožujku i prosincu 2011. povećanjem stope izvoznog poreza na željeznu rudu. Iz sljedećih je dokumenata o politikama vidljivo, s jedne strane, postojanje cilja politike za potporu industriji duktilnih cijevi i, s druge strane, zadovoljstvo indijske vlade dosad ostvarenim ciljevima:
- (158) U izvješću radne skupine za industriju čelika za dvanaesti petogodišnji plan objavljenom u studenome 2011. ⁽³⁸⁾ izričito se navodi:
- „Ministarstvo je poduzelo mjere za destimuliranje izvoza uvođenjem viših carinskih tarifa i posebnih davanja” (stranica 16.),
 - „Izvoz željezne rude trenutačno se destimulira višim razinama carinske tarife. Vrlo je važno nastaviti s tom politikom, a stope poreza mogu se, prema potrebi, dodatno podići. Potrebno je istodobno pomno pratiti

⁽²⁹⁾ Na temelju prosječne domaće cijene željezne rudače u tom razdoblju, to bi odgovaralo postotku od 12 % do 15 %.

⁽³⁰⁾ Carinska obavijest br. 27/2011 od 1. ožujka 2011. Obavijest je objavljena na web-mjestu Ministarstva financija, a posljednji put joj je pristupljeno 23. studenoga 2015. <http://indiabudget.nic.in/ub2011-12/cen/cus2711.pdf>.

⁽³¹⁾ Druga izvozna carinska tarifa, Uprava za carine i trošarine Posljednji put joj je pristupljeno 23. studenoga 2015. <http://www.cbec.gov.in/resources/htdocs-cbec/customs/cs-tariff2015-16/sch2-exptariff.pdf>.

⁽³²⁾ Carinska obavijest br. 30/2015 od 30. travnja 2015. koju je objavila središnja Uprava za carine i trošarine. Posljednji put joj je pristupljeno 23. studenoga 2015. <http://www.cbec.gov.in/resources/htdocs-cbec/ub1516/do-ltr-jstru1-post-budget.pdf>.

⁽³³⁾ Studije trgovinske politike OECD-a, Gospodarski učinak ograničenja izvoza sirovina, objavljeno 16. studenoga 2010. Posljednji put mu je pristupljeno 23. studenoga 2015. <http://www.oecd.org/publications/the-economic-impact-of-export-restrictions-on-raw-materials-9789264096448-en.htm>

⁽³⁴⁾ Ured glavnog revizora Indije (*Office of the Comptroller and Auditor General – CAG*), izvješće o reviziji dvostruke politike vozarina za prijevoz željezne rude u prometu Indijskih željeznica, od 8. svibnja 2015. Informacije su objavljene na internetskoj stranici CAG-a, a posljednji put mu je pristupljeno 23. studenoga 2015. na http://www.saiindia.gov.in/english/home/public/In%20_Media/14of2015.pdf

⁽³⁵⁾ Vlada Indije, Ministarstvo financija, Odjel gospodarskih poslova, Radni dokument br. 3/2014–DEA, „Indijski izvoz roba: određena važna pitanja i prijedlozi politika”, stranica 40. Dokument se nalazi na internetskoj stranici Ministarstva financija. Posljednji put mu je pristupljeno 23. studenoga 2015. <http://finmin.nic.in/workingpaper/Working%20Paper%20on%20Trade%2028082014.pdf>

⁽³⁶⁾ Članak „India hikes rail freight rates on iron ore exports” (Indija diže vozarine za izvoz željezne rude), u izdanju dnevnog lista, *The Wall Street Journal*, od 16. ožujka 2010., posljednji put mu je pristupljeno 23. studenoga 2015. <http://www.wsj.com/articles/SB10001424052748703734504575125151243861216>.

⁽³⁷⁾ Posljednja izmjena stopa vozarina koje se primjenjuju na željeznu rudu bio je Dodatak br. 16 Okružnici o stopama br. 36 iz 2009., od 1. rujna 2015. koje je donijelo Ministarstvo željeznica, indijska vlada. Vidjeti: http://www.indianrailways.gov.in/railwayboard/uploads/directorate/traffic_comm/Freight_Rate_2k15/RC_36_09_Addendum-16.pdf posljednji put mu je pristupljeno 26. siječnja 2016.

⁽³⁸⁾ Ministarstvo čelika, izvješće radne skupine za industriju čelika za dvanaesti petogodišnji plan (2012.–2017.), studeni 2011. Izvješće je objavljeno na internetskoj stranici Povjerenstva za planiranje vlade Indije, a posljednji put joj je pristupljeno 23. studenoga 2015.: http://planningcommission.gov.in/aboutus/committee/wrkgrp12/wg_steel212.pdf

izvoz željezne rude kako bi se osiguralo da se samo s višom carinskom tarifom može uspješno rješavati pitanje očuvanja resursa za domaću upotrebu. Dodatnim mjerama, poput viših vozarina na izvozni teret, povećavaju se stope vozarina unutar zemlje itd., te će se možda razmotriti i druge administrativne mjere” (točka 3.6.3.3. na stranici 46.);

- „Tijekom razdoblja 2010.–2011. izvoz željezne rude smanjen je uglavnom zbog toga što je savezna država Karnataka zabranila izvoz, a središnja vlada poduzela fiskalne mjere za ograničenje izvoza željezne rude iz zemlje ... Visoka izvozna potražnja tijekom nekoliko proteklih godina potaknula je širenje proizvodne baze u zemlji i dovela do proizvodnje koja uvelike nadmašuje domaću potražnju. Vlada je poduzela nekoliko važnih inicijativa kako bi destimulirala prekomjerno rudarenje radi zadovoljenja rastućeg izvoznog tržišta. Među njima su zasad uvođenje fiskalnih mjera, kao što su izvozna pristojba, povećanje vozarine u željezničkom prometu namijenjenom za izvoz itd.” (točke 4.2.5.2. i 4.2.5.4. na stranici 57.),
- „Cilj dugoročnih mjera politike za ograničavanje izvoza željezne rude trebalo bi biti privlačenje ulaganja u kapacitet za proizvodnju čelika kako bi se promicali dodavanje vrijednosti i izvoz gotovih proizvoda. Kratkoročno i u neposrednoj budućnosti isto se može ostvariti posezanjem za odgovarajućim fiskalnim mjerama. Izvoz željezne rude iz zemlje trenutačno se destimulira na sljedeće načine: i. uvođenjem izvozne pristojbe 20 % ad valorem na željeznu rudu i ii. naplatom znatno viših vozarina u željezničkom prometu za željeznu rudu namijenjenu izvozu. Te su mjere pridonijele smanjenju cijena željezne rude na domaćem tržištu odnosu na cijene na međunarodnom tržištu i imale ključnu ulogu u stavljanju željezne rude na raspolaganje domaćim industrijama po konkurentnim cijenama. Kako bi se učinkovito destimulirao izvoz željezne rude iz zemlje preporučuje se stalno osmišljavanje i prilagodba primjerenih fiskalnih mjera, u skladu sa zahtjevima domaćeg i inozemnog tržišta rude” (točka 4.2.6.5. na stranici 60.) (naglasak je dodan).

(159) U dvanaestom petogodišnjem planu ⁽³⁹⁾ (2012.–2017.) potvrđene su izjave o politici iz izvješća radne skupine za industriju čelika:

- „Opskrba svjetskog gospodarstva određenim prirodnim resursima poput kvalitetnog ugljena i željezne rude postaje nedostatna zbog rasta potražnje iz gospodarstava u razvoju, posebno Kine, a sada i Indije. Dostupnost nekih od tih sirovina iz domaćih izvora pruža nam konkurentnu prednost koju je potrebno iskoristiti kako bi se izgradile domaće industrije kojima se tim resursima dodaje vrijednost, čime se otvaraju radna mjesta i poboljšava naša trgovinska bilanca. Nadalje, vezano za mijenjanje vrijednosti politike vlade i strukturu pristojbi potrebno je osmisliti tako da se njima potiče dodavanje vrijednosti čeliku umjesto da se čelik izvozi u obliku sirovine.” (stranica 67., točka 13.72.) (naglasak je dodan).

(160) Nakon objave ECL je osporio pozivanje Komisije na prethodno navedene dokumente. Prvo, tvrdio je da Izvješće radne skupine za industriju čelika nije imalo nikakvu pravnu valjanost jer je to samo mišljenje ili procjena nekih pojedinaca, a ne dokument koji je ovjerila vlada. Drugo, navelo je da je dvanaesti petogodišnji plan pogrešno citiran jer sadržava, na primjer, preporuku da je „izvoz željezne rude velikih razmjera izazvao ozbiljnu zabrinutost zbog buduće dostupnosti. [...] postoji hitna potreba za rješavanjem problema pogoršanja stanja okoliša, raseljene populacije, uskoga grla u prijevozu i tako dalje.”

(161) U pogledu prve tvrdnje, Komisija smatra da iako Izvješće radne skupine za industriju čelika nije izdala vlada, u njemu se opisuje stanje indijske industrije željezne rude i politike vlade koje su se na nju primjenjivale. Radna skupina sastojala se, među ostalim, od predstavnika vlade i industrije ⁽⁴⁰⁾ i razumno je pretpostaviti da su oni dobro informirani o postojećim vladinim politikama i stanju u industriji.

(162) Što se tiče drugog argumenta, Komisija nikad nije tvrdila da je taj petogodišnji plan bio ograničen na ciljeve politike i citirane preporuke koje se odnose na željeznu rudu. Preporuke na koje se poziva proizvođač izvoznik odnose se na navode o nezakonitom rudarenju i narušavanju okoliša koje su bile važan problem u trenutku kad je izvješće izdano. O tome se raspravljalo u brojnim sudskim odlukama da se zatvore rudnici, primjerice u državama Karnataka, Odisha i Goa. Činjenica da se politikom nastoji ostvariti dodatan cilj zaštite okoliša ne poništava njezin primarni gospodarski cilj. Umjesto toga, potpuno je prihvatljivo da se politikom vlade istodobno nastoje ostvariti dva cilja. Stoga je Komisija odbila te tvrdnje.

(163) ECL je također tvrdio da je indijsko Povjerenstvo za planiranje koje je osnovano 1950. i koje je izrađivalo petogodišnje planove raspušteno 1. siječnja 2015. te da više neće biti petogodišnjih planova.

⁽³⁹⁾ Dvanaesti petogodišnji plan (2012.–2017.) Sektora gospodarstva, dio II. poglavlje 13., stranica 67., točka 13.72. Plan od 10. svibnja 2013. objavljen je na internetskim stranicama Povjerenstva za planiranje vlade Indije, a posljednji put mu je pristupljeno 23. studenoga 2015.: http://planningcommission.gov.in/plans/planrel/12thplan/pdf/12fyp_vol2.pdf

⁽⁴⁰⁾ Za upućivanje vidjeti bilješku 38., stranicu 185. izvješća.

- (164) Iz dostavljene internetske stranice ⁽⁴¹⁾ čini se da je Povjerenstvo za planiranje doista raspušteno ⁽⁴²⁾. Međutim, mogući istek petogodišnjeg plana nakon 2017. ne utječe na nalaz da će plan ostati na snazi do tada.
- (165) Naposljetku, ECL je citirao drugi dio Izvješća radne skupine za industriju čelika, u kojem je navedeno da su cijene željezne rude „oslobođene vladine intervencije” i „određuju se prema [...] tržišnim mehanizmima”; osim toga, „domaće cijene željezne rude uglavnom su se kretale u istom smjeru kao i međunarodne” ⁽⁴³⁾.
- (166) Ciljna izvozna ograničenja ne uklanjaju tržišne mehanizme na domaćem indijskom tržištu u potpunosti, no imaju ozbiljne posljedice na smanjenje izvoza i navođenje tržišnih operatera da prodaju svoju robu po nižim cijenama od onih koju bi mogli ostvariti da te politike nema. Taj nalaz nije proturječan navodu iznesenom u izvješću da su se domaće cijene željezne rude uglavnom kretale u istom smjeru kao i međunarodne. Indijski uvoz i izvoz nisu bili u potpunosti zabranjeni. Stoga je neizbježno da međunarodne cijene imaju određeni utjecaj na indijske domaće cijene. To, međutim, ne znači da su domaće cijene na istoj ili višoj razini od međunarodnih cijena. Stoga je ta tvrdnja odbijena.
- (167) Uvođenjem tih ciljnih izvoznih ograničenja (posebno izvoznih poreza i dvostruke politike vozarina) indijska vlada stavlja indijska rudarska društva koja vade željeznu rudu u ekonomski nelogičnu situaciju u kojoj se navode na prodaju svojih dobara po cijeni nižoj od one koju bi mogli ostvariti daje te politike nije bilo.
- (168) Indijska je vlada preuzela „aktivniju ulogu od pukog poticanja”, kako to zahtijeva žalbeno tijelo ⁽⁴⁴⁾. Mjerama koje je poduzela indijska vlada ograničava se sloboda djelovanja rudarskim društvima koja vade željeznu rudu time što im se u praksi ograničava donošenje poslovnih odluka o tome gdje će i po kojoj cijeni prodavati svoj proizvod. Sprečava ih se da ostvare najveću moguću dobit, jer im je zbog tih mjera prihod drastično smanjen.
- (169) Iz izjave o politici u Izvješću Dang iz 2005. prema kojoj se „zajamčen pristup domaćim zalihama željezne rude po diskontnim cijenama u odnosu na svjetske mora čuvati, održavati i potpuno iskoristiti” (vidjeti uvodnu izjavu 145.) i naknadnog nalaza u dvanaestom petogodišnjem planu o tome kako „nam dostupnost na domaćem tržištu nekih od tih sirovina osigurava konkurentnu prednost” ⁽⁴⁵⁾ vidljivo je i to da indijska vlada od rudarskih društava koja vade željeznu rudu očekuje da neće drastično smanjiti domaću proizvodnju, već da će održavati stabilnu opskrbu domaćom željeznom rudom. Ta su se očekivanja ispunila, što je primijetila i sama indijska vlada u izvješću za dvanaesti petogodišnji plan koji je citiran u četvrtoj alineji uvodne izjave 158. te u izjavama koje je dalo Ministarstvo čelika navedenima u uvodnim izjavama 174.–176. Nadalje, ne postoji ništa u spisu čime bi se potkrijepila tvrdnja da je indijska vlada dopustila proizvođačima željezne rude da svoju proizvodnju slobodno prilagode potražnji na koju su utjecala ciljna izvozna ograničenja indijske vlade. Naprotiv, dobro je poznato da je pri poslovanju u sustavu slobodnog tržišta razumno pretpostaviti da rudarska društva koja vade željeznu rudu ne bi neutralizirala znatno početno ulaganje i visoke fiksne troškove smanjenjem opsega proizvodnje samo zato da izbjegnju prekomjernu ponudu na tržištu te posljedični pritisak na smanjenje domaćih cijena u skladu s mjerama indijske vlade. Stoga indijska vlada potiče proizvođače željezne rude da održavaju proizvodnju kako bi opskrbili domaće tržište iako bi razuman dobavljač svoju proizvodnju prilagodio s obzirom na situaciju u kojoj se izvoz destimulira.
- (170) Indijska vlada tim mjerama, dakle, navodi rudarska društva koja vade željeznu rudu da željeznu rudu zadrže u Indiji zato što je ne mogu prodati po boljim cijenama koje bi u Indiji prevladavale da tih mjera nije bilo.
- (171) U tom smislu vlada proizvođačima ulaznih faktora „povjerala zadaću” osiguravanja robe domaćim korisnicima željezne rude, odnosno proizvođačima čelika, uključujući duktilne cijevi, uz neprimjereno nisku naknadu. Rudarskim društvima koja vade željeznu rudu dana je odgovornost za stvaranje umjetnog sektoriziranog domaćeg tržišta niskih cijena u Indiji.
- (172) Drugim riječima, primjenjujući ciljna izvozna ograničenja indijska vlada zna kako će proizvođači željezne rude odgovoriti na te mjere i koje će posljedice iz njih proizaći. Ti bi proizvođači mogli malo smanjiti svoju proizvodnju kao odgovor na ograničenje izvoza, no neće je obustaviti ili prilagoditi na vrlo nisku razinu. Umjesto toga, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 169., zadržat će umjerenu prilagodbu svoje proizvodnje u sektoru

⁽⁴¹⁾ <http://niti.gov.in/content/index.php>, kojem je pristupljeno 27. siječnja 2016.

⁽⁴²⁾ To je potvrđeno na arhiviranoj internetskoj stranici Povjerenstva: <http://planningcommission.gov.in/>, kojem je pristupljeno 27. siječnja 2016.

⁽⁴³⁾ Vidjeti bilješku 38., stranica 57.

⁽⁴⁴⁾ Vidjeti uvodnu izjavu 138.

⁽⁴⁵⁾ Vidjeti upućivanja u bilješci 39.

rudarstva ostat će umjerena, što će za posljedicu imati niže domaće cijene. U tom pogledu učinci se utvrđuju na osnovi *ex-ante*, a ne na osnovi *ex-post* i stoga nisu „slučajni”. Postoji jasna „dokaziva poveznica” između politike i postupaka uključenih privatnih tijela koja djeluju kao zastupnik za vladu provodeći njezinu politiku osiguravanja željezne rude uz neprimjereno nisku naknadu industriji duktilnih cijevi.

- (173) Sama indijska vlada priznaje uspjeh svoje ciljane politike izvoznih ograničenja. Stalni odbor za ugljen i čelik u Ministarstvu čelika objavio je 2013. trideset osmo izvješće s „analizom politike izvoza željezne rude” ⁽⁴⁶⁾.
- (174) Odgovarajući na pitanje odbora Ministarstvo čelika dostavilo je obavijest o tome da je „iako je kretanje domaće potrošnje željezne rude za potrebe domaće industrije od 2004.–2005. bilo uzlazno, proizvodnja željezne rude uvijek bila znatno veća od domaće potrošnje jer je proizvodnja željezne rude u zemlji bila usmjerena na izvoz. Međutim, radi poboljšanja dostupnosti željezne rude za domaću industriju željeza i čelika i očuvanja željezne rude za buduće dugoročne domaće potrebe, poduzete su fiskalne mjere kako bi se destimulirao izvoz željezne rude te se trenutačno na sve vrste željezne rude (osim peleta) naplaćuje izvozna pristojba po stopi od 30 % *ad valorem*, što je za posljedicu imalo znatno smanjenje izvoza tijekom razdoblja 2011.–2012. i u tekućoj godini” (točka 2.7., stranica 14.).
- (175) Ministarstvo čelika izvijestilo je o najvažnijim aktivnostima povezanim sa željeznom rudom u okviru Vanjsko-trgovinske politike (točka 4.13., stranica 23.), uključujući i to da:
- izvoz željezne rude s udjelom željeza (Fe) većim od 64 % usmjerava se preko društva Metal and Mineral Trading Company (MMTC) i dopušten je uz dozvole koje izdaje Glavna uprava za vanjsku trgovinu (*Directorate general for Foreign Trade – DGFT*),
 - izvoz željezne rude visoke kvalitete (udjel željeza veći od 64 %) iz gorja Bailadila u saveznoj državi Chhattisgarh dopušta se uz ograničenja uvedena u pogledu količine prije svega u svrhu zadovoljenja prioritetne domaće potražnje. Izvezena količina ne smije premašiti 1,81 milijun tona za krupnozrnatu i 2,71 milijun tona za sitnozrnatu rudu;
- (176) Ministarstvo čelika izvijestilo je odbor i o tome da se „s povećanjem izvozne pristojbe na 20 % *ad valorem* s učinkom od 1. ožujka 2011. izvoz željezne rude smanjio za oko 37 % na 61,74 milijuna tona tijekom razdoblja 2011.–2012. u odnosu na 97,66 milijuna tona tijekom razdoblja 2010.–2011. S daljnjim povećanjem izvozne pristojbe za željeznu rudu na 30 % *ad valorem* od 30. prosinca 2011. izvoz je dodatno smanjen. Tijekom prvih šest mjeseci razdoblja 2012.–2013. izvoz se smanjio za više od 50 % na 14,4 milijuna tona u odnosu na 30,75 milijuna tona tijekom istog razdoblja prethodne godine. Ministarstvo čelika o toj se temi redovno savjetuje s Ministarstvom financija radi naplate primjerene izvozne pristojbe na željeznu rudu kako bi se učinkovito destimulirao izvoz i kako bi se poboljšala dostupnost željezne rude za domaću industriju željeza i čelika po prihvatljivim cijenama” (točka 4.19., stranica 26.).
- (177) Zaključno, Komisija je utvrdila da je vlada rudarskim društvima povjerila zadaću provedbe politike sa svrhom uspostavljanja sektoriziranog domaćeg tržišta i osiguravanja željezne rude za domaću industriju željeza i čelika uz neprimjereno nisku naknadu.
- ii. Povjeravanje zadaće privatnim tijelima u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iv. osnovne Uredbe
- (178) Komisija je potom ocijenila je li indijska vlada rudarskim društvima koja vade željeznu rudu povjerila zadaću u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iv. Osnovne uredbe.
- (179) Dva indijska proizvođača izvoznika kupovala su veliku većinu željezne rude od privatnih poduzeća, osim male količine željezne rude koju je kupilo društvo National Mineral Development Corporation (NMDC) koje je jedan od najvećih sudionika na tom tržištu i u vlasništvu je indijske vlade.
- (180) Bez obzira na pitanje ima li indijska vlada razuman nadzor nad NMDC-om u smislu članka 2. točke (b) Osnovne uredbe, što je za potrebe ovog ispitnog postupka nevažno, Komisija je zauzela stajalište da su sva rudarska društva koja vade željeznu rudu, bez obzira na to jesu li u javnom vlasništvu ili ne, privatna tijela kojima je indijska vlada povjerila zadaću u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iv. Osnovne uredbe da osiguraju željeznu rudu uz neprimjereno nisku naknadu.

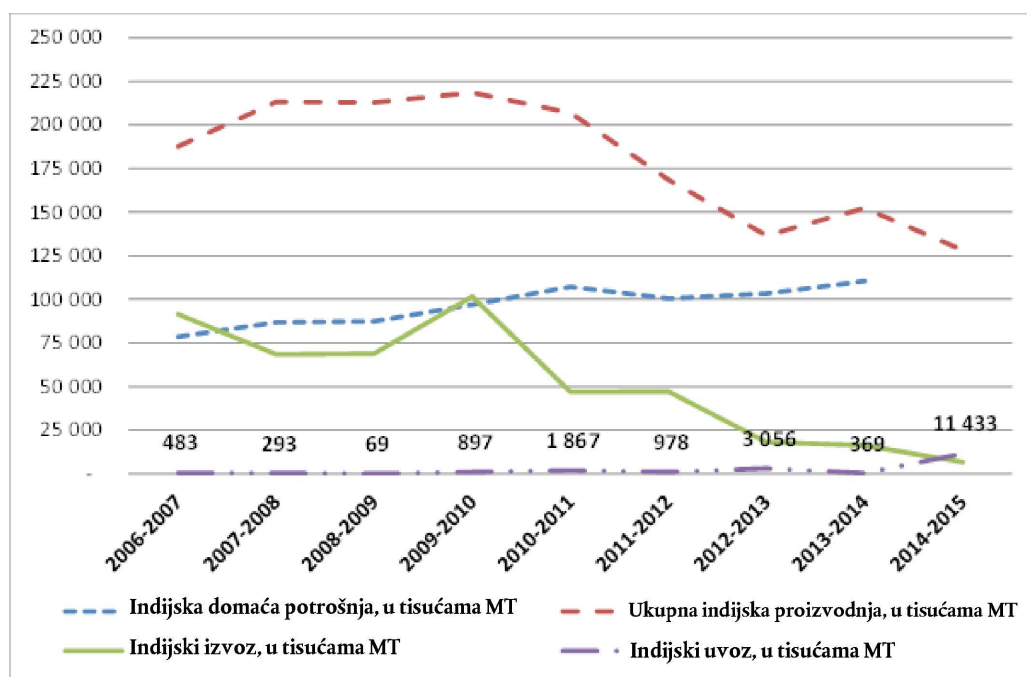
⁽⁴⁶⁾ Ministarstvo čelika, stalni odbor za ugljen i čelik (2012.–2013.), analiza politike izvoza željezne rudače, 38. izvješće. Izvješće je objavljeno na internetskim stranicama Indijskog portala za očuvanje okoliša, a posljednji put mu je pristupljeno 23. studenoga 2015. <http://admin.indiaenvironmentportal.org.in/files/file/Review%20of%20Export%20of%20Iron%20Ore%20Policy.pdf>.

iii. Osiguravanje željezne rude uz neprimjereno nisku naknadu od strane rudarskih društava koja vade željeznu rudu

- (181) U sljedećem je koraku Komisija provjerila jesu li rudarska društva koja vade željeznu rudu stvarno provodila prethodno navedenu vladinu politiku osiguravanja željezne rude uz neprimjereno nisku naknadu. Za to je bilo potrebno temeljito analizirati tržišna kretanja u Indiji i usporediti ih s odgovarajućim referentnim vrijednostima.
- (182) Ciljnim izvoznim ograničenjima i ostalim povezanim mjerama indijska je vlada navela rudarska društva da prodaju lokalno po nižim cijenama nego što bi to inače činila (tj. da nema tih mjera, rudarska društva bi željeznu rudu bila izvozila po višim cijenama). Suprotno tome, rudarska društva to nisu činila zbog politike indijske vlade davanja prednosti industriji na kraju proizvodnog lanca, uključujući industriju duktilnih cijevi.
- (183) Podaci o proizvodnji, potrošnji, uvozu i izvozu željezne rude tijekom godina jesu sljedeći ⁽⁴⁷⁾:

	2006.– 2007.	2007.– 2008.	2008.– 2009.	2009.– 2010.	2010.– 2011.	2011.– 2012.	2012.– 2013.	2013.– 2014.	2014.– 2015.
Proizvodnja (u tisućama tona)	187 696	213 250	212 960	218 553	207 157	168 582	136 618	152 433	128 187
Potrošnja (u tisućama tona)	78 601	86 816	86 816	96 955	107 220	100 572	103 399	110 500	Nije do- stupno
Uvoz (u tisućama tona)	483	293	69	897	1 867	978	3 056	369	11 433
Izvoz (u tisućama tona)	91 425	68 473	68 904	101 531	46 890	47 153	18 122	16 302	7 492

- (184) Trendovi su prikazani u grafikonu u nastavku:

- (185) Iz tih je podataka vidljiv utjecaj izvoznih ograničenja na domaće tržište željezne rude u Indiji.

⁽⁴⁷⁾ Izvor: Indijski ured za rudnike <http://ibm.nic.in/index.php?c=pages&m=index&id=87&mid=17951> i odgovori indijske vlade na upitnik. Podaci se bilježe za financijsku godinu koja traje od 1. travnja u godini x do 31. ožujka godine x + 1.

- (186) Najuočljiviji učinak te politike znatno je smanjenje obujma izvoza željezne rude nakon uvođenja ciljnih izvoznih ograničenja 2007. i zatim ponovno nakon njihova proširenja 2011. Stoga je ciljnim izvoznim ograničenjima postignut cilj koji je indijska vlada nastojala ostvariti, a to je destimuliranje izvoza željezne rude i osiguranje njezine dostupnosti za domaću industriju na kraju proizvodnog lanca po nižim cijenama.
- (187) Iz trendova proizvodnje željezne rude vidljivo je da je domaća proizvodnja bila prilično stabilna do 2011. kad se počela smanjivati. Ne čini se da je to smanjenje bilo posljedica bilo kakve prilagodbe proizvodnje izvoznim ograničenjima koju su primijenila rudarska društva te ga se uglavnom pripisuje brojnim sudskim odlukama o zatvaranju rudnika zbog tvrdnji o navodnom nezakonitom rudarenju i kršenju propisa o okolišu, na primjer u državama Karnataki, Odishi i Goi.
- (188) Nakon objave ECL je tvrdio da ako je cilj indijske vlade bio osigurati prekomjernu proizvodnju željezne rude kako bi željezne rude domaćim korisnicima bile dostupne po niskim cijenama, čini se nelogičnim da su Vrhovni sud i lokalni državni sudovi zabranili rudarenje u prethodno navedenim državama. Indijska je vlada mogla osporiti zatvaranja raznih rudnika.
- (189) Komisija napominje da je indijski pravosudni sustav nezavisan o indijskoj vladi i da je vezan samo zakonom. Istodobno, iz informacija kojima Komisija raspolaže vidljivo je da je do zatvaranja došlo zbog kršenja domaćeg zakonodavstva o okolišu i o rudarskim pravima. Kao što je objašnjeno u uvodnoj izjavi 162., čini se da se vladinom politikom o željeznoj rudi istodobno nastojalo ostvariti gospodarski i okolišni cilj. Iz toga slijedi da neosporavanje sudskih odluka koje se odnose na okolišni stup te politike ne znači da je vlada odustala od njezina gospodarskog stupa. Stoga je ta tvrdnja odbijena.
- (190) Bez obzira na smanjenje proizvodnje željezne rude, na indijskom je tržištu vidljiv stalan i nelogičan višak kapaciteta u odnosu na zbroj domaće potrošnje i izvoza, umanjeno za uvoz. To je dovelo do prekomjerne opskrbe domaćeg tržišta željeznom rudom, kako je potvrdila i čemu je težila indijska vlada.
- (191) Nakon objave, pozivajući se na tablicu iz uvodne izjave 183., ECL je tvrdio da Komisija nije analizirala činjenicu da je uvoz željezne rude iz Indije bio visok i da se nastavio provoditi čak i nakon što je izvozni porez na željeznu rudu povećan na 30 % u prosincu 2011.
- (192) Komisija je naglasila da cilj izvoznog poreza na željeznu rudu nije bio da se u potpunosti zaustavi izvoz, već da se izvoz smanji povećanjem dostupnosti na domaćem tržištu. Stoga je nerazumno očekivati da će izvoz prestati nakon uvođenja izvoznog poreza. Komisija je unatoč tome primijetila da je izvozni porez imao znatan učinak na izvoz ubrzo nakon njegova uvođenja. U razdoblju 2012.–2013. izvozna prodaja smanjila se za više od 60 % u odnosu na 2011.–2012. i nastavila se znatno smanjivati, doživjevši pad od 84 % u 2014.–2015. u odnosu na 2011.–2012. Istodobno, proizvodnja se od 2011.–2012. do 2014.–2015. smanjila samo za 24 % zbog razloga navedenih u uvodnoj izjavi 187. Stoga je dostupnost željezne rude za domaću prodaju ostala stabilna u istom razdoblju. To jasno pokazuje da je izvozni porez postigao svoj cilj da ograniči izvoz željezne rude.
- (193) Nakon objave ECL je tvrdio da je Komisija proizvodnju željezne rude u Indiji također trebala usporediti s obzirom na vlastitu uporabu i uporabu za daljnju prodaju. Prema ECL-u, vlastita uporaba bila je na povijesno visokoj razini, dok se proizvodnja željezne rude za daljnju prodaju smanjila za 41 % od 2009.–2010. od 2013.–2014., čime se također djelomično objašnjava pad izvoza proizvođača koji proizvode za daljnju prodaju od 2009.–2010.
- (194) Ta tvrdnja nije činjenično točna kao što je prikazano u sljedećoj tablici ⁽⁴⁸⁾:

	2009.–2010.	2010.–2011.	2011.–2012.	2012.–2013.	2013.–2014.	2014.–2015.
Za vlastitu uporabu (u tisućama tona)	43 797	44 761	42 967	44 961	50 099	43 885
<i>Indeks</i>	100	102.	98.	103.	114	100.

⁽⁴⁸⁾ Izvor: Indijski ured za rudnike <http://ibm.nic.in/index.php?c=pages&m=index&id=87&mid=17951> i odgovori indijske vlade na upitnik. Podaci se bilježe za financijsku godinu koja traje od 1. travnja u godini x do 31. ožujka godine x + 1.

	2009.–2010.	2010.–2011.	2011.–2012.	2012.–2013.	2013.–2014.	2014.–2015.
Za daljnju prodaju (u tisućama tona)	174 756	162 396	125 615	91 657	102 334	84 302
<i>Indeks</i>	100	93	72.	52.	59.	48.
Ukupna proizvodnja (u tisućama tona)	218 553	207 157	168 582	136 618	152 433	128 187

- (195) Od 2011.–2012. proizvodnja za daljnju prodaju smanjila se. Kao što je prethodno objašnjeno, izvoz željezne rude smanjio se uglavnom zbog zatvaranja rudnika tijekom tog razdoblja. Međutim, pad proizvodnje za daljnju prodaju ne može se prihvatiti kao razlog za smanjenje izvoza. Kao što je vidljivo iz tablice iz uvodne izjave 183., izvoz se od 2012.–2013. (kad je viša stopa izvoznog poreza od 30 % počela proizvoditi učinke) do 2014.–2015. smanjio za 59 %, dok se proizvodnja za daljnju prodaju smanjila za samo 8 % u istom razdoblju. Stoga je ta tvrdnja odbačena.
- (196) ECL je također tvrdio da je Komisija trebala uzeti u obzir i razlike u kretanju različitih kvaliteta željezne rude. Točnije, za željeznu rudu kvalitete koju najviše koriste proizvođači duktilnih cijevi, od 2010.–2011. od 2013.–2014. proizvodnja sitnozrnate željezne rude s udjelom željeza 60 % – 62 % smanjila se za 44 %, a od 2009.–2010. do 2013.–2014. proizvodnja sitnozrnate željezne rude s udjelom željeza 62 % – 65 % pala je za 30 %.
- (197) Kretanja u proizvodnji visokokvalitetne željezne rude u skladu su s prethodno utvrđenim općim trendovima u pogledu proizvodnje željezne rude. Stoga je Komisija utvrdila da ne mijenja zaključke donesene u uvodnim izjavama 183. do 187.
- (198) Količina i vrijednost uvoza željezne rude u Indiju oduvijek su bili zanemarivi. Do blagog povećanja uvoza došlo je tijekom porezne godine 2012.–2013., da bi se sljedeće godine ponovno smanjio. Uvoz je u razdoblju 2014.–2015. ponovno narastao do povijesno najviše razine, iako je još uvijek ostao manji od 10 % domaće indijske proizvodnje.
- (199) Ta su kretanja nakon RIP-a posljedica trenutačnog stanja iznimno niskih cijena na međunarodnom tržištu prouzročenog povećanjem opskrbe željeznom rudom (sve glavne zemlje proizvođači, Australija, Brazil i Južna Afrika, povećale su proizvodnju) i u tom kontekstu smanjenjem potražnje za željeznom rudom zbog usporavanja kineskog rasta i gospodarskog stanja u svijetu.
- (200) Nadalje, Komisija je analizirala eventualni utjecaj koji je prekomjerna opskrba željeznom rudom zbog izvoznih ograničenja indijske vlade imala na domaću cijenu željezne rude u Indiji.
- (201) Komisija je prosječnu domaću cijenu željezne rude u Indiji izračunala na temelju podataka koje mjesečno na razini zemlje i na razini pojedinačnih država objavljuje Indijski ured za rudnike (Indian Bureau of Mines – IBM), izraženo prema kvaliteti zrna (krupno ili sitno) i udjelu željeza (Fe) ⁽⁴⁹⁾.
- (202) Te se cijene temelje na povratu koji su IBM-u prijavili rudari u skladu s Pravilima o očuvanju i razvoju mineralnih dobara (*Mineral Conservation and Development Rules – MCDR*) te ih se zbog toga smatra reprezentativnijima od cijena koje objavljuje tisak specijaliziran za pojedinačna društva (kao što je National Mineral Development Corporation – NMDC) ili pojedinačna područja u Indiji.
- (203) Od svih kvaliteta željezne rude, Komisija je analizirala kretanje prosječne cijene željezne rude s udjelom željeza (Fe) 60 % – 65 % jer tu kvalitetu upotrebljavaju proizvođači predmetnog proizvoda u Indiji. Međutim, iscrpna raščlamba podataka po kvaliteti bila je dostupna tek od sredine 2009. Stoga je Komisija za prethodne godine upotrijebila podatke o prosječnoj indijskoj domaćoj cijeni za sve kvalitete i vrste željezne rude (uključujući

⁽⁴⁹⁾ Mjesečni podaci o cijenama minerala Indijskog ureda za rudnike; poveznicu na internetsku stranicu osigurava indijska vlada, posljednji put joj je pristupljeno 23. studenoga 2015. <http://ibm.nic.in/index.php?c=pages&m=index&id=87&mid=17951>

prosječnu naknadu za licenciju u visini od 14 %, poreze u visini od 2 % i prijevoz po stopi od 900 INR po toni u kojima nije pravljena razlika između vrste (krupnozrnata ili sitnozrnata ruda) i udjela željeza (Fe). Prosječni troškovi prijevoza temeljili su se na onima koje su prijavila dva proizvođača izvoznika. Komisija je dodala iznos od 25 INR kako bi se obuhvatilo rukovanje i utovar između rudnika i vlaka/kamiona na temelju provjerenih podataka o troškovima koje je dostavio jedan od proizvođača izvoznika. Način izračuna naknade za licenciju i poreza temeljio se na podacima koje je dostavila indijska vlada te je naknadno otkriven proizvođačima izvoznicima.

- (204) Prosječna indijska domaća cijena sitnozrnate željezne rude s udjelom željeza (Fe) 60 % – 65 % uspoređena je s prosječnom cijenom sitnozrnate željezne rude s udjelom željeza (Fe) od 62 % ⁽⁵⁰⁾ uvezene u Kinu (CFR (trošak i vozarina) luka Tianjin) prema podacima Međunarodnog monetarnog fonda ⁽⁵¹⁾. Budući da je Kina najveći uvoznik željezne rude, uvozna se cijena u Kinu smatra referentnom cijenom za taj proizvod.
- (205) Kako bi se isključili troškovi međunarodnih vozarina, prosječna domaća cijena uspoređena je i s cijenom FOB za željeznu rudu izvezenu iz Australije. Budući da je Australija najveći proizvođač željezne rude, njezina izvozna cijena FOB reprezentativna je za međunarodne cijene. Slično indijskim domaćim cijenama, podaci iz Australije dostupni su na zbirnoj razini za krupnozrnatu i sitnozrnatu rudu ⁽⁵²⁾. Osim toga, izvozne cijene FOB iz Australije dostupne su i iz drugih izvora, ali samo za sitnozrnatu rudu ⁽⁵³⁾.
- (206) Nakon objave ECL je zatražio da se australske cijene FOB i kineske cijene CFR prilagode na nižu razinu zbog nedostatka vlage (2 % za krupnozrnatu i 8 % za sitnozrnatu rudu) i gubitka uslijed rukovanja (2 %) koji je navodno viši za izvoz nego u slučaju domaćih cijena. Proizvođač izvoznik zatražio je i daljnju prilagodbu australskih cijena FOB s troškovima utovara i istovara ⁽⁵⁴⁾ jer su oni nužno uključeni u australske cijene FOB, dok u Indiji nisu nastali troškovi pri prodaji željezne rude na domaćem tržištu.
- (207) Komisija je prihvatila zahtjev da se australske cijene FOB prilagode na nižu razinu zbog nedostatka vlage jer se indijski statistički podaci temelje na željeznoj rudi koja sadržava vlagu. Osim toga, razlike u sadržaju vlage za krupnozrnatu i sitnozrnatu željeznu rudu mogu se provjeriti na temelju podataka koje je dostavio podnositelj zahtjeva. Australske cijene FOB dostupne su na zbirnoj razini, a na temelju podjele na krupnozrnatu i sitnozrnatu rudu prema izvješću australskih tijela (australsko Ministarstvo industrije, inovacija i znanosti), izvršena je prilagodba na osnovi ponderiranog prosjeka za čitavu „skupinu sitnozrnatih i krupnozrnatih ruda“ (– 6,75 %).
- (208) Komisija je od australske cijene FOB odlučila odbiti i troškove utovara i istovara. Zapravo, većina usluga obuhvaćenih utovarom i istovarom u luci odnosi se na rukovanje željeznom rudom u luci te zatim i utovar rude na brod. Ti troškovi ne nastaju nakon istovara željezne rude iz kamiona u indijsku tvornicu te su stoga odbijeni od australske cijene FOB. Stoga je izvršila primjerenu usporedbu između indijskih domaćih cijena željezne rude dovezene iz indijskog rudnika u tvornicu u Indiji (ali ne i istovarene u tvornici) i australskih domaćih cijena željezne rude dovezene iz rudnika u luku (ali ne i istovarene u luci).
- (209) Međutim, Komisija je odbila zahtjev za prilagodbu gubitka uslijed rukovanja jer se iz raznih izvora nije moglo sa sigurnošću utvrditi da cijene FOB uključuju gubitke uslijed rukovanja i da ti gubici uslijed rukovanja za 2 % premašuju gubitke zbog rukovanja koji su vjerojatno nastali pri prodaji željezne rude na domaćem tržištu.
- (210) Nadalje, ECL je tvrdio da je u australsku izvoznju cijenu uključen porez od 22,5 % na dobit od rudarenja i da stoga australske cijene nisu usporedive s indijskim cijenama željezne rude. Međutim, s internetske stranice koju je naveo proizvođač izvoznik vidljivo je da taj porez zamjenjuje naknade za licenciju koje plaćaju rudarska društva i sve naknade za licenciju koje su plaćene prije njegova stupanja na snagu bile bi spuštene ⁽⁵⁵⁾. Budući da, kako je navedeno u prethodnoj uvodnoj izjavi, indijske cijene sadržavaju naknade za licenciju, razumno je da taj porez ostane sadržan u australskoj cijeni kako bi se osigurala primjerena usporedba.

⁽⁵⁰⁾ Referentna vrijednost temelji se na toj razini udjela željeza (Fe).

⁽⁵¹⁾ Međunarodni monetarni fond, cijene primarnih proizvoda, posljednji put pristupljeno 23. studenoga 2015., http://www.imf.org/external/np/res/commod/External_Data.xls

⁽⁵²⁾ <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/default.aspx>, posljednji put pristupljeno 1. veljače 2016.

⁽⁵³⁾ Australaska vlada, Ministarstvo industrije, inovacija i znanosti, China Resources Quarterly Southern spring ~ Northern autumn, izdanje za 2015. <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/Westpac-Industry-Science-China-Resources-Quarterly.aspx#>; posljednji put mu je pristupljeno 1. veljače 2016.

⁽⁵⁴⁾ Prema podacima koje je dostavio ECL, troškovi utovara i istovara sitnozrnate željezne rude za izvoz uključuju, među ostalim, plaćanje najma za skladištenje u luci; troškove korištenja specijalizirane opreme u luci te dodatne troškove stavljanja željezne rude na brod.

⁽⁵⁵⁾ Vidjeti <http://www.mining-tax.com.au>, kojemu je pristupljeno 29. siječnja 2016.

(211) Komisija je na temelju toga izračunala prilagođenu australsku cijenu FOB, kao najbližu moguću zamjenu za nenarušenu indijsku domaću cijenu. Usporedba tih različitih skupova podataka prikazana je u tablici i u grafikonu u nastavku:

	2006.– 2007.	2007.– 2008.	2008.– 2009.	2009. – 2010.	2010.– 2011.	2011.– 2012.	2012.– 2013.	2013.– 2014.	2014.– 2015.
Indijska domaća cijena (sve kvalitete i vrste) ⁽¹⁾	1 803	2 197	2 480	2 330	3 143	3 564	3 712	3 363	3 903
Indijska domaća cijena (sitnozrnata ruda s udjelom željeza 60 % – 65 %) ⁽¹⁾	1 803	2 197	2 480	2 931	3 038	3 914	3 569	3 117	3 676
Kineski uvoz, sitnozrnata ruda s udjelom željeza od 62 % CFR (trošak i vozarina) Tianjin ex. AU ⁽²⁾	1 545	1 716	2 966	4 481	7 229	7 582	7 121	7 948	5 017
Australska cijena FOB IODEX (samo sitnozrnata ruda s udjelom željeza od 62 %) ⁽³⁾	Nije dostupno	Nije dostupno	2 758	4 167	6 723	7 193	6 692	7 138	4 557
Australska cijena FOB (sve kvalitete i vrste s udjelom željeza od 62 %) ⁽⁴⁾	1 884	2 365	3 448	3 359	5 225	7 083	6 152	6 755	5 130
Prilagođena australska cijena FOB (sve kvalitete i vrste s udjelom željeza od 62 %) ⁽⁵⁾	1 396	1 844	2 854	2 771	4 510	6 241	5 374	5 936	4 421

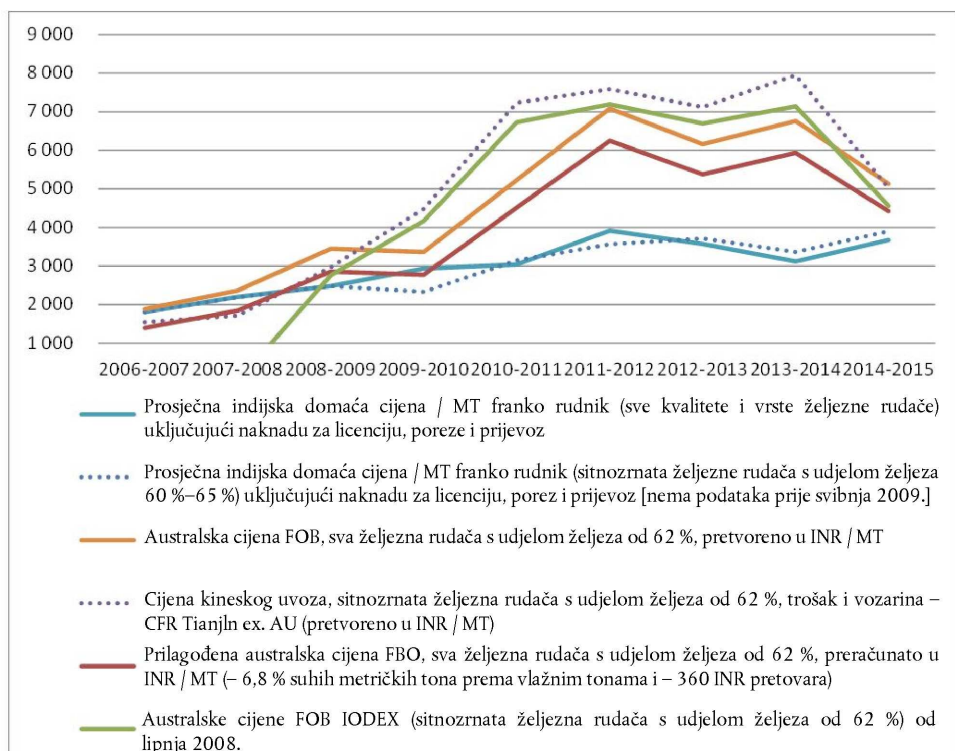
⁽¹⁾ Mjesečni podaci o cijenama minerala Indijskog ureda za rudnike; poveznicu na internetsku stranicu osigurava indijska vlada, <http://ibm.nic.in/index.php?c=pages&m=index&id=87&mid=17951>. posljednji put mu je pristupljeno 23. studenoga 2015.

⁽²⁾ Međunarodni monetarni fond, cijene primarnih proizvoda, posljednji put pristupljeno 23. studenoga 2015., http://www.imf.org/external/np/res/commod/External_Data.xls

⁽³⁾ Australska vlada, Ministarstvo industrije, inovacija i znanosti, China Resources Quarterly Southern spring ~ Northern autumn, izdanje za 2015. <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/Westpac-Industry-Science-China-Resources-Quarterly.aspx#>; posljednji put mu je pristupljeno 1. veljače 2016

⁽⁴⁾ <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/default.aspx>, posljednji put pristupljeno 1. veljače 2016.

⁽⁵⁾ Na temelju podataka dostupnih na <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/Resources-and-energy-quarterly.aspx#>, kojima je posljednji put pristupljeno 1. veljače 2016., prilagođeno za i. sadržaj vlage, ponderirani prosjek u visini od – 6.75 % i ii. troškove utovara i istovara u iznosu od – 360 INR.

- (212) Iz usporedbe je vidljivo da su intervencije indijske vlade u pogledu željezne rude koje su dovele do drastičnog smanjenja izvoza željezne rude i do prekomjerne opskrbe u Indiji utjecale i na domaće cijene željezne rude. Prvo, od 2008. cijene željezne rude u Indiji stalno su niže od međunarodnih cijena. Drugo, iako je vidljiv znatan rast međunarodnih cijena u razdoblju 2008.–2011., koje odgovara razdoblju od trenutka kad su izvozna ograničenja uvedena (2007./2008.) do trenutka kad su pojačana (2011.), kretanje domaćih cijena željezne rude u Indiji prilično je bez oscilacija, kao da je Indija bila izdvojena od stanja u ostatku svijeta te se ono na nju nije odrazilo.
- (213) Stoga se ciljnim izvoznim ograničenjima indijske vlade ostvario cilj stavljanja željezne rude na raspolaganje domaćim industrijama po nižim cijenama s pomoću održavanja stabilnosti indijskih cijena, iako su cijene željezne rude na svjetskom tržištu znatno rasle. Ne postoji razlog zbog kojeg indijske cijene ne bi slijedile trendove međunarodnih cijena da nije bilo ciljnih izvoznih ograničenja i ostalih mjera koje je uvela indijska vlada. Indijski proizvođači željezne rude imali bi koristi od profitabilnije prodaje po višim međunarodnim cijenama da nije bilo ciljnih izvoznih ograničenja. Umjesto toga bili su navedeni da nastave proizvodnju i lokalnu opskrbu željeznom rudom po nižim cijenama.
- (214) Nakon objave ECL je tvrdio da znatno povećani uvoz u Indiju u razdoblju 2014.–2015. pokazuje da indijska domaća cijena nije u potpunosti odvojena od međunarodnih cijena. Da je indijska vlada doista željela osigurati željeznu rudu uz neprimjereno nisku naknadu, ona bi tada proizvođačima željezne rude povjerila zadaću te ih usmjerila da dodatno snize cijene. Štoviše, indijski proizvođači željezne rude poput NMDC-a i Rundta navodno su zadržali cijene željezne rude koje su bile puno veće od međunarodnih cijena kao što je navedeno u zahtjevu.
- (215) Komisija je primijetila da su indijske domaće cijene ostale ispod međunarodnih cijena tijekom čitavog razdoblja postojanja uvoznog poreza i da su ostale gotovo nepromijenjene od 2013. u odnosu na usporedno znatno smanjenje međunarodnih cijena. Osim toga, ništa u spisu ne podržava tvrdnju da su NMDC i Rundta zadržali veće cijene željezne rude od međunarodnih cijena. Stoga je ta tvrdnja odbijena.
- (216) Nakon objave i Jindal je osporio nalaz Komisije o povjeravanju zadaće jer su proizvođači željezne rude mogli odlučiti, kao što to navodno i jesu učinili, da smanje proizvodnju te se cijena na ostalim tržištima mogla smanjiti, kao što se to navodno i dogodilo.
- (217) Što se tiče tvrdnje da su proizvođači željezne rude navodno odlučili smanjiti proizvodnju, kao što je to objašnjeno u uvodnoj izjavi 187., Komisija je utvrdila da je smanjenje proizvodnje u prošlosti uglavnom uzrokovano zatvaranjem navodno ilegalnih rudnika. Drugo, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 169., rudarska društva ne bi smanjila proizvodnju, s obzirom na njihovo znatno početno ulaganje u proizvodnju. Stoga je ta tvrdnja odbijena.
- (218) S obzirom na pad cijena na drugim tržištima, Komisija je tu tvrdnju odbila zbog istih razloga koji se navode u uvodnoj izjavi 269.
- (219) U svjetlu prethodno navedenog, Komisija je zaključila da je rudarskim društvima koja vade željeznu rudu u Indiji bila povjerena zadaća da opskrbljuju željeznom rudom domaću industriju duktilnih cijevi uz neprimjereno nisku naknadu.

iv. Posao koji bi uobičajeno bio u nadležnosti vlasti i praksa koja se ne razlikuje u pravom smislu od prakse koju vlade uobičajeno primjenjuju

- (220) Nakon konačne objave ECL je tvrdio da je Komisija ocijenila samo prvi od pet relevantnih kriterija (povjeravanje zadaće i usmjeravanje), a da nije ocijenila ostala četiri. Komisija je taj argument odbacila jer je već u toj fazi vrlo detaljno objasnila vrstu rudarskih društava (uvodne izjave 178.–180.) i funkciju koju ona obavljaju (uvodne izjave 181.–219.). Potom je kratko dodala svoja razmatranja o četvrtom i petom kriteriju.
- (221) S obzirom na kriterij „uobičajeno u nadležnosti” koji odbor ⁽⁵⁶⁾ još nije dodatno pojasnio, Komisija je zauzela stajalište da je opskrba nacionalnih društava sirovinama koje se nalaze unutar zemlje posao koji bi uobičajeno bio u nadležnosti vlasti. Na temelju općeg međunarodnog prava, države imaju suverenitet nad svojim prirodnim

⁽⁵⁶⁾ Odbor, DS 194, točka 8.59.

resursima. Iako raspoložu visokom marginom prosudbe kako organizirati iskorištavanje svojih prirodnih resursa, njihov se suverenitet uobičajeno prenosi na regulatornu ovlast vlade da to učini. U tom pogledu, nije bitno bi li vlada uobičajeno sudjelovala u tom poslu ili ne⁽⁵⁷⁾. Komisija je stoga utvrdila da je opskrba indijske industrije čelika željeznom rudom koja se nalazi na indijskom tlu posao koji bi uobičajeno bio u nadležnosti vlasti.

- (222) Što se tiče kriterija „ne razlikuje u pravom smislu”, Komisija je navela da taj izraz potječe iz izvješća odbora za reviziju u skladu s člankom XVI.:5 iz 1960., u kojem je korišten sličan izraz u vezi s davanjima koja financira proizvođač za koja se smatralo da se ne razlikuju u pravom smislu od prakse vlade glede oporezivanja i subencioniranja⁽⁵⁸⁾. U tom kontekstu, taj kriterij zahtijeva potvrđan nalaz da se opskrba robom od strane privatnih tijela kojima je povjerena zadaća ne razlikuje u pravom smislu od pretpostavke da je vlada sama opskrbljivala takvom robom.
- (223) ECL je tvrdio da bi razlika u praksi između indijske vlade i indijskih rudarskih društava u opskrbi željeznom rudom mogla ležati u razini određivanja cijene. Vlada je možda odlučila fiksirati nisku cijenu kako bi društva koja se bave proizvodnjom čelika opskrbila željeznom rudom, no rudarska društva nemaju takvu ovlast na raspolaganju.
- (224) Međutim, pretpostavka da je vlada također mogla intervenirati na tržištu na način da fiksira cijene ne stvara nikakvu razliku u pravom smislu. U ovom predmetu, vlada je odlučila privatnim društvima povjeriti zadaću opskrbe željeznom rudom uz neprimjereno nisku naknadu, čija se razina mijenja tijekom vremena. To se ne razlikuje od prakse u kojoj bi vlada izravno opskrbljivala željeznom rudom indijske proizvođače čelika uz promjenjive razine cijena, koje je mogla fiksirati na dnevnoj ili mjesečnoj osnovi, slijedeći određene pokazatelje koji se odnose na stanje domaće indijske potražnje i opskrbe. Iz toga slijedi da ne postoji razlika u pravom smislu između izravnog interveniranja na tržištu opskrbom željeznom rudom u okviru sustava promjenjivih vladinih cijena ili povjeravanjem odgovornosti rudarskim društvima za opskrbu željeznom rudom uz neprimjereno nisku naknadu. Komisija je stoga odbila tvrdnju da bi pitanje „prethodno utvrđenih uvjeta vlade” činilo razliku, u pravom smislu, između izravne i neizravne opskrbe indijske industrije duktilnih cijevi željeznom rudom.
- (225) Naposljetku, Komisija je utvrdila da više vlada diljem svijeta slijedi praksu neizravnog interveniranja na tržištu s pomoću raznih izvoznih ograničenja. Već u samoj Indiji postoji čitav niz izvoznih poreza. Komisiji je stoga samo po sebi bilo jasno da je riječ o praksi „koju vlade uobičajeno primjenjuju”.

v. Zaključak

- (226) Indijska vlada ciljnim je izvoznim ograničenjima (vidjeti uvodnu izjavu (157).) navela domaća rudarska društva koja vade željeznu rudu da željeznu rudu prodaju lokalno te im je „povjerila zadaću” da tu sirovinu u Indiji osiguravaju uz neprimjereno nisku naknadu. Spornim mjerama ostvaren je željeni učinak narušavanja domaćeg tržišta željezne rude u Indiji i spuštanja cijene na umjetno nisku razinu u korist industrije na kraju proizvodnog lanca. Posao opskrbljivanja željeznom rudom uz neprimjereno nisku naknadu uobičajeno je u nadležnosti vlasti, a praksa rudarskih društava da obavljaju taj posao ne razlikuje se u pravom smislu od prakse koju vlade uobičajeno primjenjuju. Komisija je stoga zaključila da je indijska vlada osigurala neizravan financijski doprinos u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) podtočaka iv. i iii. Osnovne uredbe kako se on tumači i primjenjuje u skladu s relevantnim standardom WTO-a na temelju članka 1. stavka 1. točke (a) podtočaka iv. i iii. Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama.
- (227) Nakon konačne objave indijska vlada i dva proizvođača izvoznika osporili su ocjenu Komisije da se utvrđena ciljna izvozna ograničenja mogu smatrati financijskim doprinosom vlade. Posebno su istaknuli da je Komisija analizirala reakciju na uvedenu mjeru (ili njezine učinke), umjesto da ispita vladinu afirmativnu radnju ili prirodu uvedene mjere radi utvrđivanja financijskog doprinosa. Štoviše, ECL je utvrdio da Komisija nije uspjela utvrditi postojanje akta kojim se prenosi odgovornost na proizvođače željezne rude ili ih se autoritativno usmjerava. Nadalje, iste su stranke osporile oslanjanje Komisije na upućivanja u izoliranim izvješćima, tvrdeći da se ona ne mogu smatrati dostatnim dokazom ili potporom za utvrđivanje financijskog doprinosa indijske vlade.

⁽⁵⁷⁾ Odbor, DS 194, točka 8.59 kojim se odbacuje argument Kanade iznesen u tom smislu u točki 8.56.

⁽⁵⁸⁾ Odbor, Izvješće u skladu s člankom XVI.5, L/1160, doneseno 24. svibnja 1960. (BISD 9S/188), točka 12.

(228) Komisija se nije slagala sa stajalištem stranaka da je ona analizirala samo učinke nametnutih ciljnih izvoznih ograničenja. Kao što je objašnjeno u prethodnom odjeljku, Komisija je izvršila analizu u nekoliko koraka. Prvo je utvrdila ciljeve politika koji se nastoje ostvariti, odnosno destimuliranje izvoza željezne rude. Drugo, na temelju izvoznog poreza na željeznu rudu i dvostruke politike vozarina Komisija je utvrdila postojanje pravnih akata kojima se proizvođače željezne rude navodi na prodaju na domaćem tržištu u Indiji po nižim cijenama od onih po kojima bi inače prodavali. Komisija je potom utvrdila da su rudarska društva koja vade željeznu rudu u Indiji doista bila navedena od strane vlade da domaću industriju duktilnih cijevi opskrbljuju željeznom rudom uz neprimjereno nisku naknadu. Nadalje, posao opskrbljivanja željeznom rudom uz neprimjereno nisku naknadu uobičajeno je u nadležnosti vlasti, a praksa rudarskih društava da obavljaju taj posao ne razlikuje se u pravom smislu od prakse koju vlade uobičajeno primjenjuju.

(229) Komisija se stoga nije oslonila samo na nekoliko izvješća i izjava o politici ili samo na učinke utvrđenih mjera, već je analizirala sve potrebne elemente kako bi utvrdila postojanje neizravnog financijskog doprinosa u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) podtočkama iv. i iii. osnovne Uredbe.

(b) **Korist**

(230) U skladu s člankom 3. stavkom 2. i člankom 5. Osnovne uredbe, Komisija je izračunala iznos subvencija protiv kojih se može uvesti kompenzacijska mjera u smislu koristi koju ostvaruje primatelj, za koju je utvrđeno da postoji tijekom razdoblja ispitnog postupka revizije.

(231) Komisija je prvo izračunala ponderiranu prosječnu kupovnu cijenu željezne rude koju su platila dva indijska proizvođača tijekom RIP-a. Ponderirana prosječna cijena izračunavana je iz mjeseca u mjesec i dostavljena iz rudnika u pogon u Indiji.

(232) Prosječna kupovna cijena temeljila se na cijenama (bez PDV-a) i količinama iz popisa računa za svaku transakciju koje su dostavila društva i koji su provjereni tijekom provjera. Ako je udjel željeza (Fe) u kupljenoj željeznoj rudi bio različit od 62 %, prodajna je cijena bila prilagođena kako bi se u obzir uzela razlika u kvaliteti (i cijeni).

(233) Tu je prosječnu cijenu trebalo usporediti s odgovarajućom referentnom vrijednošću. Na temelju članka 6. točke (d) Osnovne uredbe, primjerenost naknade utvrđuje se u odnosu na prevladavajuće uvjete na tržištu za predmetni proizvod u zemlji u opskrbe. U toj se odredbi odražava članak 14. točka (d) Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama i u tom bi je kontekstu trebalo tumačiti i primijeniti.

(234) Komisija je primijetila da su svi prevladavajući uvjeti na tržištu u Indiji zahvaćeni vladinim ciljnim izvoznim ograničenjima. Niti jedna transakcija koja uključuje željeznu rudu u Indiji nije neokrnuta činjenicom da je cijelo indijsko tržište sektorizirano, a cijene niske. Stoga je bilo nemoguće utvrditi nenarušeni trošak željezne rude za indijskog proizvođača duktilnih cijevi ili drugdje na indijskom tržištu. Slijedom toga u Indiji nije bilo domaćih cijena koje su se mogle upotrijebiti kao odgovarajuća referentna vrijednost.

(235) U skladu s člankom 6. točkom (d) drugim podstavkom podtočkom i. Osnovne uredbe, Komisija je zatim pokušala prilagoditi uvjete koji prevladavaju u Indiji na osnovi stvarnih troškova, cijena i ostalih čimbenika dostupnih u zemlji. Drugim riječima, Komisija je razmotrila kolika bi bila cijena željezne rude u Indiji da nije bilo vladinih ciljnih izvoznih ograničenja. Tom bi metodologijom bilo moguće obuhvatiti prirodnu komparativnu prednost koju bi Indija mogla imati od opskrbljivanja domaćih proizvođača željeznom rudom, uklanjajući istodobno neopravdanu dodatnu prednost ostvarenu zahvaljujući mjerama koje je uvela indijska vlada.

(236) Međutim, ni tom metodologijom nije dobivena odgovarajuća referentna vrijednost. Točnije, bilo je nemoguće izračunati koliki bi bio „uobičajeni” trošak kupnje željezne rude u Indiji da sustava izvoznih ograničenja nije bilo, jer se ti troškovi utvrđuju s pomoću niza drugih čimbenika, nepoznatih Komisiji. Iako je Komisija raspolagala činjenicama o tome kako su se kretale proizvodnja i potražnja uz ciljna izvozna ograničenja na snazi od 2007./2008., ipak nije imala nijedan pouzdan izvor s pomoću kojeg bi predočila kako bi se razvijale ponuda i potražnja željezne rude na indijskom tržištu u određenoj godini da izvoznih ograničenja nije bilo. Da su se uzeli troškovi željezne rude iz bilo koje godine prije uspostave ciljnih izvoznih ograničenja (odnosno bilo koje godine prije 2007.) to bi bilo dovelo do proizvoljnih i nepouzdanih odluka. Nije se smatralo primjerenim kao

privremenu zamjenu za troškove tijekom RIP-a uzeti indijske troškove iz 2004. ili 2005. jer se troškovi u razdoblju od deset godina mogu znatno razlikovati. U skladu s tim bilo je nemoguće izračunati i kakvi bi u Indiji bili hipotetski troškovi proizvođača duktilnih cijevi da nije bilo narušavanja. Slijedom toga nisu se kao odgovarajuća referentna vrijednost mogli upotrijebiti ni prilagođeni uvjeti u Indiji.

- (237) Nakon objave ECL je osporio odbijanje Komisije da se indijske domaće cijene upotrijebe kao referentna vrijednost, tvrdeći da Komisija nije analizirala opskrbljivače na tržištu za daljnu prodaju, važnost trgovaca niti uvoz željezne rude od strane pojedinačnih proizvođača kao što je ECL. Nadalje, Komisija bi trebala predložiti pozitivne dokaze da su privatne cijene narušene.
- (238) Komisija nije mogla utvrditi kako bi se opskrbljivači ili trgovci ponašali da izvoznih poreza i dvostruke politike vozarina nije bilo. Osim toga, kao što je prikazano u odjeljku o opskrbi robom uz neprimjereno nisku naknadu, Komisija je predstavila niz elemenata da su sve domaće cijene u Indiji narušene izvoznim porezom.
- (239) ECL je dalje naveo da je Komisija trebala prilagoditi prevladavajuće cijene u Indiji na temelju izvoznih cijena FOB iz Indije. Kao što je prethodno navedeno, izvozne cijene iz Indije ne mogu se smatrati odgovarajućom referentnom vrijednošću jer indijski izvoznici u cijene koje naplaćuju svojim međunarodnim klijentima moraju uključiti dodatne troškove koji im nastanu za prijevoz u Indiji te izvozni porez koji se naplaćuje na indijskoj granici. Po tom se ovaj predmet znatno razlikuje od prethodnih predmeta na koje se ECL poziva, u kojima je Komisija kao referentnu vrijednost upotrijebila izvoznju cijenu sirovine (uglavnom plina) iz iste zemlje izvoza⁽⁵⁹⁾. Na saslušanju od 28. siječnja 2016. (vidjeti uvodnu izjavu 6.) službenik za saslušanje također je zauzeo stajalište da bi izvozni porez u Indiji mogao narušiti izvozne cijene FOB iz Indije, koje stoga ne mogu pouzdano služiti kao ispravna referentna vrijednost. Stoga je i ta tvrdnja odbijena.
- (240) Naposljetku, u skladu s člankom 6. točkom (d) drugim podstavkom podtočkom ii. Osnovne uredbe, Komisija se okrenula uvjetima koji su prevladavali na tržištu neke druge zemlje i koji su dostupni primatelju.
- (241) Komisija je pokušala odrediti nenarušenu cijenu željezne rude proizvedene u rudniku reprezentativne druge zemlje i simulirati da se taj rudnik u stvari nalazi u Indiji. U ovom se slučaju pokazalo da se većina željezne rude u svijetu izvozi iz Australije u Kinu. Zato je odlučeno da će se promatrati cijene franko rudnik u Australiji. Međutim te cijene franko rudnik u Australiji Komisiji nisu bile dostupne. Nadalje, budući da indijska cijena uključuje troškove prijevoza od rudnika do tvornice, smatralo se primjerenim uključiti i troškove prijevoza koji bi bili plaćeni od australskog rudnika do australskog kupca željezne rude, kako bi se usporedba provela na istoj razini trgovine. Kako ni ti podaci nisu dostupni, Komisija je umjesto toga upotrijebila troškove prijevoza od australskog rudnika do bilo koje australske luke.
- (242) Komisija je troškove prijevoza od australskog rudnika do luke izjednačila s troškovima prijevoza od australskog rudnika do australskog kupca željezne rude zbog sljedećeg razloga. Iako se određeni rudnik u Australiji može nalaziti bliže određenom kupcu nego najbližoj luci, drugi bi se rudnik mogao nalaziti bliže najbližoj luci nego određenom kupcu. Stoga je na nacionalnoj razini razumno pretpostaviti da se u troškovima prijevoza od australskog rudnika do luke u Australiji odražavaju relevantni troškovi isporuke kupcu.
- (243) Komisija je vodila računa i o presudi žalbenog tijela prema kojoj prilagodbe troškova isporuke moraju odražavati općeprimjenjive troškove isporuke za predmetnu robu u zemlji opskrbe⁽⁶⁰⁾. S obzirom na to da iz činjenica proizlazi da je Indija u pogledu željezne rude samodostatna i da nije bilo znatnog uvoza željezne rude u Indiju jer indijskim proizvođačima uvoz nije potreban zbog prekomjernog kapaciteta u Indiji i niskih cijena, nije bilo primjereno dodati troškove međunarodnih vozarina australskoj izvoznju cijeni (na razini FOB). Dodavanjem troškova međunarodne isporuke ne bi se dobili reprezentativni općeprimjenjivi troškovi isporuke željezne rude u Indiji.
- (244) Komisija je zato kao referentnu vrijednost upotrijebila zamjensku vrijednost cijene FOB u Australiji koja odražava uvjete koji bi bili na raspolaganju indijskim korisnicima željezne rude da se željezna ruda isporučivala iz indijskog rudnika u tvornicu, a da ciljnih izvoznih ograničenja nije bilo.

⁽⁵⁹⁾ Vidjeti, na primjer, Uredbu Vijeća (EZ) br. 661/2008 od 8. srpnja 2008. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz amonijevog nitrata podrijetlom iz Rusije nakon revizije nakon isteka mjera u skladu s člankom 11. stavkom 2. i parcijalne privremene revizije u skladu s člankom 11. stavkom 3. Uredbe (EZ) br. 384/96 (SL L 185, 12.7.2008., str. 1.).

⁽⁶⁰⁾ Izvješće žalbenog tijela, DS 436, točka 4.317.

- (245) Točnije, Komisija je upotrijebila australsku cijenu FOB koju je objavio *China Resources Quarterly Southern winter ~ Northern summer 2015 publication* ⁽⁶¹⁾ (Tromjesečnik o kineskim resursima Južna zima ~ sjeverno ljeto, izdanje za 2015.) za željeznu rudu s udjelom željeza od 62 % (podatak iz tablice u uvodnoj izjavi 211.).
- (246) Nakon objave ECL je osporio korištenje australskih cijena FOB od strane Komisije i zatražio da ona umjesto toga koristi brazilske cijene FOB jer su one bile u prosjeku 10 % – 15 % niže od australskih cijena FOB.
- (247) Komisija je ocijenila da su australske cijene FOB prikladnija referentna vrijednost jer Australija čini otprilike 50 % svjetskog izvoza željezne rude, dok udjel Brazila u međunarodnim izvozu iznosi samo oko 26 %. Stoga je tu tvrdnju odbila.
- (248) Komisija je zatim usporedila cijenu koju su platili indijski proizvođači za kupnju željezne rude (uključujući troškove prijevoza unutar Indije) s tom cijenom FOB u Australiji (koja uključuje troškove prijevoza unutar Australije).
- (249) Nakon objave ECL je zatražio da bi australske cijene FOB trebalo usporediti s domaćim indijskim cijenama prilagođenima na razinu FOB. U suprotnom, ako Komisija uspoređuje australske cijene FOB s domaćim indijskim cijenama, treba na indijsku cijenu dodati troškove rukovanja i utovara od rudnika do luke i u luci te troškove utovara i istovara u luci. Osim toga, australske cijene FOB trebalo bi prilagoditi na nižu razinu zbog nedostatka vlage (2 % za krupnozrnate i 8 % za sitnozrnate rude) i gubitka uslijed rukovanja (2 %) koji je viši za izvoz nego u slučaju domaćih cijena.
- (250) U skladu sa svojom ocjenom u uvodnim izjavama 205.–210., Komisija je potvrdila da su i za potrebe izračuna koristi bile potrebne određene dodatne prilagodbe kako bi se na indijske domaće cijene i na australske cijene FOB primijenila ista vrsta troškova isporuke.
- (251) Zapravo, većina usluga obuhvaćenih utovarom i istovarom u luci odnosi se na rukovanje željeznom rudom u luci te zatim i utovar rude na brod. Ti troškovi ne nastaju nakon istovara željezne rude iz kamiona u indijsku tvornicu te su stoga odbijeni od australske cijene FOB. Međutim, kako troškovi utovara i istovara uključuju i troškove prvotnog istovara željezne rude u luku, Komisija je odlučila te troškove rukovanja ukloniti iz indijske cijene željezne rude. Stoga je izvršila primjerenu usporedbu između indijskih domaćih cijena željezne rude dovezene iz indijskog rudnika u tvornicu u Indiji (ali ne i istovarene u tvornici) i australskih domaćih cijena željezne rude dovezene iz rudnika u luku (ali ne i istovarene u luci).
- (252) Posljedično, australska cijena FOB prilagođena je na nižu razinu zbog nedostatka vlage. Komisija je koristila ponderiranu prosječnu osnovu za čitavu „skupinu sitnozrnatih i krupnozrnatih ruda”, koju je izračunala zasebno za svakog od dvaju proizvođača izvoznika (a ne na ponderiranoj prosječnoj osnovi, kao što je bio slučaj u uvodnoj izjavi 207.).
- (253) Zbog istih razloga kao što su oni izneseni u uvodnim izjavama 208.–209. Komisija je od australskih cijena FOB odbila i troškove istovara i utovara, no nije izvršila prilagodbu za gubitak uslijed rukovanja.
- (254) Što se tiče indijske domaće cijene, Komisija je odbacila zahtjev da se domaće indijske cijene prilagode na razinu FOB jer to podrazumijeva da se željezna ruda neće isporučiti do ulaza u tvornicu proizvođača izvoznika. Stoga, kako bi se cijena željezne rude utvrdila kao da je isporučena do ulaza u tvornicu, Komisija je pored prosječnih troškova prijevoza, dodala i iznos koji pokriva rukovanje i utovar između rudnika i vlaka/kamiona na temelju provjerenih podataka o troškovima koje je dostavio jedan od proizvođača izvoznika.
- (255) Na temelju toga, Komisija je izvršila primjerenu usporedbu između indijskih domaćih cijena željezne rude dovezene iz indijskog rudnika u tvornicu u Indiji (ali ne i istovarene u tvornici) i australskih domaćih cijena željezne dovezene iz rudnika u luku (ali ne i istovarene u luci).
- (256) Nakon objave Jindal je tvrdio da Komisija nije smjela koristiti prosječne indijske troškove prijevoza iz rudnika u pogon dobivene od jednog od proizvođača izvoznika, već stvarne troškove koje je prijavilo društvo Jindal.

⁽⁶¹⁾ Australaska vlada, Ministarstvo industrije i znanosti, *China Resources Quarterly, Southern winter – Northern Summer*, izdanje za 2015., stranica 20. Posljednji put mu je pristupljeno 23. studenoga 2015. <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Documents/crq/CRQ-Winter-2015.pdf>

- (257) Međutim, Komisija je smatrala da bi trebala koristiti standardni ponderirani prosječni trošak prijevoza iz rudnika u pogon kako bi izračunala korist na nepristran i nediskriminirajući način za oba proizvođača izvoznika. U kontekstu usporedbe s referentnom cijenom izvan Indije, bilo koji drugi način doveo bi do umjetne prednosti ili nepovoljnih uvjeta za društva, ovisno o stvarnim logističkim troškovima i zemljopisnoj udaljenosti između proizvođača izvoznika i rudnika od kojih je kupovao.
- (258) Komisija je nadalje pomnožila razliku između dviju prosječnih cijena s količinama željezne rude koje su indijski proizvođači stvarno kupili tijekom RIP-a.
- (259) Nakon objave ECL je tvrdio da Komisija nije smjela koristiti svu količinu željezne rude koja je stvarno kupljena, već samo onaj dio koji je bio utrošen za proizvodnju duktilnih cijevi tijekom RIP-a. Osim toga, trebala je koristiti kupnje sitnozrnate i krupnozrnate rude, a ne samo sitnozrnate. Komisija je prihvatila zahtjev i obavijestila oba proizvođača izvoznika o izvršenim promjenama.
- (260) Osim toga, ECL je tvrdio da je za neka od društava u grupi u izračun koristi bile uključene samo kupnje sitnozrnate rude. Komisija je ispravila tu pogrešku za oba proizvođača izvoznika. Uključila je sve kupnje željezne rude (sitnozrnate i krupnozrnate). Ako je udjel željeza (Fe) bio različit od 62 %, Komisija je u skladu s tim prilagodila kupovnu cijenu na proporcionalnoj osnovi. Dva proizvođača izvoznika bila su odgovarajuće obaviještena o izvršenim ispravcima.
- (261) Ukupni iznos razlike jest „ušteta” koju su stekli indijski proizvođači koji kupuju željeznu rudu na narušenom indijskom tržištu u odnosu na cijenu koju bi bili platili da te narušenosti nije bilo. U konačnici, taj je ukupni iznos korist koju je indijska vlada tijekom RIP-a dodijelila indijskim proizvođačima.
- (262) U skladu s člankom 7. stavkom 2. Osnovne uredbe, Komisija je te iznose subvencija raspodijelila na ukupni promet predmetnog proizvoda tijekom razdoblja ispitnog postupka revizije kao primjereni nazivnik jer je subvencijom dodijeljena korist za cjelokupnu proizvodnju predmetnog proizvoda, a ne samo za proizvodnju namijenjenu izvozu.
- (263) Nakon objave Jindal je tvrdio da je Komisija izračunala negativnu korist za određene mjesece RIP-a. Zbog toga se željezna ruda nije opskrbljivala uz neprimjereno nisku naknadu društvu. Tvrdio je i da nije primio nikakvu subvenciju nakon RIP-a jer je uvezio željeznu rudu i stoga se protiv subvencije ne mogu uvesti kompenzacijske mjere u odnosu na to društvo.
- (264) Slično tome, ECL je tvrdio da u razdoblju 2014.–2015. indijske domaće cijene više nisu niže od australskih cijena FOB. Posljedično, Komisija ne može negirati tu činjenicu jer mora uzeti u obzir situaciju u vrijeme uvođenja mjera.
- (265) Komisija je potvrdila da je u određenim mjesecima RIP-a izračunana korist bila negativna. Međutim, to se prebilo s pozitivnom koristi primljenom tijekom preostalog razdoblja RIP-a, pa je ukupni rezultat bilo utvrđivanje pozitivne subvencijske marže za predmetno društvo.
- (266) Člankom 15. stavkom 1. drugim podstavkom Osnovne uredbe od Komisije se zahtijeva da ne uvede kompenzacijske mjere pod dva uvjeta i. „ako se subvencija ili subvencije povuku” ili ii. „ako se dokaže da subvencije više ne donose korist predmetnim izvoznicima”.
- (267) S obzirom na prvi uvjet, Komisija je primijetila da sustav izvoznih ograničenja nije ukinut niti povučen. Stoga taj uvjet nije ispunjen.
- (268) Što se tiče drugog uvjeta, trebalo bi podsjetiti da je njegov glavni cilj da se primjenjuje na jednokratne, neponovljive subvencije koje se dodjeljuju tijekom utvrđenog razdoblja i koje u budućnosti više ne pružaju korist nijednom od proizvođača izvoznika ⁽⁶²⁾. U ovom slučaju nije riječ o tome zbog sljedećih razloga.

⁽⁶²⁾ Vidjeti u tom pogledu Uredbu Vijeća (EZ) br. 320/2008 od 7. travnja 2008. o stavljanju izvan snage kompenzacijske pristojbe na uvoz određenih elektroničkih mikrokrugova poznatih pod nazivom DRAM-ovi (memorije s nasumičnim dinamičkim pristupom) podrijetlom iz Republike Koreje i o završetku postupka (SL L 96, 9.4.2008., str. 1.; uvodna izjava 88.).

- (269) Nakon RIP-a, referentne australske cijene FOB, kako su prilagođene zbog troškova utovara i istovara te vlage, slične su indijskim domaćim cijenama. Međutim, Komisija je u uvodnoj izjavi 212. utvrdila da je kretanje indijskih domaćih cijena željezne rude prilično bez oscilacija i da ne slijedi fluktuacije cijena u ostatku svijeta. Istodobno, nije isključeno da će u bliskoj budućnosti međunarodne cijene, uključujući australske cijene FOB, ponovno porasti, kao odgovor na fluktuacije u međunarodnoj potražnji i opskrbi željeznom rudom. Stoga se ne može zaključiti da je sustav izvoznih ograničenja jednokratna, neponovljiva subvencija jer je moguće da će pružati korist u budućnosti. Ako međutim međunarodne cijene u budućnosti ostanu trajno niže od indijskih domaćih cijena, svaki proizvođač izvoznik ima pravo zahtijevati povrat naplaćenih pristojbi ako se dokaže da je iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere uklonjen ili snižen u skladu s člankom 21. Osnovne uredbe.
- (270) U svjetlu prethodno navedenog, uvjeti iz članka 15. stavka 1. drugog podstavka Osnovne uredbe za nedonošenje kompenzacijskih mjera nisu ispunjeni.
- (271) Stopa subvencije utvrđena u odnosu na taj program tijekom razdoblja ispitnog postupka za Gruppu ECL iznosila je 3,01 %, a za društvo Jindal Saw India 3,91 %.

(c) **Specifičnost**

- (272) Od izvoznih ograničenja indijske vlade koristi je imala samo industrija željeza i čelika. Intervencije su stoga specifične u skladu s člankom 4. stavkom 2. točkom (a) Osnovne uredbe. Iako su i ostali proizvodi na kraju proizvodnog lanca osim duktilnih cijeni imali koristi, koristi je dostupna samo određenim industrijama u Indiji. Zbog inherentnih svojstava željezne rude mogućnost upotrebe subvencije ograničena je na određenu industriju, no to ne znači da subvencija, da bi bila specifična, mora biti ograničena na određenu podskupinu te industrije ⁽⁶³⁾.
- (273) Nakon objave ECL i društvo Jindal osporili su ocjenu Komisije o specifičnosti tvrdeći da je bila neadekvatna i pravno manjkava. Točnije, ECL je citirao Izvješće žalbenog tijela u kojem je ono smatralo da „[M]ože biti da, u odnosu na opskrbu robom, postoji veća vjerojatnost da će se pronaći specifičnost u slučajevima u kojima ulaznu robu koristi tek ograničena skupina subjekata i/ili industrija. Istodobno, nismo uvjereni da će svaka opskrba robom s ograničenjima svojstvenim karakteristikama robe nužno dovesti do nalaza specifičnosti.” ⁽⁶⁴⁾.
- (274) Komisija je istaknula da se proizvođač izvoznik nije pozvao na bilješku na kraju iste točke, u kojem se žalbeno tijelo pozvalo na Izvješće odbora o predmetu ⁽⁶⁵⁾, u kojem je pak citirano Izvješće odbora u predmetu SAD – Softwood Lumber. U sljedećoj bilješci odbor je naveo sljedeće:

„Ne smatramo da bi to značilo da bi svaka opskrba robom u obliku prirodnog resursa automatski bila specifična, upravo zato što u nekim slučajevima pruženu robu (kao što je primjerice nafta, plin, voda itd.) može koristiti neograničen broj industrija. To ovdje nije slučaj. Kako Kanada potvrđuje, zbog inherentnih svojstava pružene robe, neposječenog drva, njegova je moguća primjena ograničena samo na „određena poduzeća” ⁽⁶⁶⁾.

- (275) U istom smislu, Komisija je zaključila da, iako je visokokvalitetna željezna ruda prirodni resurs, za razliku od do nafte, plina i vode i na sličan način neposječena drva, nju ne može koristiti neograničen broj industrija. Također, njezino je korištenje uže od željezne rude niske kvalitete. Potrošnja visokokvalitetne željezne rude strogo je ograničena na ograničene skupine subjekata ili industrija, kao što su određeni proizvodi industrije čelika, a posebno proizvodnja duktilnih cijevi. Na temelju toga, Komisija je utvrdila postojanje ograničenja koje izričito i nedvosmisleno ograničava dostupnost subvencije „određenim poduzećima ,i zbog toga subvencije nisu dovoljno široko dostupne u cijelom gospodarstvu” ⁽⁶⁷⁾. Stoga je Komisija odbila argumente ECL-a.

⁽⁶³⁾ Izvješće žalbenog tijela DS 436, točka 4.398.

⁽⁶⁴⁾ Izvješće žalbenog tijela DS 436, točka 4.393.

⁽⁶⁵⁾ Izvješće odbora, 436R, točke 7.131 i 7.132.

⁽⁶⁶⁾ Izvješće odbora, Sjedinjene Države – Određivanje konačne kompenzacijske pristojbe Određivanje s obzirom na određenu piljenu građu iz Kanade, WT/DS257/R i Ispr. 1, doneseno 17. veljače 2004., kako je izmijenjeno Izvješćem žalbenog tijela WT/DS257/AB/R, točka 7.116.

⁽⁶⁷⁾ Vidjeti Europska zajednica i određene države članice – Mjere koje utječu na trgovinu velikim putničkim zrakoplovima, WT/DS316/R od 30. lipnja 2010., točka 7.919.

- (276) ECL je također tvrdio da Komisija nije utvrdila osnovu po kojoj je utvrdila da je subvencija specifična *de iure*. U tom pogledu, Komisija je zauzela stajalište da su predmetne subvencije specifične *de iure* jer su ograničene na željezne rude putem pravnih akata kojima se uvodi izvozni porez na željezne rude ⁽⁶⁸⁾, s jedne strane, te pravnih akata kojima se uvodi dvostruka politika vozarina za prijevoz željezne rude ⁽⁶⁹⁾, s druge strane.
- (277) U svjetlu prethodno navedenoga, Komisija je zauzela stajalište da su intervencije indijske vlade specifične za proizvođače duktilnih cijevi u smislu članka 4. stavka 2. točke (a) Osnovne uredbe.

3.2.4.3. Zaključci

- (278) Uvođenjem sustava izvoznih ograničenja indijska vlada rudarskim je društvima koja vade željeznu rudu povjerila zadaću da opskrbljuju željeznom rudom uz neprimjereno nisku naknadu. Ta je opskrba robom specifična i čini financijsku korist za primatelja te se stoga protiv nje mogu uvesti kompenzacijske mjere.

3.3. Iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere

- (279) Utvrđeni iznosi subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere sljedeći su:

Društvo	FPS (točka 3.2.1.)	EPCGS (točka 3.2.2.)	DDS (točka 3.2.3.)	Ukupne izvozne subvencije	Željezna ruda (točka 3.2.4.)	Ukupno
Grupa ECL	4,35 %	0,03 %	1,66 %	6,04 %	3,01 %	9,0 %
Jindal Saw	3,11 %	0,38 %	1,37 %	4,86 %	3,91 %	8,7 %

4. ŠTETA

4.1. Definicija industrije Unije i proizvodnje u Uniji

- (280) Tijekom razdoblja ispitnog postupka istovjetan proizvod proizvođača su tri proizvođača u Uniji. Oni čine „industriju Unije” u smislu članka 9. stavka 1. Osnovne uredbe.
- (281) Budući da postoje samo tri proizvođača iz Unije i da je grupa SG PAM Group dostavila podatke za svoja društva kćeri i procjene za Tiroler Rohre GmbH („TRM”), jedinog proizvođača iz Unije koji ne surađuje, svi su podaci prikazani u indeksiranom obliku ili u obliku raspona kako bi se zaštitila povjerljivost drugog proizvođača iz Unije koji surađuje u ispitnom postupku.
- (282) Utvrđeno je da je ukupna proizvodnja u Uniji tijekom razdoblja ispitnog postupka iznosila [590 000–610 000] tona. Komisija je ukupnu proizvodnju u Uniji utvrdila na temelju svih dostupnih podataka o industriji Unije, kao što su podaci dostavljeni u pritužbi za proizvođača koji ne surađuje i podaci prikupljeni tijekom ispitnog postupka od proizvođača iz Unije koji surađuju. U Uniji postoje samo tri proizvođača, a dva proizvođača koja surađuju čine oko 96 % ukupne proizvodnje u Uniji.

4.2. Potrošnja u Uniji

- (283) Komisija je potrošnju u Uniji utvrdila na temelju obujma ukupne prodaje industrije Unije u Uniji uvećanog za uvoz u Uniju iz trećih zemalja. Komisija je utvrdila ukupnu prodaju industrije Unije na temelju podataka prikupljenih od proizvođača iz Unije koji surađuju i podataka dostavljenih u zahtjevu za proizvođača koji ne surađuje. Obujam uvoza dobiven je iz podataka Eurostata.

⁽⁶⁸⁾ Posljednji pravni akt je Druga izvozna carinska tarifa koju je objavio Središnji odbor za trošarine i carine, vidjeti bilješku 31.

⁽⁶⁹⁾ Posljednja izmjena stopa vozarina koje se primjenjuju na željeznu rudu bio je Dodatak br. 16 Okružnici o stopama br. 36 iz 2009., od 1.9.2015. koje je donijelo Ministarstvo željeznica, indijska vlada. Vidjeti: http://www.indianrailways.gov.in/railwayboard/uploads/directorate/traffic_comm/Freight_Rate_2k15/RC_36_09_Addendum-16.pdf, posljednji put mu je pristupljeno 26. siječnja 2016.

(284) Nakon primjedaba na objavu, Komisija je saznala da je pripisala određenu izvoznju prodaju industrije Unije prodaji Unije. Ispravljani podaci o prodaji doveli su do neznatnih promjena/ispravaka nekih od raspona i/ili indeksa koji se odnose na neke druge pokazatelje štete, odnosno ukupnu potrošnju Unije, tržišni udjel proizvođača izvoznika, tržišni udjel industrije Unije i prodajne cijene Unije. Ti su ispravci, međutim, imali samo neznatan utjecaj na navedene pokazatelje štete te nisu utjecali na trendove niti promijenili zaključak o postojanju materijalne štete.

(285) Potrošnja u Uniji razvijala se kako slijedi:

Potrošnja u Uniji (u tisućama tona)

	2011.	2012.	2013.	RIP
Potrošnja	570–620	490–540	460–510	520–570
Indeks	100	87	83	93

Izvor: Odgovori na upitnik, podaci iz zahtjeva i Eurostat

(286) Potrošnja u Uniji smanjila za 7 % tijekom razmatranog razdoblja. Potrošnja u Uniji slijedila je krivulju u obliku slova U: znatno je pala od 2011. do 2012. (za više od 13 %), dodatno se smanjila 2013. i znatno se povećala tijekom razdoblja ispitnog postupka. Taj se obrazac dijelom može objasniti činjenicom da su krajnji korisnici cijevi od duktilnog željeza komunalna društva za opskrbu vodom, uklanjanje otpadnih voda i navodnjavanje. To su najčešće javni subjekti koji ovise o državnom financiranju. U 2011. i 2012. gospodarska kriza pretvorila se u pravu dužničku krizu. Stoga su vlade Unije bile primorane drastično smanjiti javno ulaganje i rashode, što objašnjava znatan pad potražnje za duktilnim cijevima, osobito u zemljama kao što su Španjolska, Portugal i Italija.

4.3. Uvoz iz Indije

4.3.1. Obujam i tržišni udjel uvoza iz Indije

(287) Komisija je obujam uvoza utvrdila na temelju podataka Eurostata. Podaci Eurostata bili su u skladu s podacima koje su dostavili proizvođači izvoznici iz Indije. Tržišni udjel uvoza utvrđen je na istom temelju.

(288) Uvoz u Uniju iz predmetne zemlje razvijao se kako slijedi:

Obujam uvoza (u tisućama tona) i tržišni udjel

	2011.	2012.	2013.	RIP
Obujam uvoza iz Indije	75–85	60–70	70–80	80–100
Indeks obujma uvoza	100	83	94	110
Tržišni udjel (%)	13–15	13–15	15–17	17–19
Indeks tržišnog udjela	100	95	112	118

Izvor: Eurostat, odgovori na upitnik

- (289) Tijekom razmatranog razdoblja obujam indijskog uvoza povećao se za više od 10 % unatoč smanjenju tržišta. Tržišni udjel indijskih proizvođača izvoznika povećao se za gotovo 18 %. Uočava se da se u razdoblju 2012.–2013., kad je potrošnja u Uniji ostala na niskoj razini, uvoz iz Indije znatno povećao, za gotovo 10 %, a tržišni mu je udjel narastao za gotovo 17 %. Uvoz iz Indije nastavio je znatno rasti tijekom RIP-a, tržišni mu je udjel dodatno porastao u razdoblju između 2013. i RIP-a.

4.3.2. Cijene uvoza iz Indije

- (290) Komisija je utvrdila cijene uvoza na temelju podataka Eurostata kako bi analizirala trendove kretanja cijena. Nakon što su neobložene cijevi isključene iz opsega proizvoda, Komisija je vrijednost i obujam neobloženih cijevi uvezenih iz Indije uklonila iz izračuna prosječne cijene za godine kad su neobložene cijevi uvezene, odnosno za 2013. i za RIP.

- (291) Prosječna cijena uvoza u Uniju iz Indije razvijala se kako slijedi:

Uvozne cijene (EUR/tona)

	2011.	2012.	2013.	RIP
Indija	665	703	671	664
Indeks	100	106	101	100

Izvor: Eurostat, odgovori na upitnik

- (292) Indijske cijene ostale su stabilne tijekom cijelog razmatranog razdoblja.

4.3.3. Sniženje cijena

- (293) Komisija je sniženje cijena tijekom razdoblja ispitnog postupka utvrdila na temelju podataka koje su dostavili proizvođači izvoznici i industrije Unije uspoređujući:

- (a) ponderirane prosječne prodajne cijene po vrsti proizvoda proizvođača iz Unije koje su naplaćene nepovezanim kupcima na tržištu Unije, prilagođene na razinu franko tvornica; i
- (b) odgovarajuće ponderirane prosječne cijene po vrsti proizvoda iz uvoza indijskih proizvođača koji surađuju naplaćene prvom nezavisnom kupcu na tržištu Unije, utvrđene na temelju cijena CIF (troškovi, osiguranje, vozarina) uz odgovarajuće prilagodbe za troškove nastale nakon uvoza.

- (294) Svaki je od dva proizvođača izvoznika tvrdio da postoje znatne razlike između proizvoda koje prodaje podnositelj zahtjeva i proizvoda koje prodaje on, što utječe na primjerenu usporedivost cijena. Posebno su tvrdili da ne proizvode cijevi opremljene spojevima s dvostrukom komorom i sprečavanjem pomaka koje SG PAM prodaje pod trgovačkim nazivom Universal joint (univerzalni spoj). Ne proizvode ni automatski spoj za cijevi niske gustoće, koji odgovara plastičnim cijevima koje se upotrebljavaju u SG PAM-ovom asortimanu proizvoda Blutop. Osim toga, tvrdili su da ne proizvode cijevi s unutarnjom oblogom od termoplastike koje SG PAM prodaje pod trgovačkim nazivom Ductan i upotrebljava u asortimanu proizvoda Blutop. Korisnici duktilnih cijevi u Uniji potvrdili su te tvrdnje kao i činjenicu da nijedan indijski proizvođač izvoznik koji surađuje nije mogao isporučivati navedene proizvode. Komisija je zato isključila cijevi društva SG PAM opremljene univerzalnim spojem te asortiman proizvoda Blutop društva SG PAM iz izračuna sniženja cijena i marže štete. Tim je isključenjem obuhvaćeno manje od 10 % obujma transakcija. Osim toga, s obzirom na niski obujam prodan na tržištu Unije, cijevi s prirubicama također su isključene iz izračuna sniženja cijene.

- (295) Nakon objave podnositelj zahtjeva tvrdio je da je isključenje univerzalnog spoja bilo neutemeljeno jer svaki proizvođač izvoznik ima tehničko rješenje koje može zamijeniti tu vrstu spoja. Komisija je podsjetila da su mnogi korisnici potvrdili da proizvođači izvoznici nisu u mogućnosti isporučiti spoj s naglavkom s dvostrukom komorom. U svakom slučaju, u ovom ispitnom postupku vrsta spoja nije utvrđena kao bitan element za razlikovanje različitih vrsta proizvoda u svrhu uspoređivanja cijena. Stoga se nije mogla izvršiti primjerena

usporedba za svaku vrstu. S obzirom na to da je obujam proizvoda opremljenih tim spojem nizak te na poteškoće u izradi primjerene usporedbe cijena i na činjenicu da je velika većina vrsta proizvoda bila podvrgnuta izračunu sniženja cijena i marže štete, Komisija je ostala pri stajalištu da je dvostruke spojeve s naglavkom primjereno isključiti iz izračuna sniženja cijene.

- (296) Jindal je tvrdio i da na usporedivost cijena utječu ostale fizičke razlike u pogledu, među ostalim, vanjske i unutarnje obloge zbog čega bi ih trebalo prilagoditi/isključiti. Međutim, te su tvrdnje odbijene. Industrija Unije i indijski proizvođači izvoznici prijavili su prodaju u Uniji vrsta proizvoda usporedivih fizičkih svojstava i zato je provedena primjerena usporedba u pogledu tih ostalih navodnih razlika.
- (297) Nakon objave Jindal je tvrdio da su prilagodbe izvozne cijene koje je izvršila Komisija, odnosno prilagodba troškova prodaje te općih i administrativnih troškova i prilagodba dobiti, u suprotnosti s pravom WTO-a. Isti proizvođač izvoznik tvrdio je da tako prilagođene izvozne cijene (koje su ponekad 0 ili čak negativne) ne mogu biti osnova za ocjenu uzrokuje li subvencionirani uvoz štetu industriji Unije. Komisija se s tim nije složila. U skladu s uobičajenom praksom Komisije, cijene proizvođača iz Unije također su prilagođene na razinu franko tvornica oduzimanjem, među ostalim, svih troškova povezanih s prijevozom. Stoga uspoređivanje preprodajne cijene uvoznika s cijenom Unije franko tvornica ne bi bila primjerena usporedba. Osim toga, jedini primjer u kojem je cijena proizvođača izvoznika bila manja od 0 uklonjen je iz izračuna sniženja cijene nakon objave, s neznatnim utjecajem na marže.
- (298) Nakon objave Jindal je istaknuo da Komisija nije dostavila podatke o podudaranju proizvoda Unije i proizvoda proizvođača izvoznika za svaku pojedinačnu vrstu proizvoda (PCN), pa proizvođač stoga nije bio u mogućnosti utvrditi je li Komisija analizirala značaj sniženja cijena u odnosu na udjel vrsta proizvoda za koje je utvrđeno sniženje cijena.
- (299) Podudaranje proizvoda u izračunima sniženja cijene bilo je 99 % odnosno 95 % za dva proizvođača izvoznika, a utvrđeno je i sniženje cijene za 98 % odnosno 91 % različitih vrsta proizvoda koji se prodaju na tržištu Unije. S obzirom na vrlo visok udjel vrsta proizvoda koji su bili sniženi, Komisija je odbila tvrdnju da nije provedena ispravna analiza utjecaja sniženja cijena.
- (300) Nakon objave Tata je tvrdio da sniženje cijena na temelju troškova proizvodnje industrije Unije nije bio prikladan pokazatelj za ispitivanje štete jer je trošak proizvodnje bio napuhan zbog visokih fiksnih troškova i viška kapaciteta. Kao što je navedeno u nastavku, izračun sniženja cijena temelji se na usporedbi cijene s cijenom. U svakom slučaju, sniženje cijena samo je jedan od nekoliko pokazatelja koji se ispituju kako bi se utvrdilo je li industrija Unije pretrpjela materijalnu štetu.
- (301) Usporedba cijena provedena je za svaku vrstu transakcije na istoj razini trgovine te primjereno prilagođena prema potrebi, nakon odbijanja rabata i popusta. Rezultat usporedbe izražen je kao postotak prometa proizvođača iz Unije tijekom razdoblja ispitnog postupka. Pokazao je ponderirane prosječne marže sniženja cijena od 30,9 % i 31,7 % za dva proizvođača izvoznika koja surađuju.

4.4. Gospodarsko stanje industrije Unije

4.4.1. Opće napomene

- (302) U skladu s člankom 8. stavkom 4. Osnovne uredbe, ispitivanje utjecaja subvencioniranog uvoza na industriju Unije uključivalo je i procjenu svih gospodarskih čimbenika koji su imali utjecaj na stanje industrije Unije tijekom razmatranog razdoblja.
- (303) Za potrebe utvrđivanja štete Komisija je razlikovala makroekonomske i mikroekonomske pokazatelje štete. Komisija je ocijenila makroekonomske pokazatelje na temelju podataka iz odgovora na upitnik proizvođača iz Unije koji surađuju i procjena iz zahtjeva za proizvođača koji ne surađuje. Mikroekonomske pokazatelje Komisija je ocijenila na temelju podataka iz odgovora na upitnik koje su dostavili proizvođači iz Unije koji surađuju. Utvrđeno je da su oba skupa podataka reprezentativna za gospodarsko stanje industrije Unije.

- (304) Makroekonomski su pokazatelji sljedeći: proizvodnja, proizvodni kapacitet, iskorištenost kapaciteta, obujam prodaje, tržišni udjel, rast, zaposlenost, produktivnost, visina subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i oporavak od prethodnog subvencioniranja.
- (305) Mikroekonomski su pokazatelji sljedeći: prosječne jedinične cijene, jedinični trošak, troškovi rada, zalihe, profitabilnost, novčani tok, ulaganja, povrat ulaganja i sposobnost prikupljanja kapitala.

4.4.2. Makroekonomski pokazatelji

4.4.2.1. Proizvodnja, proizvodni kapacitet i iskorištenost kapaciteta

- (306) Ukupna proizvodnja u Uniji, proizvodni kapacitet i iskorištenost kapaciteta tijekom razmatranog su se razdoblja razvijali kako slijedi:

Proizvodnja u Uniji (u tisućama tona), proizvodni kapacitet i iskorištenost kapaciteta

	2011.	2012.	2013.	RIP
Proizvodnja	580–600	460–480	530–550	590–610
Indeks obujma proizvodnje	100	79	91	101
Proizvodni kapacitet	1 000–1 100	1 000–1 100	1 000–1 100	1 000–1 100
Indeks proizvodnog kapaciteta	100	100	100	100
Iskorištenost kapaciteta	52 % – 57 %	42 % – 47 %	45 % – 50 %	53 % – 58 %

Izvor: Odgovori na upitnik i podaci iz zahtjeva

- (307) Ukupna proizvodnja industrije Unije bila je nešto veća u razdoblju ispitnog postupka nego 2011., unatoč znatno manjoj prodaji u Uniji u razdoblju ispitnog postupka. Povećanje proizvodnje u 2013. i u RIP-u potaknuto je povećanom izvoznom prodajom.
- (308) Kapacitet je ostao stabilan tijekom čitavog razmatranog razdoblja. Iskorištenost kapaciteta neznatno se povećala u skladu s povećanjem proizvodnje tijekom razmatranog razdoblja. Međutim, iskorištenost kapaciteta ostala je relativno niska, na [53 % – 58 %]. Proizvodnja duktilnih cijevi industrija je koja je obilježena razmjerno visokim fiksnim troškovima. Zbog niske iskorištenosti kapaciteta pogoršana je apsorpcija fiksnih troškova, što može utjecati na profitabilnost industrije Unije.

4.4.2.2. Obujam prodaje i tržišni udjel

- (309) Obujam prodaje industrije Unije i tržišni udjel tijekom razmatranog su se razdoblja razvijali kako slijedi:

Obujam prodaje (u tisućama tona) i tržišni udjel industrije Unije

	2011.	2012.	2013.	RIP
Prodaja	430–470	370–410	340–380	380–420
Indeks obujma prodaje	100	88	82	89

	2011.	2012.	2013.	RIP
Tržišni udjel	75 % – 80 %	76 % – 81 %	73 % – 78 %	71 % – 76 %
Indeks tržišnog udjela	100	101	98	96

Izvor: Odgovori na upitnik, podaci iz zahtjeva i Eurostat

- (310) Prodaja industrije Unije smanjila se za 11 % tijekom razmatranog razdoblja, na [između 380 000 i 420 000 tona] u razdoblju ispitnog postupka. Obujam prodaje industrije Unije smanjio se znatno više od potrošnje i zbog toga se njezin tržišni udjel smanjio za 4 % tijekom razmatranog razdoblja.
- (311) ECL je tvrdio da smanjenje obujma prodaje izraženo u metričkim tonama zanemaruje činjenicu da je podnositelj zahtjeva tijekom razmatranog razdoblja uveo i prodavao uglavnom lakše cijevi i da je stoga to smanjenje pretjerano. Ta tvrdnja nije bila potkrijepljena dokazima i stoga je odbijena. Komisija je unatoč tome isključila određen raspon lakših cijevi – Blutop iz izračuna sniženja cijena i marže štete, zbog razloga navedenih u uvodnoj izjavi (294).

4.4.2.3. Rast

- (312) Tijekom razmatranog razdoblja, ukupna potrošnja predmetnog proizvoda u Uniji smanjila se za 7 %. Potrošnja se 2012. drastično smanjila za više od 13 %, ostala je niža 2013. i počela se oporavljati u razdoblju ispitnog postupka. Na početku razmatranog razdoblja prodaja industrije Unije, uvoz iz trećih zemalja te indijski uvoz smanjili su se u skladu s potrošnjom. Iako je do kraja razmatranog razdoblja potrošnja u Uniji počela rasti, industrija Unije taj oporavak nije mogla u cijelosti iskoristiti jer su se smanjili obujam njezine prodaje u Uniji i njezin tržišni udjel, a povećao se tržišni udjel uvoza iz Indije.

4.4.2.4. Zaposlenost i produktivnost

- (313) Zaposlenost i produktivnost tijekom razmatranog su se razdoblja razvijale kako slijedi:

Broj zaposlenika i produktivnost

	2011.	2012.	2013.	RIP
Zaposlenici	2 400–2 500	2 300–2 400	2 300–2 400	2 400–2 500
Indeks zaposlenika	100	93	93	99
Produktivnost t/zaposlenik	220–240	180–200	210–230	230–250
Indeks produktivnosti	100	82	96	102

Izvor: Odgovori na upitnik

- (314) Zaposlenost i produktivnost bile su tijekom razdoblja ispitnog postupka na sličnoj razini kao 2011. Međutim, činjenica da se zaposlenost nije smanjila uglavnom se može pripisati znatnom povećanju prodaje izvan Unije.

4.4.2.5. Visina iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i oporavak od prethodnog subvencioniranja ili dampainga

- (315) Sve su subvencijske marže bile iznad razine *de minimis*. Utjecaj visine iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere na industriju Unije znatan je s obzirom na obujam i cijene uvoza iz predmetne zemlje.

- (316) Ovo je prvi antisubvencijski ispitni postupak u pogledu predmetnog proizvoda. Stoga nisu bili raspoloživi podaci za procjenu učinaka mogućeg prethodnog subvencioniranja ili dumpinga.

4.4.3. Mikroekonomski pokazatelji

4.4.3.1. Cijene i čimbenici koji utječu na cijene

- (317) Prosječne jedinične prodajne cijene proizvođača iz Unije koji surađuju naplaćene nepovezanim kupcima u Uniji tijekom razmatranog su se razdoblja razvijale kako slijedi:

Prodajne cijene u Uniji

	2011.	2012.	2013.	RIP
Prosječna jedinična prodajna cijena u Uniji (EUR/tona)	990–1 050	1 000–1 060	1 020–1 060	1 000 – 1 060
<i>Indeks</i>	100	102	104	101
Jedinični trošak proizvodnje (EUR/tona)	900–950	1 000–1 050	900–950	850–900
<i>Indeks</i>	100	110	104	96

Izvor: Odgovori na upitnik

- (318) Prosječna jedinična prodajna cijena u povećala se u 2012. i 2013., pala je za 3 % tijekom RIP-a i vratila se na razinu sličnu onoj na početku razmatranog razdoblja. Trošak proizvodnje povećao se tijekom 2012. i smanjio tijekom 2013. i RIP-a, i to uglavnom zbog smanjenja cijena glavnih sirovina – željezne rude i metalnog otpada.
- (319) Jindal je tvrdio da smanjena profitabilnost industrije Unije nije u skladu s činjenicom da se tijekom RIP-a povećala razlika između jedinične prodajne cijene Unije industrije i troška proizvodnje. Komisija se s tim argumentom nije složila. Trošak proizvodnje naveden u prethodnoj tablici nije korišten u izračunu profitabilnosti. Trošak proizvodnje utvrđen je na temelju troška proizvodnje predmetnog proizvoda i troškova prodaje te općih i administrativnih troškova za četiri društva proizvođača koja surađuju u Uniji. Profitabilnost je, s druge strane, izračunana na temelju neto dobiti prije oporezivanja od prodaje istovjetnog proizvoda nepovezanim kupcima u Uniji kao postotak prometa te prodaje, što je uključivalo troškove prodane robe, troškove prodaje te opće i administrativne troškove, troškove istraživanja i razvoja i određene druge troškove za sva Unijina društva proizvođače koja surađuju te prodajna društva kćeri. Stoga se profitabilnost može razvijati drukčije od jediničnih prodajnih cijena i troška proizvodnje.

4.4.3.2. Troškovi rada

- (320) Prosječni troškovi rada proizvođača iz Unije koji surađuju tijekom razmatranog su se razdoblja razvijali kako slijedi:

Prosječni troškovi rada po zaposleniku (tisuća EUR/zaposlenik/godina)

	2011.	2012.	2013.	RIP
Trošak rada	56–58	56–58	58–60	58–60
<i>Indeks</i>	100	100	103	104

Izvor: Odgovori na upitnik

- (321) Tijekom razmatranog razdoblja prosječni trošak rada po zaposleniku povećao se za 4 %. To je povećanje bilo manje od ukupnog povećanja nadnica i plaća u Uniji prema izvješću Eurostata.
- (322) Jindal je istaknuo da Komisija nije dostavila podatke Eurostata na koje se oslanjala kako bi potkrijepila tvrdnju da su se troškovi rada za industriju Unije povećali manje nego za cijeli industrijski sektor u Uniji. Komisija je pojasnila da je godišnji rast troškova rada u cijelom industrijskom sektoru u Europskoj uniji prema podacima Eurostata ⁽⁷⁰⁾ bio 6,9 % od 2011. do 2014. i gotovo 5 % od 2011. do 2013.

4.4.3.3 Zalihe

- (323) Razine zaliha proizvođača iz Unije koji surađuju tijekom razmatranog su se razdoblja razvijale kako slijedi:

Zalihe (u tisućama tona)

	2011.	2012.	2013.	RIP
Završne zalihe	110–130	80–100	80–100	90–110
Indeks završnih zaliha	100	74	73	82
Omjer završnih zaliha i proizvodnje	20 % – 22 %	20 % – 22 %	16 % – 18 %	16 % – 18 %

Izvor: Odgovori na upitnik

- (324) Tijekom razmatranog razdoblja razina završnih zaliha smanjila se. Smanjenje razine zaliha uglavnom je posljedica strožih zahtjeva obrtnog kapitala uvedenih na upravljačkoj razini industrije Unije.

4.4.3.4 Profitabilnost, novčani tok, ulaganja, povrat ulaganja i sposobnost prikupljanja kapitala

- (325) Profitabilnost, novčani tok, ulaganja i povrat ulaganja proizvođača iz Unije koji surađuju tijekom razmatranog su se razdoblja razvijali kako slijedi:

Profitabilnost, novčani tok (u milijunima EUR), ulaganja (u milijunima EUR) i povrat ulaganja

	2011.	2012.	2013.	RIP
Profitabilnost prodaje nepovezanim kupcima u Uniji (% prodajnog prometa)	2,5–3,0	(–)5,5 – (–)6,0	(–)1,0 – (–)1,5	1,5 – 2,0
Novčani tok	8–10	7–9	5–7	8–10
Indeks novčanog toka	100	92	67	101
Ulaganja	18–20	11–12	13–15	22–24
Indeks ulaganja	100	60	67	120
Povrat ulaganja (%)	49	(–)155	(–) 29	20

Izvor: Odgovori na upitnik

⁽⁷⁰⁾ <http://ec.europa.eu/eurostat/data/database#> → Stanovništvo i uvjeti rada → Troškovi rada → Indeks troškova rada, nominalna vrijednost – Godišnji podaci (NACE Rev. 2) (lc_lci_r2_a), skup podataka za Industriju (osim graditeljstva).

- (326) Komisija je utvrdila profitabilnost proizvođača iz Unije koji surađuju iskazivanjem neto dobiti prije oporezivanja od prodaje istovjetnog proizvoda nepovezanim kupcima u Uniji kao postotak prometa od te prodaje. Profitabilnost industrije Unije smanjila se s [2,5 % – 3,0 %] u 2011. na [1,5 % – 2,0 %] tijekom razdoblja ispitnog postupka, a 2012. i 2013. bila je negativna. Većina prodaje predmetnog proizvoda u EU-u izvršena je preko prodajnih društava kćeri proizvođača iz EU-a koji surađuju te su njihovi troškovi i profitabilnost uzeti u obzir.
- (327) Podnositelj zahtjeva tvrdio je da se očekivalo da će profitabilnost u toj industriji premašiti 12 % što je u godinama 2007.–2009. bilo uobičajeno. Međutim, tih je godina prodaja bila osobito visoka zbog gospodarskog rasta u godinama 2007. – 2008. i potrošnje vlada Unije u okviru fiskalnih poticaja kako bi se neutralizirali učinci gospodarske krize u 2009. Zato se te godine ne mogu smatrati reprezentativnima. Podnositelj zahtjeva tvrdio je i da je profitabilnost koja se mjeri u dvoznamenkastim vrijednostima opravdana zbog visoke razine potrošnje za istraživanje i razvoj. U ispitnom postupku utvrđeno je malo dokaza intenzivnog istraživanja i razvoja – rashodi za istraživanje i razvoj proizvođača iz Unije koji je imao najviše troškove za istraživanje i razvoj činili su 1,8 % prometa u 2011., a 1,6 % tijekom razdoblja ispitnog postupka. Na temelju profitabilnosti ostvarene u sličnim industrijama, kao što je industrija bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika, profitna marža od 5 % smatrala se razumnom za tu vrstu industrije.
- (328) Neto novčani tok sposobnost je proizvođača iz Unije koji surađuju da samostalno financiraju svoje djelatnosti. Novčani tok bio je na sličnoj razini 2011. i tijekom razdoblja ispitnog postupka.
- (329) Razina ulaganja bila je viša tijekom RIP-a nego 2011. Međutim, u 2012. i 2013. razina ulaganja bila je znatno niža, a povećanjem tijekom razdoblja ispitnog postupka nije nadoknađeno smanjenje iz prethodnih godina. Povećanje ulaganja tijekom RIP-a može se uvelike objasniti jednim velikim ulaganjem jednog proizvođača iz Unije koji surađuje u zamjenu presudnog dijela opreme koji se pokvario. Povrat ulaganja dobit je u postotku neto knjigovodstvene vrijednosti ulaganja. Povrat ulaganja bio je tijekom razdoblja ispitnog postupka znatno niži nego 2011.

4.4.4. Zaključak o šteti

- (330) Tržišni udjel industrije Unije smanjio se za 4 % na tržištu koje se smanjuje, dok se njezina prodaja na tržištu Unije smanjila za više od 11 %. Iskorištenost kapaciteta ostala je niska tijekom cijelog razmatranog razdoblja iako je blago povećana u odnosu na početak razmatranog razdoblja, uglavnom zbog znatnog povećanja izvoza industrije Unije. Iako se industrija Unije donekle oporavila od negativnih rezultata iz 2012. i 2013., njezina se profitabilnost općenito smanjila tijekom razmatranog razdoblja te je krajem razdoblja ispitnog postupka bila tek 1,5 % – 2,0 %, što je znatno niže od ciljne dobiti utvrđene na 5 % (vidjeti uvodnu izjavu 327.).
- (331) Činjenica da su neki drugi pokazatelji štete kao što je proizvodnja, iskorištenost kapaciteta, produktivnost, novčani tok, ulaganja i povrat ulaganja ostali relativno stabilni ili čak poboljšani, ne može promijeniti zaključak da je industrija Unije pretrpjela materijalnu štetu kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 334.
- (332) Proizvođači izvoznici i Tata tvrdili su da činjenica da nekoliko pokazatelja ukazuje na pozitivno/stabilno kretanje znači da industrija Unije nije u štetnom stanju. Komisija je tu tvrdnju odbila. Prvo, u članku 8. stavku 4. Osnovne uredbe navodi se da ispitivanje industrije Unije uključuje i procjenu svih relevantnih gospodarskih čimbenika i pokazatelja koji utječu na stanje u industriji i da „niti jedan od ovih čimbenika pojedinačno niti više njih ne mora nužno predstavljati odgovarajuću smjernicu”. Drugo, kako bi se postavio nalaz materijalne štete nije nužno da svi relevantni gospodarski čimbenici i indeksi pokazuju negativno kretanje. Štoviše, postojanje stabilnih ili čak pozitivnih trendova u nekima od pokazatelja štete ne isključuje postojanje materijalne štete. Umjesto toga, takav se nalaz mora temeljiti na cjelokupnoj ocjeni svih pokazatelja koje je u potpunosti usvojila europska sudska praksa ⁽⁷¹⁾.
- (333) Niska profitabilnosti te stalni gubitak prodaje i tržišnog udjela u Uniji doveli su industriju Unije u teško gospodarsko stanje.

⁽⁷¹⁾ Predmet T-310/12 od 20. svibnja 2015., Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd protiv Vijeća Europske unije, točke 134. i 135.

- (334) Na temelju cjelokupne analize svih relevantnih pokazatelja štete te s obzirom na teško gospodarsko i financijsko stanje industrije Unije, zaključeno je da je industrija Unije pretrpjela materijalnu štetu u smislu članka 8. stavka 4. Osnovne uredbe.

5. UZROČNOST

- (335) Komisija je u skladu s člankom 8. stavkom 5. Osnovne uredbe ispitala je li subvencionirani uvoz iz predmetne zemlje prouzročio materijalnu štetu industriji Unije. Komisija je u skladu s člankom 8. stavkom 6. Osnovne uredbe ispitala i postoje li drugi poznati čimbenici koji su mogli istodobno prouzročiti štetu industriji Unije. Ti su čimbenici sljedeći: gospodarska kriza i smanjenje potražnje, uvoz iz trećih zemalja, realizacija izvoza industrije Unije i tržišno natjecanje sa zamjenskim proizvodima kao što su plastične cijevi.

5.1. Učinci subvencioniranog uvoza

- (336) Već na početku razmatranog razdoblja obujam prodaje indijskih proizvođača izvoznika u Uniji bio je gotovo dvostruko veći [između 75 000 i 85 000 tona] od cjelokupnog ostalog uvoza (45 800 tona). Indijska prodaja pala je 2012. u skladu s potrošnjom, ali je zadržala svoj tržišni udjel. Međutim, u 2013., kad je potrošnja još uvijek bila smanjena, a profitabilnost industrije Unije negativna, indijski proizvođači uspjeli su znatno povećati svoju prodaju i tržišni udjel. To uspješno širenje indijske prodaje na tržištu koje se smanjivalo bilo je omogućeno agresivnim subvencioniranjem cijena i prodajom predmetnog proizvoda po znatno nižim cijenama od onih koje zaračunavaju proizvođači iz Unije. Agresivna strategija određivanja cijena nastavila se tijekom razdoblja ispitnog postupka. Tijekom razdoblja ispitnog postupka obujam prodaje indijskih proizvođača izvoznika dosegao je [85 000 – 95 000 tona], a njihov je tržišni udjel dosegnuo [17 % – 19 %]. Razina sniženja cijena utvrđena je na 30,9 % i 31,7 %. Iako su se indijska prodaja i tržišni udjel znatno povećali, obujam prodaje industrije Unije smanjio se mnogo više od potrošnje te je prodaja industrije Unije pala za 11 %, a njezin tržišni udjel za 4 %.
- (337) Nakon objave, oba proizvođača izvoznika iz Indije i Tata tvrdili su da ne postoji vremensko poklapanje između stanja industrije Unije i uvoza iz Indije te da štetno stanje industrije Unije nije prouzročeno uvozom iz Indije. Posebno su tvrdili da industrija Unije ponovno ostvaruje pozitivne rezultate i da je tijekom RIP-a povećala obujam svoje prodaje unatoč velikom uvozu iz Indije. Tvrdili su i da Komisija nije propisno procijenila ostale čimbenike, posebno financijsku krizu i višak kapaciteta industrije Unije kao glavni uzrok štete.
- (338) Prilikom analize je li subvencionirani uvoz prouzročio štetu na temelju članka 8. stavka 6. Osnovne uredbe, posebnu pozornost treba posvetiti tome je li došlo do znatnog sniženja cijena zbog subvencioniranog uvoza. To zahtijeva usporedbu s cijenom istovjetnog proizvoda industrije Unije. Komisija je analizirala jesu li učinci takvog uvoza u znatnoj mjeri snizili cijene ili spriječili povećanje cijena do kojeg bi u protivnom došlo. Komisija je podsjetila da stalni pritisak subvencioniranog uvoza po niskim cijenama koji industriji Unije ne dopušta da prilagodi svoje prodajne cijene može činiti uzročno-posljedičnu vezu u smislu Osnovne uredbe ⁽⁷²⁾.
- (339) Uzroci znatnog pada potrošnje u Uniji u 2011. i 2012. bili su svjetska financijska kriza i smanjenje javnih rashoda te je taj pad potrošnje pridonio stanju u kojem se našla industrija Unije na početku razmatranog razdoblja. Međutim, od 2013. kad je potrošnja u Uniji još bila smanjena pa do kraja razdoblja ispitnog postupka indijski subvencionirani uvoz znatno je povećan, za 16 % u odnosu na ukupno povećanje od 10 % tijekom cijelog razmatranog razdoblja. Indijski uvoz istodobno je povećao svoj tržišni udjel za gotovo 18 % tijekom razmatranog razdoblja i za 6 % od 2013. do kraja RIP-a. To je omogućeno prodajom predmetnog proizvoda po cijenama koje su znatno niže od onih koje naplaćuje industrija Unije. U ispitnom se postupku utvrdilo da su tijekom RIP-a indijske subvencionirane izvozne cijene snizile cijene Unije za više od 30 %.
- (340) Posljedično, unatoč svjetskom oporavku od financijske krize i rastu potrošnje u Uniji od 2013., industrija Unije te okolnosti nije mogla u potpunosti iskoristiti. Iako je industrija Unije povećala obujam prodaje od 2013. do kraja razdoblja ispitnog postupka, ukupan obujam prodaje smanjio se tijekom razmatranog razdoblja za 10 % u odnosu na uvoz iz Indije koji se tijekom istog razdoblja povećao za 10 %. Priljev subvencioniranog uvoza iz

⁽⁷²⁾ Uredba Komisije (EU) br. 1043/2011 od 19. listopada 2011. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz oksalne kiseline podrijetlom iz Indije i Narodne Republike Kine (SL L 275, 20.10.2011., str. 1., uvodna izjava 103.).

Indije zbog kojeg su cijene industrije Unije znatno snižene onemogućio je industriji Unije da poveća obujam svoje prodaje na tržištu Unije do razine koja bi osigurala održive razine dobiti. Radi održanja obujma proizvodnje, industrija Unije povećala je obujam izvoza. Stoga je došlo do vremenskog poklapanja između subvencioniranog uvoza po cijenama kojima su se znatno snizile cijene Industrije Unije (oko 30 %), što je uzrokovalo znatan pad cijena na tržištu Unije te spriječilo povećanje cijena do kojeg bi inače došlo, i materijalne štete koju je pretrpjela industrija Unije u razdoblju ispitnog postupka.

- (341) S obzirom na vremensko poklapanje znatnog sniženja cijena proizvođača iz Unije zbog subvencioniranog indijskog uvoza i gubitka prodaje i tržišnog udjela industrije Unije, što je dovelo do vrlo niske profitabilnosti, zaključeno je da je subvencionirani uvoz odgovoran za štetno stanje u industriji Unije.

5.2 Učinci drugih čimbenika

5.2.1 Gospodarska kriza i smanjenje potražnje

- (342) Potrošnja predmetnog proizvoda u Uniji smanjena je za 7 %. Pad potrošnje (13 % od 2011. do 2012.) posljedica je gospodarske krize i smanjenja javnih rashoda. Čini se da se smanjenjem potrošnje pridonijelo šteti na početku razmatranog razdoblja, a možda i u 2013. Međutim, u 2013., a posebno tijekom razdoblja ispitnog postupka, subvencionirani indijski uvoz bio je glavni čimbenik štete kojim se izvršio pritisak na smanjenje prodajnih cijena industrije Unije u Uniji i spriječio povrat na održivu profitabilnost.

5.2.2 Uvoz iz trećih zemalja

- (343) Obujam uvoza iz ostalih trećih zemalja tijekom razmatranog se razdoblja razvijao kako slijedi:

Obujam uvoza iz trećih zemalja (u metričkim tonama)

	2011.	2012.	2013.	RIP
Kina	31 136	28 019	12 266	13 903
<i>Indeks</i>	100	90	39	45
Treće zemlje osim Kine	14 693	12 183	20 153	22 524
<i>Indeks</i>	100	83	137	153
Sve treće zemlje	45 828	40 202	32 419	36 427
<i>Indeks</i>	100	88	71	79

Izvor: Eurostat

- (344) Tijekom razdoblja ispitnog postupka uvoz iz Indije činio je većinu ukupnog uvoza u Uniju. Iako se indijski uvoz znatno povećao tijekom razmatranog razdoblja, ostali se uvoz smanjio za više od 20 % u istom razdoblju. Iako se povećao tržišni udjel uvoza iz Indije, smanjen je tržišni udjel uvoza iz ostalih zemalja. S obzirom na malen obujam uvoza iz trećih zemalja te činjenicu da se uvoz smanjio u pogledu obujma i u pogledu tržišnog udjela, nema naznaka da je njime prouzročena šteta industriji Unije.

- (345) Proizvođači izvoznici tvrdili su da je jedan od proizvođača iz Unije uvezio predmetni proizvod iz svojih kineskih proizvodnih postrojenja, čime je sam sebi nanio štetu. Nisu pronađeni dokazi koji potkrepljuju te tvrdnje. Na temelju provjerenih dokaza dokazano je da je uvoz u Uniju iz povezanih kineskih postrojenja proizvođača iz Unije bio vrlo nizak. Osim toga, prema izvješćima Eurostata, uvoz iz Kine znatno se smanjio tijekom razmatranog razdoblja. Ukupan kineski uvoz izgubio je više od 2 postotna boda tržišnog udjela, čime je isključen kao uzrok štete.

5.2.3 Realizacija izvoza industrije Unije

- (346) Obujam izvoza proizvođača iz Unije koji surađuju tijekom razmatranog se razdoblja razvijao kako slijedi:

Realizacija izvoza proizvođača iz Unije koji surađuju

	2011.	2012.	2013.	RIP
Obujam izvoza (u tisućama tona)	120–140	100–120	150–170	160–180
Indeks obujma izvoza	100	78	116	130
Izvozna cijena (EUR/t)	1 000–1 050	1 050–1 100	1 000–1 050	950–1 000
Indeks prosječne izvozne cijene	100	108	104	99

Izvor: Odgovori na upitnik

- (347) Prodaja industrije Unije izvan Unije znatno se povećala za 30 % tijekom razmatranog razdoblja, dok je prosječna prodajna cijena ostala razmjerno stabilna. Stoga je prodaja izvan Unije zapravo čimbenik koji je ublažio štetu. Da nije bilo povećanja prodaje izvan Unije, industrija Unije bila bi u još lošijem stanju.
- (348) Jindal je istaknuo da su izvozne prodajne cijene industrije Unije bile niže od prodajnih cijena Unije te stoga nisu mogle ublažiti štetu. Povećana prodaje izvan Unije omogućila je industriji Unije da ima višu razinu proizvodnje, da održava razinu zaposlenosti i poveća iskorištenost kapaciteta, što znači bolju apsorpciju fiksnih troškova. Činjenica da su prosječne jedinične izvozne cijene bile nešto niže (u rasponu od 5 %) od prodajnih cijena Unije može biti uzrokovana mnogim različitim čimbenicima, primjerice prodajom manje sofisticirane vrste proizvoda, većim promjerima, većim obujmom prodajnih transakcija itd. te su stoga cijene izvan Unije mogle biti niže od troškova prodaje u EU-u.
- (349) Proizvođači izvoznici također su tvrdili da je šteta samoprouzročena zato što se podnositelj zahtjeva uvelike usredotočio na kinesku proizvodnu aktivnost u NRK-u, a velik dio njihove prodaje zemljama izvan EU-a obuhvaća kineske proizvode, što među ostalim uzrokuje nisku iskorištenost kapaciteta. Komisija nije prihvatila taj argument. Kao što je prethodno navedeno, izvozne cijene industrije Unije znatno su se povećale za 30 %, što je spriječilo pad proizvodnje i pogoršanje nekoliko drugih pokazatelja štete.

5.2.4. Konkurencija u obliku zamjenskih proizvoda

- (350) Zainteresirane strane tvrdile su da je šteta nastala zbog oštrog konkurencije u obliku zamjenskih proizvoda, osobito plastičnih cijevi (od polietilena (PE), polivinil klorida (PVC) i polipropilena (PP)). Plastične cijevi manjeg promjera na početku su znatno jeftinije uzimajući u obzir jedinični trošak. Međutim, ako se uzmu u obzir troškovi održavanja i vijek trajanja proizvoda, predmetni proizvod dugoročno ima troškovne prednosti. Plastičnim cijevima izvršava se konkurentski pritisak na predmetni proizvod, posebno u pogledu cijevi manjeg promjera. Međutim, tijekom razmatranog razdoblja tržišni udjel duktilnih cijevi nije se smanjio u korist plastičnih

cijevi, a u nekim se slučajevima tijekom razmatranog razdoblja tržišni udjel duktilnih cijevi čak i povećao na štetu plastičnih cijevi. Stoga konkurencija u obliku zamjenskih proizvoda od plastike vjerojatno nije bila uzrok materijalne štete tijekom razmatranog razdoblja.

5.2.5. Drugi čimbenici

- (351) Proizvođači izvoznici i Tata tvrdili su da je šteta posljedica strukturnog viška kapaciteta. Međutim, to što je industrija Unije tijekom razmatranog razdoblja imala nisku iskorištenost kapaciteta ne znači nužno da trpi zbog strukturnog viška kapaciteta i/ili neučinkovitosti u tolikoj mjeri da bi to opravdalo prilagodbu neštetne cijene na nižu razinu. Podsjeća se da je unatoč niskoj iskorištenosti kapaciteta 2011., koja je bila niža čak i od stope utvrđene tijekom razdoblja ispitnog postupka, industrija Unije imala veću profitabilnost. Stoga je ta tvrdnja odbijena.
- (352) Jindal je tvrdio da su se troškovi prodaje te opći i administrativni troškovi industrije Unije udvostručili tijekom razmatranog razdoblja, a to je bio čimbenik koji je prouzročio štetu koja je prekinula uzročnu-posljedičnu vezu. Međutim, taj je argument odbijen jer je utvrđeno da su se troškovi prodaje te opći i administrativni troškovi tijekom razmatranog razdoblja samo neznatno povećali.
- (353) Proizvođači izvoznici i Tata tvrdili su da je povećanje ulaganja jasan pokazatelj poboljšane situacije i da rastući indijski uvoz ne uzrokuje štetu. Komisija se s tim nije složila. Prije svega, čak i povećani obujam ulaganja [22–24 milijuna eura] bio je relativno nizak u odnosu na ukupnu prodaju industrije Unije koja premašuje 400 milijuna eura. Osim toga, jedan proizvođač iz Unije imao je kvar na velikoj miješalici tekućeg željeza. Zamjena miješalice zahtijevala je visoku razinu izdataka iz dugotrajne imovine tijekom RIP-a. ECL je iznio tvrdnju da je taj kvar utjecao na smanjenu profitabilnost industrije Unije. Potrebno je napomenuti da je proveden niz izračuna kako bi se izolirao utjecaj kvara miješalice na profitabilnost i ta se tvrdnja stoga odbija.
- (354) Jindal je tvrdio i da povećana razlika između jedinične prodajne cijene i troška proizvodnje tijekom RIP-a ukazuje na nedostatak uzročno-posljedične veze između subvencioniranog uvoza i štete. Kao što je objašnjeno u uvodnoj izjavi 319., jedinična prodajna cijena i jedinični trošak proizvodnje nisu utvrđeni na istoj osnovi i stoga ne postoji izravna korelacija između tih dvaju pokazatelja. U svakom slučaju, povećanje cijene iznad troška proizvodnje tijekom RIP-a nije bilo dovoljno da se vrati ciljna profitabilnost industrije Unije.
- (355) Isti proizvođač izvoznik smatrao je da se s obzirom na to da su uvozne cijene bile na sličnoj razini u 2011. i tijekom RIP-a (na temelju podataka COMEXT) može zaključiti da postoji vremensko poklapanje između snižavanja cijena/znatno nižih cijena i dobrih rezultata industrije Unije u 2011. Ta se pretpostavka temelji na premisama koje Komisija ne dijeli. Situacija u industriji Unije u 2011. nije bila zdrava jer je njezina profitabilnost također bila ispod ciljne dobiti od 5 %.

5.3. Zaključak o uzročnosti

- (356) Utvrđena je uzročno-posljedična veza između štete koju su pretrpjeli proizvođači iz Unije i subvencioniranog uvoza iz predmetne zemlje. Postojalo je vremensko poklapanje između sniženja cijena industrije Unije zbog subvencioniranog uvoza i smanjenja prodaje i tržišnog udjela industrije Unije u EU-u. Subvencioniranim uvozom iz Indije cijene industrije Unije snižene su za 30,9 % i 31,7 % tijekom razdoblja ispitnog postupka. To je dovelo do vrlo niske profitabilnosti industrije EU-a.
- (357) Komisija je razlikovala i razdvojila učinke svih poznatih čimbenika na stanje industrije Unije od štetnih učinaka subvencioniranog uvoza. Gospodarska kriza i smanjenje potražnje pridonijeli su šteti na početku razmatranog razdoblja. Međutim, da nije bilo znatnog sniženja cijena industrije Unije zbog subvencioniranog uvoza, to ne bi u tolikoj mjeri utjecalo na stanje industrije Unije. Točnije, prodaja ne bi toliko pala, iskorištenost kapaciteta bila bi viša i profitabilnost bi bila održivija. Stoga je utvrđeno da zbog pada potrošnje nije prekinuta uzročno-posljedična veza između subvencioniranog uvoza i materijalne štete.
- (358) Ne smatra se da su ostali utvrđeni čimbenici, kao što su uvoz iz trećih zemalja, realizacija izvoza industrije Unije i konkurencija u obliku zamjenskih proizvoda, prekinuli prethodno utvrđenu uzročno-posljedičnu vezu, čak i ako se u obzir uzme njihov zajednički učinak.

- (359) Na temelju prethodno navedenog Komisija je zaključila da je subvencioniranim uvozom iz Indije industriji Unije nanesena materijalna šteta te da ta uzročno-posljedična veza nije prekinuta ostalim čimbenicima, uzetima u obzir pojedinačno ili zajedno. Šteta se uglavnom sastojala od pada prodaje Unije, gubitka tržišnog udjela industrije Unije, niske stope iskorištenosti kapaciteta i niske profitabilnosti.

6. INTERES UNIJE

- (360) U skladu s člankom 31. Osnovne uredbe Komisija je ispitala bi li uvođenje kompenzacijskih mjera bilo protivno interesu Unije. Posebno je uzela u obzir potrebu za uklanjanjem učinaka štetnog subvencioniranja koji narušavaju trgovinu i za ponovnom uspostavom učinkovite konkurencije. Utvrđivanje interesa Unije temeljilo se na procjeni svih uključenih interesa, uključujući interes industrije Unije, distributera i krajnjih korisnika, kao što su komunalna društva za opskrbu vodom, uklanjanje otpadnih voda i navodnjavanje.

6.1. Interes industrije Unije

- (361) Proizvodna postrojenja industrije Unije nalaze se u Francuskoj, Njemačkoj, Španjolskoj i Austriji. Industrija Unije izravno je zapošljavala više od 2 400 zaposlenika u proizvodnji i prodaji predmetnog proizvoda. Dva od tri proizvođača surađivala su u ispitnom postupku. Proizvođač koji ne surađuje nije se protivio pokretanju ispitnog postupka. Kako je dokazano u prethodnom tekstu, dva društva koja surađuju pretrpjela su materijalnu štetu i na njih je negativno utjecao subvencionirani uvoz.
- (362) Očekuje se da će se uvođenjem kompenzacijskih pristojbi ponovno uspostaviti pošteni uvjeti trgovine na tržištu Unije, a proizvođačima iz Unije omogućiti da povećaju svoju prodaju i nisku stopu iskorištenosti kapaciteta. To bi dovelo do poboljšanja profitabilnosti industrije Unije prema razinama koje se smatraju potrebnima za tu kapitalno intenzivnu industriju te do sprečavanja gubitka radnih mjesta. U slučaju izostanka mjera, daljnje pogoršanje gospodarskog stanja industrije Unije čini se vrlo vjerojatnim.
- (363) Stoga se zaključuje da bi uvođenje kompenzacijskih pristojbi bilo u interesu industrije Unije.

6.2. Interes nepovezanih uvoznika, distributera, korisnika i drugih zainteresiranih strana

- (364) Nepovezani uvoznici nisu se javili Komisiji unutar rokova određenih u Obavijesti o pokretanju postupka. Brojni su se distributeri javili i izrazili svoje mišljenje.
- (365) Oba proizvođača izvoznika tvrdila su da uvođenje kompenzacijskih mjera protiv Indije ne bi bilo u interesu Unije s obzirom na vladajući položaj podnositelja zahtjeva na tržištu Unije, ako se uzme u obzir i to da podnositelj zahtjeva predmetni proizvod proizvodi u Kini i mogao bi ga lako uvoziti u Uniju budu li uvedene mjere protiv Indije, čime bi se dodatno pojačao njegov vladajući položaj.
- (366) U ispitnom postupku pokazalo se da je uvoz u Uniju iz povezanih kineskih postrojenja podnositelja zahtjeva tijekom razdoblja ispitnog postupka bio neznatan. Nema nikakvih pokazatelja da bi u slučaju uvođenja mjera podnositelj zahtjeva u budućnosti upotrijebio ta proizvodna postrojenja u Kini da zamijeni uvoz iz Indije.
- (367) Kako je navedeno u uredbi o uvođenju privremene antidampinške pristojbe, Komisija je poslala zahtjev za dopunske podatke kako bi dubinski analizirala učinak mjera na korisnike u Uniji. Komisija je primila oko 50 odgovora, uglavnom od distributera predmetnog proizvoda u EU-u, građevinskih društava i nekoliko komunalnih društava za opskrbu vodom, čiji se identitet može pronaći u spisu otvorenom za javnost.
- (368) Gotovo sve korisnike koji su odgovorili na zahtjev za dopunske informacije brinuo je vrlo velik tržišni udjel podnositelja zahtjeva i svi su izrazili strahovanje da će nakon uvođenja pristojbi njegovi glavni konkurenti, odnosno indijska društva, biti prisiljeni izaći s tržišta Unije, a da će podnositelj zahtjeva ostati vladajući sudionik. Neki distributeri također su tvrdili da je SG PAM odbio trgovati s njima ili im je ponudio manje povoljne uvjete

jer su počeli surađivati s proizvođačima izvoznicima. Jedan korisnik naveo je dvije objavljene cijene koje po njegovu mišljenju ukazuju na to da je SG PAM povećao svoje cijene za otprilike 25 % u prosincu 2015. Neki korisnici tvrdili su i da je SG PAM iskoristio svoj snažan položaj kako bi manipulirao ponudama u korist svojih proizvoda.

- (369) Iako je točno da su pravila u području tržišnog natjecanja EU-a nametnula strože standarde ponašanja društvu koje ima znatan udjel na tržištu, u konačnici je na tijelima nadležnima za tržišno natjecanje da utvrde postoji li vladajući položaj i je li došlo do njegove zlouporabe. Tijela nadležna za tržišno natjecanje prvo su ispitala relevantni proizvod i zemljopisno tržište. Na primjer, u predmetu koji se odnosi na cijevi za kanalizaciju HDPE i MDPE nije bilo isključeno da su se te cijevi natjecale s cijevima od duktilnog željeza i čeličnim cijevima, iako je u konačnici definicija tržišta proizvoda ostala otvorena ⁽⁷³⁾. Komisija u ovom predmetu nije mogla definirati relevantni proizvod i zemljopisno tržište jer joj nije podnesen formalni zahtjev za zaštitu tržišnog natjecanja.
- (370) Ugovori o isključivoj distribuciji koji nude povoljnije uvjete ili čak stroža vertikalna ograničenja u distribuciji robe sami po sebi nisu nezakoniti ⁽⁷⁴⁾ i u konačnici je na tijelu nadležnom za tržišno natjecanje da provede ocjenu narušavaju li takva ograničenja tržišno natjecanje ili čak čine zlouporabu. Što se tiče objave cijena koje navodno ukazuju na povećanje cijena od strane SG PAM-a, Komisiji je bilo teško usporediti ih bez dodatnog dubinskog ispitnog postupka u pogledu specifičnih ponuda i uključenih okolnosti. Osim toga, Komisija je primila samo jedan dokaz o navodnom povećanju cijene, što samo po sebi ne može dokazati da je ono bilo široko rasprostranjeno.
- (371) U antisubvencijskim postupcima Komisija ispituje pitanja tržišnog natjecanja kako bi utvrdila bi li, uzimajući sve u obzir, nametanje kompenzacijskih mjera jasno bilo protiv interesa Unije. Takva analiza ne može obuhvatiti procjenu tržišnog natjecanja u strogom pravnom smislu, koju može izvršiti samo tijelo nadležno za tržišno natjecanje. U svakom slučaju, nisu dostavljeni snažni dokazi koji bi upućivali na to da će se, ako budu uvedene kompenzacijske mjere, podnositelj zahtjeva ponašati na način kojim se narušava tržišno natjecanje, osim činjenice da već ima snažan položaj na tržištu. Nije dostavljena nijedna odluka tijela nadležnog za tržišno natjecanje u kojoj je otkriveno da se podnositelj zahtjeva ponašao na način kojim se narušava tržišno natjecanje za predmetni proizvod. Nije dostavljena nijedna sudska odluka u kojoj je utvrđeno da je podnositelj zahtjeva manipulirao ponudama.
- (372) Podsjeća se da je svrha kompenzacijskih mjera ponovno uspostaviti ravnopravne uvjete na tržištu Unije u kojima će se proizvođači iz Unije i proizvođači iz trećih zemalja uzajamno natjecati prema poštenim uvjetima, a ne proizvođače izvoznike istjerati s tržišta. U skladu tim, pristojbe će se na temelju pravila Unije utvrditi samo na razini na kojoj će izvoznici iz Indije biti omogućeno da se nastave natjecati s proizvođačima iz Unije, ali po primjerenim cijenama. Kombinirane antidampinške i kompenzacijske mjere određene su na dampinškoj razini i na razini subvencioniranja ispod razine sniženja cijena.
- (373) Nadalje, postoji nekoliko proizvođača s poslovnim nastanom u trećim zemljama (Kina, Turska, Rusija i Švicarska) koji već prodaju svoje proizvode tržištu Unije. Njihov obujam prodaje tijekom razmatranog razdoblja bio je nizak i u padu. Međutim, čini se da je jedan od uzroka takvog pada prodaje ostalih uvoznika bilo agresivno tržišno natjecanje koje su nametnuli indijski proizvođači. Indijske subvencionirane cijene bile su daleko niže od cijena svih ostalih velikih zemalja uvoznica (osim Rusije). Korisnici su potvrdili da bi se, kad bi industrija Unije jednostrano povisila cijene, uvoz iz ostalih zemalja srednjoročno mogao povećati, nakon što izvoznici iz trećih zemalja dobiju dodatne potvrde koje zahtijevaju države članice. Korisnici su potvrdili i to da iako je švicarsko društvo prisutno na tržištu Unije, ono proizvodi sofisticiranije cijevi visoke dodane vrijednosti koje se ne mogu jednostavno zamijeniti s indijskim proizvodom.

Prosječna uvozna cijena u EUR

	2011.	2012.	2013.	RIP
Indija	665	703	671	664
Kina	955	1 014	1 059	1 054

⁽⁷³⁾ Predmet M.565, Solvay protiv Winerbergera, točka 19., naveden u ostalim predmetima M.2294 EtexGroup/Glynwed PipeSystems, točka 8.

⁽⁷⁴⁾ Smjernice Komisije za vertikalna ograničenja (2010/C-130/01).

	2011.	2012.	2013.	RIP
Švicarska	1 711	1 678	1 554	1 526
Rusija	697	696	652	627
Turska	1 246	1 544	1 272	1 010

Izvor: Eurostat

6.3 Zaključak o interesu Unije

- (374) Komisija je stoga procijenila da se u postupku vaganja i uspoređivanja interesa prednost mora dati zaštiti industrije Unije od štetnog subvencioniranja pred interesima korisnika, kako bi se izbjegli negativni učinci na tržišno natjecanje na tržištu Unije. Iako postoji bojazan da bi se kompenzacijskim pristojbama mogao osnažiti već ionako snažan položaj vodećeg proizvođača iz Unije, više ublažavajućih čimbenika, kao što je nastavak konkurencije proizvoda indijskih i drugih izvoznika te zamjenskih proizvoda, osigurava da se na industriju Unije održi dovoljan konkurentski pritisak kako bi se izbjegli mogući negativni učinci na tržišno natjecanje na tržištu Unije. Naposljetku, Komisija je spremna pratiti kako njezine mjere utječu na tržišno natjecanje na tržištu Unije.

7. KONAČNE KOMPENZACIJSKE MJERE

- (375) Na temelju zaključaka koje je Komisija donijela u pogledu subvencioniranja, štete, uzročnosti i interesa Unije te u skladu s člankom 15. stavkom 1. Osnovne uredbe, trebalo bi uvesti konačnu kompenzacijsku pristojbu na uvoz cijevi od duktilnog lijevanog željeza (poznato i kao sferoidno grafitno lijevano željezo) podrijetlom iz Indije.

7.1. Razina uklanjanja štete

- (376) Za potrebe utvrđivanja razine tih mjera, u obzir su uzete utvrđene subvencijske marže i iznos pristojbe potreban za uklanjanje štete koju je pretrpjela industrija Unije.
- (377) Pri izračunu iznosa pristojbe potrebnog za uklanjanje učinaka štetnog subvencioniranja smatralo se da bi svaka mjera trebala omogućiti industriji Unije da pokrije troškove proizvodnje i da ostvari dobit prije oporezivanja koju industrija te vrste u sektoru može razumno ostvariti od prodaje istovjetnog proizvoda u Uniji u uobičajenim uvjetima tržišnog natjecanja, odnosno ako nema subvencioniranog uvoza.
- (378) Stoga je razina uklanjanja štete izračunana na temelju usporedbe ponderirane prosječne cijene subvencioniranog uvoza, kako je utvrđeno za potrebe izračuna snižavanja cijene u uvodnoj izjavi (301)., s neštetnom cijenom industrije Unije za istovjetni proizvod. Neštetna cijena utvrđena je dodavanjem opravdane razine dobiti trošku proizvodnje. Ciljna profitna marža utvrđena je na 5 % kako je navedeno u uvodnoj izjavi 327.
- (379) Razlike koje su posljedica navedene usporedbe izražene su kao postotak prosječne ukupne uvozne cijene CIF.
- (380) Nakon objave Jindal je tvrdio da bi pri utvrđivanju neštetne cijene umjesto da se troškovi prodaje te opći i administrativni troškovi i dobit dodaju trošku proizvodnje, neštetnu cijenu trebalo prilagoditi na nižu razinu zbog strukturnog viška kapaciteta i neučinkovitosti industrije Unije. Komisija je smatrala da nije bilo strukturnog viška kapaciteta kao što je navedeno u uvodnoj izjavi 351. i stoga je tu tvrdnju odbila.

- (381) Nakon objave oba su proizvođača izvoznika tvrdila da je metodologija primijenjena za izračunavanje razine uklanjanja štete pogrešna jer se usporedba s prodajnim cijenama Unije ne temelji na stvarnoj cijeni naplaćenoj prvom nezavisnom kupcu u Uniji, već na izračunanoj izveznoj cijeni koja je umjetno niska. Marže štete su stoga umjetno visoke.
- (382) Marža štete izračunava se kako bi se odlučilo bi li činjenica da se na izvozne cijene subvencioniranog uvoza primjenjuju niže stope carine od one koja se temelji na subvencijskoj marži bila dostatna za uklanjanje štete prouzročene subvencioniranim uvozom. Ta se procjena temelji na razini izvozne cijene na granici Unije, za koju se smatra da je usporediva s razinom cijene industrije Unije franko tvornica. U slučaju izvozne prodaje putem povezanih uvoznika, prema analogiji s pristupom koji se primjenjivao za izračun dampinške marže, izvozna je cijena izračunana na temelju preprodajne cijene naplaćene prvom nezavisnom kupcu. Inače bi postojala dva različita rezultata pri ocjenjivanju istog stanja marže štete na temelju dvaju instrumenata. Komisija je stoga ocijenila da primijenjena metodologija pruža ispravnu osnovu za usporedbu cijena te za utvrđivanje razine uklanjanja štete. Ta se tvrdnja zato odbija i potvrđuje se metodologija za utvrđivanje razine uklanjanja štete.

7.2. Konačne mjere

- (383) S obzirom na prethodno navedene nalaze, trebalo bi uvesti konačnu kompenzacijsku pristojbu na razini koja je dovoljna da se ukloni šteta uzrokovana subvencioniranim uvozom a da ne premašuje utvrđenu subvencijsku maržu.
- (384) Nakon objave industrija Unije zatražila je uvođenje mjera u obliku posebnih pristojbi, a ne pristojbi *ad valorem*. Podsjeća se na to da su u privremenoj fazi uvedene antidampinške pristojbe *ad valorem*. Pristojbe *ad valorem* uobičajeni su preferirani oblik mjera jer su zahvaljujući njima mjere učinkovitije u slučaju kretanja izvoznih cijena. Industrija Unije zatražila je uvođenje mjera u obliku posebnih pristojbi zbog tri glavna razloga:
- indijske izvozne cijene cijevi od duktilnog željeza slijedile su trend smanjenja, što se pogoršalo od uvođenja privremenih antidampinških pristojbi,
 - indijski proizvođači izvoznici već su započeli s apsorpcijskim praksama jer u ovom predmetu postoji velika mogućnost za uvođenje privremenih antidampinških mjera i dogovore između povezanih društava,
 - cijene cijevi od duktilnog željeza mogu varirati u skladu s fluktuacijama cijena sirovina.
- (385) U pogledu prvog i drugog razloga industrije koji su donekle povezani, smanjenje indijskih izvoznih cijena nakon razdoblja ispitnog postupka ne bi moralo nužno dovesti do povećanja subvencioniranja. Razmjer u kojem pristojbe *ad valorem* ne bi bile učinkovite u suzbijanju razine subvencioniranja koje se odvija nakon razdoblja ispitnog postupka trebao bi, prema potrebi, podlijegati zahtjevu za privremenu reviziju koji je uputila industrija Unije na temelju članka 19. Osnovne uredbe. U pogledu treće točke, sama industrija priznala je da su se cijene glavne sirovine za proizvodnju duktilnih cijevi, željezne rude, od 2014. smanjile. Pad cijena željezne rude vjerojatno će biti čimbenik u smanjenju cijena duktilnih cijevi od kraja razdoblja ispitnog postupka. Međutim, taj pad cijena ne dovodi automatski do povećanja razine subvencioniranja. Činjenica da cijene cijevi od duktilnog željeza mogu varirati u skladu s fluktuacijama cijena sirovina nije razlog da se umjesto pristojbe *ad valorem* uvede fiksna pristojba.
- (386) Zbog svih navedenih razloga smatra se da fiksna pristojba, koja bi bila preopterećujuća za uvoznike u situacijama u kojima su se izvozne cijene smanjivale u skladu s povećanjem cijena sirovina, nije opravdana. Nadalje, fiksne pristojbe prikladnije su za homogene proizvode, a ne za proizvode poput ovoga, koji ima više različitih vrsta.

7.3 Ponuda za preuzimanje obveze

- (387) Na saslušanju pred službenikom za saslušanje (vidjeti uvodnu izjavu 5.) i nakon toga u pisanom obliku, ECL je predložio preuzimanje obveze kako bi se na njega primjenjivala niža stopa FPS-a u iznosu od 2 %, no i kako bi automatski prihvatio višu pristojbu bez revizije ako se ponovno utvrdi stopa od 5 %. U skladu s člankom 13.

Osnovne uredbe, ponuda za preuzimanje obveze sastoji se od obvezivanja zemlje podrijetla da ukloni subvenciju ili poduzme druge mjere koje se odnose na njezine učinke ili od obvezivanja izvoznika da revidira svoje cijene. Podnesak koji je podnio izvoznik nije sadržavao preuzimanje obveze za cijenu. U svakom slučaju, preuzimanje obveze jednakovrijedan je oblik mjera kako je utvrđeno na temelju nalaza ispitnog postupka. Komisija je stoga odbila ponudu za preuzimanje obveze.

- (388) Nadalje, uvoznici mogu zatražiti i povrat sredstava u točnom iznosu dodijeljenom tim programom.
- (389) Stoga su stope kompenzacijske pristojbe utvrđene usporedbom marži štete i subvencijskih marži. U skladu s tim, predložene stope kompenzacijske pristojbe iznose kako slijedi:

Društvo	Subvencijska marža	Marža štete	Stopa kompenzacijske pristojbe
Grupa ECL	9,0 %	54,6 %	9,0 %
Jindal Saw	8,7 %	48,8 %	8,7 %
Sva ostala društva	9,0 %	54,6 %	9,0 %

- (390) Pojedinačne stope antidampinške pristojbe određene u ovoj Uredbi utvrđene su na temelju nalaza ovog ispitnog postupka. Stoga one odražavaju stanje utvrđeno tijekom tog ispitnog postupka u pogledu tih društava. Te stope pristojbi (za razliku od pristojbe na razini zemlje koja se primjenjuje na „sva ostala društva“) primjenjuju se isključivo na uvoz proizvoda podrijetlom iz Indije koje su proizveli izričito navedeni pravni subjekti. Uvezeni proizvodi koje proizvodi neko drugo društvo koje se ne navodi izričito u izvršnom dijelu ove Uredbe, uključujući subjekte povezane s onima koji se navode izričito, ne mogu imati koristi od tih stopa i na njih se primjenjuje stopa pristojbe koja se primjenjuje na „sva ostala društva“.
- (391) Svaki zahtjev kojim se traži primjena pojedinačnih stopa kompenzacijskih pristojbi (npr. nakon promjene naziva subjekta ili nakon osnivanja novog proizvodnog ili prodajnog tijela) upućuje se Komisiji ⁽⁷³⁾ odmah sa svim odgovarajućim podacima, posebno o promjenama djelatnosti društva u vezi s proizvodnjom, domaćom i izvoznom prodajom povezanom s, na primjer, takvom promjenom naziva ili takvom promjenom proizvodnog ili prodajnog tijela. Prema potrebi, ova će se Uredba izmijeniti u skladu s tim tako što će se ažurirati popis trgovačkih društava za koje vrijede pojedinačne stope pristojbi.
- (392) Kako bi se rizik od izbjegavanja mjera sveo na minimum, smatra se da su u ovom slučaju potrebne posebne mjere za osiguranje ispravne primjene kompenzacijskih mjera. Navedene posebne mjere sastoje se od predočenja valjanog trgovačkog računa, u skladu sa zahtjevima utvrđenima u članku 1. stavku 3. ove Uredbe, carinskim tijelima država članica. Na uvoz uz koji nije priložen takav račun primjenjuje se stopa pristojbe koja se primjenjuje na sva ostala društva.
- (393) Kako bi se osigurala propisna provedba antisubvencijske pristojbe, razinu preostale pristojbe trebalo bi primjenjivati ne samo na proizvođače izvoznike koji ne surađuju već i na one proizvođače koji tijekom RIP-a nisu izvozili u Uniju.
- (394) Odbor osnovan člankom 15. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 nije dostavio mišljenje,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Uvodi se konačna kompenzacijska pristojba na uvoz cijevi od duktilnog lijevanog željeza (poznato i kao sferoidno grafitno lijevano željezo), osim cijevi od duktilnog lijevanog željeza bez unutarnje i vanjske obloge („neobložene cijevi“) podrijetlom iz Indije trenutačno obuhvaćenih oznakama KN ex 7303 00 10 i ex 7303 00 90 (oznake TARIC 7303 00 10 10, 7303 00 90 10).

⁽⁷³⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, CHAR 4/35 1049 Bruxelles/Brussel, Belgija.

2. Stopa konačne kompenzacijske pristojbe koja se primjenjuje na neto cijenu franko granica Unije, neocarinjeno, za proizvod opisan u stavku 1. koji proizvode društva navedena u nastavku, jest sljedeća:

Društvo	Konačna kompenzacijska pristojba (%)	Dodatna oznaka TARIC
Electrosteel Castings Ltd	9,0	C055
Jindal Saw Limited	8,7	C054
Sva ostala društva	9,0	C999

3. Primjena pojedinačnih stopa kompenzacijskih pristojbi utvrđenih za društva navedena u stavku 2. uvjetovana je podnošenjem carinskim tijelima država članica valjanog trgovačkog računa na kojem se nalazi datirana izjava koju je potpisao službenik tijela koje je izdalo račun, uz navođenje njegova imena i prezimena te funkcije, formulirana kako slijedi: „Ja, niže potpisani, potvrđujem da je (obujam) cijevi od duktilnog lijevanog željeza (poznato i kao sferoidno grafitno lijevano željezo) prodanih za izvoz u Europsku uniju koji je naveden na ovom računu proizvelo društvo (naziv društva i adresa) (dodatna oznaka TARIC) u Indiji. Izjavljujem da su podaci na ovom računu potpuni i točni.“. Ako se takav račun ne predoči, primjenjuje se stopa pristojbe koja vrijedi za „sva ostala društva“.

4. Osim ako je drukčije određeno, primjenjuju se važeće odredbe o carinskim pristojbama.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu 17. ožujka 2016.

Za Komisiju
Predsjednik
Jean-Claude JUNCKER